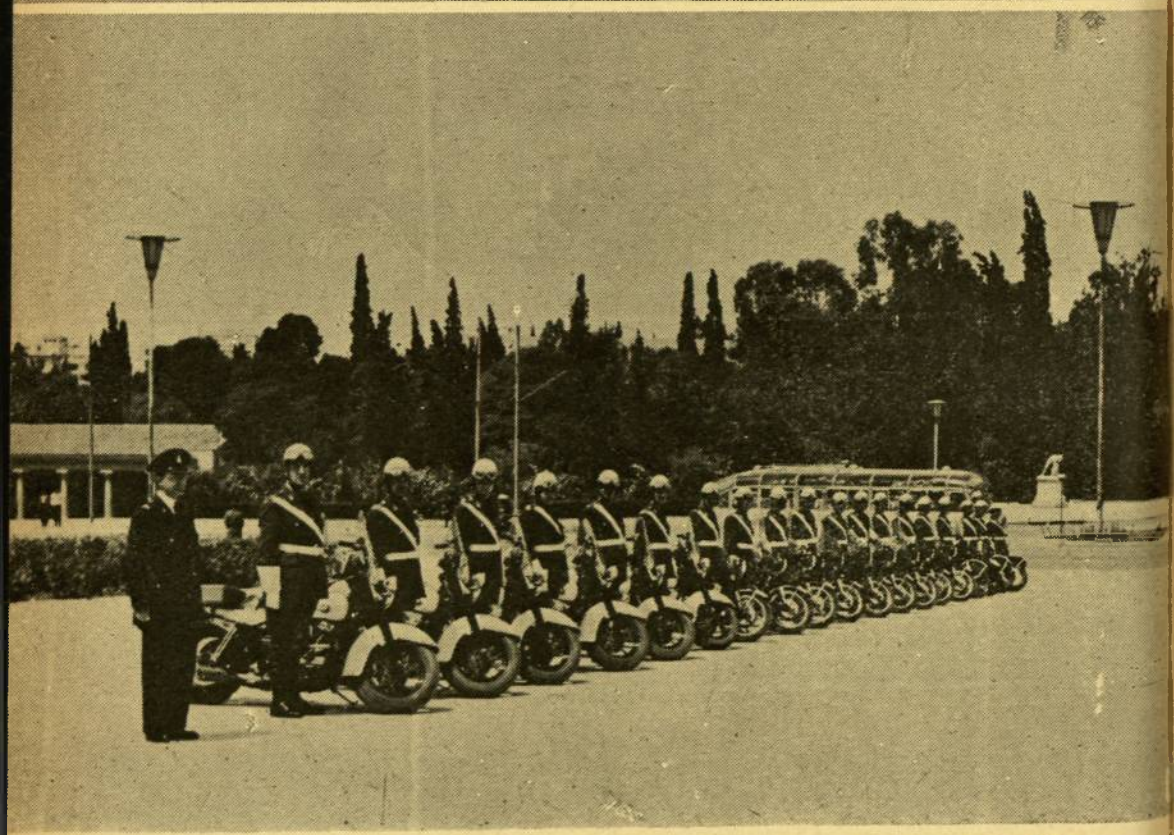
Έτος Θ'

Τεῦχος 193ον

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ: ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

'Ασυρματοφόρα περιπολικὰ αὐτοκίνητα καὶ μοτοσυκλέτται τῆς 'Αστυνομ
Πόλεων παρατεταγμένα πρὸς ἐπιθεώρησιν

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

15ΘΗΜΕΡΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ ΠΟΛΕΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΟΘ. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ Γ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 23. ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ ΑΡΙΘ. 529-793

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ { ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δραχμαὶ 60.—Ἐξάμηνος δραχμαὶ 30.—Τιμὴ τεύχους δραχμαὶ 2.50
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Ἐτησία δολλάρια 3. — Ἐξάμηνος δολλάρια 1,5.

ΕΤΟΣ Θ'. | ΑΘΗΝΑΙ 1 ΙΟΥΝΙΟΥ 1961 | ΤΕΥΧΟΣ 193ΟΝ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΤΕΧΝΗ

Η ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΙΣ ΚΑΙ Η ΑΝΤΙΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΙΣ

Ὑπὸ κ. **Ν. ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΟΥ**

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

1. Γενικὰ περὶ παρακολουθήσεως καὶ ἀντιπαρακολουθήσεως—Ὁρισμὸς καὶ στοιχεῖα.
2. Εἴδη καὶ μέθοδοι παρακολουθήσεως.
3. Προετοιμασία καὶ ἀναγνώριση τοῦ ἀτόμου ποὺ πρόκειται νὰ παρακολουθηθῇ.

***

1. Γενικὰ περὶ παρακολουθήσεως καὶ ἀντιπαρακολουθήσεως—Ὁρισμὸς καὶ στοιχεῖα.

Ἡ παρακολούθησις γενικῶς εἶναι τὸ πλέον ἐνδιαφέρον καὶ παραγωγικὸν μέσον διὰ τὰς Ὑπηρεσίας Ἀσφαλείας τῆς Ἀστυνομίας. Ἡ παραγωγικότης δὲ ταύτης συνίσταται εἰς τὸ ὅτι μ' αὐτὴν ἠμποροῦν νὰ διαπιστωθοῦν στοιχεῖα πραγματικὰ καὶ ἀδιάβλητα, στοιχεῖα πολὺ κοντὰ στὴν ἀλήθεια, ποὺ εἶναι ἀπαραίτητα γιὰ κάθε ὑπόθεση. Ἡ τέχνη λοιπὸν τῆς παρακολουθήσεως εἶναι πολὺ ἐνδιαφέρουσα, ἀλλὰ καὶ πολὺ δύσκολη, ἀπαιτεῖ δὲ πολυάριθμα καὶ καλλιεργημένα προσόντα καὶ δραστηριότητα ἀσυνήθιστη. Γιαυτὸ ἀκριβῶς τὸ προσὸν αὐτὸ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ σημαντικώτερα διὰ τοὺς ὑπηρετοῦντας εἰς τὴν Γενικὴν Ἀσφάλειαν.

Ἡ παρακολούθησις δὲν εἶναι καὶ δὲν πρέπει νὰ εἶναι ρουτίνα. Ὁ ἀστυνομικὸς ὅταν κάνῃ παρακολούθηση ἐκτελεῖ ἐργασία δημιουργική, μὲ σημασία πολὺ σοβαρή, μὲ δόση πολλὲς φορὲς ἀλτρουϊσμοῦ μεγάλη καὶ μὲ σκοπὸ ἀνώτερο.

Ταυτίζεται, χωρὶς νὰ διαφέρῃ καθόλου, πρὸς τὸν καθένα ποὺ ἐργάζεται γιὰ τὸν ἐντοπισμὸ τῆς ἀληθείας σ' ἄλλους τομεῖς.

Ἡ ἀξιοπρέπεια τοῦ ὑπόπτου ποὺ ἐνδέχεται ν' ἀποδειχθῇ ἀθῷος, ἡ εὐθύνη γιὰ τὴν διασφάλιση στοιχείων ἐναντίον τοῦ ἐνόχου ποὺ ἀκόμα παραμένει ὕποπτος καὶ ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ σταλῇ στὴ δικαιοσύνη, ὁ ἐπικίνδυνος στὴν ἐθνική μας ἀσφάλεια ποὺ κινεῖται καὶ δρᾷ κατὰ τὸν πιὸ σατανικὸ τρόπο, ὅλα αὐτὰ εἶναι στὰ χέρια τοῦ ἀστυνομικοῦ παρακολουθήσεως γιατὶ ἀποτελοῦν προβλήματα ποὺ μποροῦν νὰ λυθοῦν μόνον μὲ τὴ συστηματικὴ παρακολούθηση καὶ διαπίστωση γεγονότων.

Ἀλλὰ στὴν πολύπλευρη σημερινή μας κοινωνικὴ ζωή, μὲ τὶς πολυδαίδαλες σχέσεις τῶν ἀνθρώπων ποὺ αὐτὴ παρουσιάζει καὶ μὲ τὴν καταπληκτικὴ τελειότητα τῶν μέσων ποὺ χρησιμοποιοῦνται, ἡ παρακολούθηση τοῦ ἀνθρώπου ποὺ μᾶς ἐνδιαφέρει δὲν εἶναι εὔκολη. Ὁ «ἄνθρωπός» μας εἶναι ξύπνιος καὶ ἔχει πεῖρα. Εἶναι μυη-

μένος στὰ μυστικὰ τῆς παρονομίας. Κινεῖται ἀργὰ ἢ γρήγορα, μὲ τὰ πόδια ἢ μὲ ταξί, ἢ καὶ μὲ δικό του αὐτοκίνητο. Χώνεται ἀνάμεσα στὸ πλῆθος ἢ χαζεύει δῆθεν ἄσκοπα σὲ δρόμους ἐρημικούς. Μπαίνει σὲ καταστήματα, καφενεῖα ἢ αἴθουσες θεάτρων ἢ κινηματογράφων. Πάει σ' ἕνα σπίτι δικό του ἢ συνεργάτου του, ποὺ μπορεῖ νὰ εἶναι μονοκατοικία ἢ πολυκατοικία. Χρησιμοποιεῖ τηλέφωνο συνηθισμένο ἢ ἀσύρματο. Εἶναι καὶ πρέπει νὰ παίρνουμε τὴν πιὸ δυσμενῆ ἐκδοχή, μαέστρος στὴ δουλειά του.

Αὐτὸς εἶναι καὶ ἔτσι πρέπει νὰ θεωροῦμε τὸν «ἄνθρωπό μας». Αὐτὸ εἶναι τὸ πρόβλημα ποὺ πρέπει νὰ λύσουμε καὶ αὐτὲς εἶναι οἱ συνθῆκες ποὺ πρέπει ν' ἀντιμετωπίσουμε. Οἱ ἐμπειρικὲς ἐνέργειες καὶ ἡ ἀσυστηματοποίητη δουλειὰ σήμερα ἀποτελοῦν ἀναχρονισμό.

Ἡ παρακολούθηση δὲν εἶναι δουλειὰ ποὺ τελειώνει μὲ «μιὰ κλωτσιὰ στὴ μπάλλα κι' ὅπου πάει». Πρέπει ν' ἀποξενωθοῦμε ἀπὸ κάθε τι ποὺ ἔχει σχέση μὲ τὴν τακτικὴ τῆς γραφειοκρατίας. Ἡ παρακολούθηση καὶ ἡ ἀκαταστασία εἶναι πράγματα ἐντελῶς ἀσυμβίβαστα.

Ὁ ἀστυνομικὸς ἢ ὁ πράκτορας παρακολουθήσεως πρέπει νὰ ἐπιλέγεται μὲ συγκεκριμένα αὐστηρὰ κριτήρια, νὰ ἐκπαιδεύεται καὶ νὰ ἐξασκῆται μὲ μελετημένη καὶ δοκιμασμένη μέθοδο ἀπὸ ἐκπαιδευτὰς ποὺ ξέρουν τί ζητᾶνε καὶ πῶς θὰ τὸ πετύχουν. Ρίχνεται στὰ βαθειὰ νερά, σὲ φτιαγμένες δουλειές, γιὰ νὰ δώσῃ ἐξετάσεις καὶ νὰ βαθμολογηθοῦν οἱ ἱκανότητες καὶ ἡ ἀπόδοσή του. Ἀπορρίπτεται, ἂν δὲν πάρῃ τὴ βάση, χωρὶς συμβιβασμοὺς ἢ ἐλπίδες. Ἡ πλήρης ὑγιεινή του κατάσταση, ἡ γενικὴ ἐγκυκλοπαιδικὴ μόρφωση αὐτοῦ, ὁ ζῆλος του, ἡ εὐπροσηγορία καὶ ὁ δυναμισμός του, μὲ ὑπόβαθρο τὴ γερὴ θέλησή του, ἀποτελοῦν τὰ βασικά του προσόντα ποὺ κατόπιν μὲ τὸ ψήσιμο στὴ δουλειὰ θὰ βελτιωθοῦν καὶ θὰ τὸν ἀναδείξουν ἀριστοτέχνη στὴν παρακολούθηση.

Κατὰ τὴν ἐνέργεια παρακολουθήσεως ὁ ἀστυνομικὸς ἢ ὁ πράκτοράς μας ἐργάζεται αὐτοτελῶς καὶ ὅταν ἀκόμη ἀποτελῇ μέλος μιᾶς ὁμάδος. Σὰ κάθε δὲ περίπτωση ποὺ θὰ τύχῃ, σὲ κάθε ἀντιξοότητα ἢ πρόβλημα ποὺ θὰ συναντήσῃ στὸ τρέξιμο πίσω ἀπὸ τὸ σκληροτράχηλο ἄνθρωπό του, θὰ δώσῃ μόνος του ἄμεση λύση. Ὁ προϊστάμενός του εἶναι μακρυὰ καὶ ὁ συνάδελφός του εἶναι «ἀπλησίαστος». Τὰ θέματά του δὲν περιμένουν, γιατὶ χρονικὰ περιθώρια δὲν ὑπάρχουν. Ὅταν ἀρχίζῃ ἡ δουλειά, συνεχίζεται καὶ ἂν κάτι τοῦ διαφύγῃ τὸ ἔχασε γιὰ πάντα, ἔχασε δηλαδὴ τὴν εὐκαιρία καὶ δὲν μπορεῖ πιὰ νὰ περάσῃ τὸ ἴδιο ποτάμι δυὸ φορές. Γιαυτὸ ἡ ἑτοιμότητα κρίσεως εἶναι προσὸν ἀναντικατάστατο σὲ ἀποστολὲς ὅπως ἡ παρακολούθηση.

Αὐτὴ σὲ γενικὲς γραμμὲς εἶναι ἡ σημασία τῆς παρακολουθήσεως, τὰ προβλήματά της, ἡ προσωπικότητα τοῦ ἀνθρώπου ποὺ παρακολουθεῖται καὶ τοῦ ἀστυνομικοῦ ἢ πράκτορά μας ποὺ κάνει τὴν δουλειὰ αὐτή.

Ἂς δοῦμε ὅμως τώρα κι' ἀπὸ κοντὰ τί εἶναι παρακολούθηση :

Παρακολούθηση εἶναι ἡ παρατήρηση προσώπων, πραγμάτων ἢ χώρων μὲ μυστικότητα, μέθοδο καὶ προσοχὴ ἀπεριόριστη, ἡ ὁποία ἀποσκοπεῖ στὴ συγκέντρωση ἀνακριτικῶν στοιχείων ἢ ἄλλων πληροφοριῶν ποὺ δὲν μποροῦν μὲ ἄλλο τρόπο ν' ἀποκτηθοῦν.

Τὰ στοιχεῖα λοιπὸν τῆς παρακολουθήσεως ποὺ πρέπει ν' ἀναλυθοῦν ἐδῶ λεπτομερέστατα εἶναι τὰ ἀκόλουθα :

α) Παρατήρηση μυστική, μεθοδικὴ καὶ προσεκτική.

β) Παρατήρηση προσώπων, χώρων καὶ πραγμάτων.

γ) Ἀνακριτικὰ στοιχεῖα ἢ ἄλλες πληροφορίες ποὺ ἐπιτυγχάνονται μόνο μὲ παρακολούθηση.

Καί: α) Παρατήρηση μυστική, μεθοδική καὶ προσεκτική.

ι) Μυστικότης. Πρέπει νὰ ξέρουμε ὅτι τὸ στοιχεῖο αὐτὸ ἔχει δύο προβολές.

Ἡ μία ἀφορᾷ τὸν παρακολουθούμενο, ποὺ κατὰ κανόνα—ἐκτὸς ἂν ἔχῃ εἰδικὰ διαταχθῇ ἀλλοιῶς, ὅπως θὰ δοῦμε παρακάτω—δὲν πρέπει ν' ἀντιληφθῇ τίποτα.

Μυστικότητα σημαίνει νὰ γίνεται παρακολούθηση ἑνὸς ἀτόμου σὰν νὰ μὴν ὑπάρχῃ πίσω του κανείς. Αὐτὸ βέβαια δὲν εἶναι εὔκολο, ἀλλὰ τονίζουμε, δὲν εἶναι καὶ ἀδύνατο. Γιὰ νὰ πεισθοῦμε ἀρκεῖ νὰ ρίξουμε μιὰ ματιὰ στὶς ἐπιτυχίες τῶν περασμένων χρόνων, ποὺ χωρὶς τὰ σύγχρονα μέσα, ἀλλὰ μὲ μοναδικὰ ὅπλα τὸ κοινὸ μυαλὸ καὶ τὴ χαλύβδινη θέληση καταπλήξανε ἐπιστήμονες τοῦ εἴδους αὐτοῦ, ποὺ ἀργότερα κατηύθυναν τὸ ρεῦμα τῆς τελευταίας ἱστορίας.

Ἡ δεύτερη προβολὴ τῆς μυστικότητος στρέφεται πρὸς τὰ ἔξω, ἀφορᾷ δηλαδὴ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ποὺ ἀποτελοῦν τὴν κοινωνία μας. Ἡ ἐχεμύθεια καὶ ἡ σημασία της δὲν θὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ πολὺ ἐδῶ. Σχετικὰ μὲ τὴν παρακολούθηση πρέπει νὰ ἐφαρμόζουμε τὴν γενικὴ ἀρχή, ποὺ παρομοιάζει τὴν ἐργασία μιᾶς ὁμάδος μικρῆς ἢ μεγάλης μὲ τὴ λειτουργία τοῦ ἀνθρώπινου ὀργανισμοῦ. Μιλάει τὸ χέρι μας; Ὄχι. Ἀλλὰ ἐκτελεῖ πιστὰ ὅ,τι ὁ ἐγκέφαλος τὸ «διατάσσει» νὰ κάνῃ. Κάτι τέτοιο πρέπει νὰ γίνεται καὶ στὴν παρακολούθηση. Μὲ βάση τὶς ὁδηγίες τοῦ προϊσταμένου μας φροντίζουμε νὰ κάνουμε, ὅ,τι κάνει καὶ τὸ χέρι μας μὲ τὶς «ὁδηγίες» τοῦ ἐγκεφάλου μας, ἂν θέλουμε νὰ ἐπιτύχουμε τὸν ἀπαραίτητο σὲ κάθε κοινὴ προσπάθεια συντονισμό.

ιι) Μεθοδικότης. Σὲ ὁποιαδήποτε προσπάθεια, ἡ ἐμπειρία καὶ μόνη, εἶναι ὄχι μόνον ἀνεπαρκὴς ἀλλὰ καὶ πολλὲς φορὲς ἐπιζημία. Καὶ τοῦτο γιατὶ εἶναι στάσιμη καὶ στεῖρα. Ἂν ὅμως πάρουμε ὅσα ἡ ἐμπειρία μπορεῖ νὰ μᾶς δώσῃ καὶ τὰ προσαρμόσουμε καὶ τὰ ἐμπλουτίσουμε μὲ ὅ,τι τὸ μυαλό μας μπορεῖ νὰ γεννήσῃ καὶ μὲ ὅ,τι ἐφαρμόζεται σ' ἄλλες ἀστυνομίες, θὰ εἴμαστε βέβαιοι ὅτι τὰ ὅρια τῆς τελειότητος δὲν εἶναι μακρυά. Ἐν προκειμένῳ, ἂν μάθουμε καὶ μελετήσουμε τὰς μεθόδους παρακολουθήσεως τοῦ παρελθόντος, καθὼς καὶ τὶς ἐπιτυχίες καὶ ἀποτυχίες κάθε φορὰ καὶ τὶς προσαρμόσουμε στὶς σύγχρονες ἀνάγκες τῆς δικῆς μας πραγματικότητος, θὰ καταλήξουμε στὴ σωστὴ μέθοδο ἐργασίας, στὴ συνήθεια τῶν ἀνθρώπων μας σ' αὐτὴ καὶ θὰ πετύχουμε τὴν ἀνάπτυξη τῆς ἀπαραίτητα ἐξειδικευμένης λογικῆς, μὲ τὴν ὁποία θ' ἀντιμετωπίσουμε ἄλλες ἀπρόβλεπτες—παρόμοιες ἢ ὄχι—περιπτώσεις. Ὡς μεθοδικότητα λοιπὸν θεωροῦμεν τοὺς κανόνες καὶ τὶς γνώσεις ποὺ ὁδηγοῦν τὴ σκέψη μας στὸ νὰ παίρνουμε σωστὲς ἀποφάσεις γιὰ νὰ πετύχουμε τὸ ἐπιδιωκόμενον ἀποτέλεσμα.

Ἡ μεθοδικότης εἶναι τὸ ἀντίθετο τῆς ἀπερισκεψίας καὶ τῆς ἐπιπολαιότητος ποὺ σὲ ἐργασίες, ὅπως ἡ παρακολούθηση, εἶναι τοὐλάχιστον ἀπαράδεκτες.

Γεννιέται, ὅμως, τώρα τὸ ἑξῆς ἐρώτημα: Προκειμένου περὶ παρακολουθήσεως, ποῦ ἐφαρμόζεται ἡ μεθοδικότης ὅπως τὴν περιγράψαμε; Ἡ ἀπάντηση εἶναι ὅτι ἐφαρμόζεται σὲ κάθε στάδιο τῆς ἐργασίας αὐτῆς ἤτοι:

—Στὴν προετοιμασία τῆς παρακολουθήσεως.
—Στὴν ἀναγνώριση τοῦ παρακολουθουμένου.
—Στὴ διενέργεια τῆς παρακολουθήσεως, καὶ
—Στὴν ἀναφορά μας γιὰ τ' ἀποτελέσματα.

Ἀλλὰ γιαυτὰ θ' ἀσχοληθοῦμε πιὸ κάτω.

ιιι) Προσοχὴ ἀπεριόριστη. Ὅλοι μας ἔχουμε παρατηρήσει στὴν καθημερινή μας ζωὴ ὅτι δὲν εἶναι καὶ τόσο ἁπλὸ νὰ προσέχουμε κάτι συνεχῶς. Μερικὲς φορὲς κουραζόμαστε. Τοῦτο συμβαίνει ἢ ὅταν τὸ ἀντικείμενο ποὺ προσέχουμε

δὲν παρουσιάζει ἐνδιαφέρον ἢ ὅταν μᾶς ἀπασχολῇ γιὰ πολὺ ὥρα. Ποιὸς π.χ. μπορεῖ ν' ἀκούῃ τὸν καλύτερο ἔστω κωμικὸ πάνω ἀπὸ ἕνα λογικὸ χρονικὸ διάστημα καὶ νὰ προσέχῃ σ' αὐτόν ; 'Ασφαλῶς ἐλάχιστοι.

'Αλλὰ στὴν παρακολούθηση τὰ πράγματα ἀλλάζουν. 'Ο «ἄνθρωπός» μας πρέπει, ὁσοδήποτε κουραστικὴ κι' ἂν ἔχῃ γίνει ἡ παρακολούθηση, νὰ βρίσκεται συνεχῶς στὸ κέντρο τοῦ φακοῦ τῆς παρακολουθήσεώς μας.

Τίποτε ἀπ' ὅ,τι κάνει, κανεὶς ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ποὺ συναντᾷ, κανένα ἀπὸ τὰ μέρη ποὺ ἐπισκέπτεται δὲν πρέπει νὰ μᾶς ξεφύγῃ, ἂν θέλουμε νὰ εἴμαστε περήφανοι ἀπέναντι τοῦ ἑαυτοῦ μας καὶ τῆς ὑπηρεσίας μας. Προσοχὴ ἀπεριόριστη θὰ πῇ νὰ ἔχουμε τὰ μάτια μας τοὐλάχιστον «δεκατέσσαρα». Καὶ τοῦτο ἐπιτυγχάνεται μὲ τὴ χαλύβδινη καὶ ἐπίμονη θέληση, γιατὶ εἶναι καθῆκον μας τοῦ ὁποίου ἡ ἐκτέλεση ἔχει πρωταρχικὴ σημασία.

β) Παρατήρηση προσώπων, χώρων καὶ πραγμάτων. Συνήθως τὸ ἀντικείμενο τῆς παρακολουθήσεως εἶναι ἕνα πρόσωπο ἐπικίνδυνο ἢ ὕποπτο διαπράξεως μιᾶς παρανομίας ἢ ἕνα πρόσωπο ποὺ συνδέεται μ' ἄλλα τέτοια πρόσωπα.

Μπορεῖ ὅμως νὰ μᾶς ἐνδιαφέρῃ, γιὰ μιὰ ὑπόθεση γιὰ τὴν ὁποία κάνουμε παρακολούθηση καὶ ἡ σχέση ποὺ κάποιο πρᾶγμα ἢ ἕνας χῶρος ἔχει μ' ἕνα ὡρισμένο πρόσωπο. Παράδειγμα : Σὲ μιὰ ὑπόθεση ναρκωτικῶν μᾶς ἐνδιαφέρει ὁ τοξικομανὴς καὶ οἱ ἔμποροι κάθε κατηγορίας (πρόσωπο) καθὼς ἐπίσης καὶ τὰ ναρκωτικὰ (πρᾶγμα). Μᾶς ἐνδιαφέρουν ὅμως καὶ οἱ χῶροι παρασκευῆς καὶ καταναλώσεως τῶν ναρκωτικῶν.

Τὸ ἀπὸ ποῦ θ' ἀρχίσουμε δὲν καθορίζεται πάντοτε κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο. Στὸ παράδειγμά μας, ἄλλοτε ἀρχίζουμε ἀπὸ τὸ ἕνα ἀντικείμενο κι' ἄλλοτε ἀπὸ τὸ ἄλλο καὶ μὲ τὴν ἀποδοτικὴ παρακολούθηση φτάνουμε στὰ ὑπόλοιπα.

γ) 'Ανακριτικὰ στοιχεῖα ἢ ἄλλες πληροφορίες ποὺ ἐπιτυγχάνονται μόνο μὲ παρακολούθηση.

Μὲ τὸ τελευταῖο αὐτὸ στοιχεῖο τοῦ ὁρισμοῦ ποὺ παραπάνω δώσαμε γιὰ τὴν παρακολούθηση, καθορίζεται σαφῶς ἡ ἀνάγκη τῆς ἀναλύσεως τοῦ σκοποῦ ποὺ ἔχει ἡ παρακολούθηση.

Κατ' ἀρχὴν ὁ σκοπὸς ποὺ θὰ παρακολουθοῦμε κάποιον εἶναι :

α) Νὰ βεβαιωθοῦμε γιὰ τὴ ζωή του, τὶς συνήθειές του, τὰ μέρη ὅπου συχνάζει, τοὺς φίλους του κ.λ.π.

β) Νὰ μποροῦμε νὰ τὸν συλλάβουμε, ὅταν διαταχθοῦμε πρὸς τοῦτο.

γ) Ν' ἀσκήσουμε ψυχολογικὴ ἐπίδραση πάνω του καὶ νὰ προλάβουμε ἔτσι παράνομες ἢ ἐπικίνδυνες ἐνέργειές του.

δ) Νὰ ἐξασφαλίσουμε χρήσιμα στοιχεῖα ἢ πληροφορίες ποὺ δὲν μποροῦν νὰ συγκεντρωθοῦν μ' ἄλλο τρόπο.

ε) Νὰ ἐπισημάνουμε ἀντικείμενα ποὺ χρειάζονται στὴν ὑπόθεσή μας.

στ) Νὰ παρακολουθήσουμε συναντήσεις, νὰ διαπιστώσουμε ἐπαφὲς καὶ νὰ ἐξακριβώσουμε τὸ σκοπό τους (π.χ. ἀνταλλαγή, χρημάτων, ἐγγράφων κ.λ.π.).

ζ) Νὰ πάρουμε ἐὰν μποροῦμε φωτογραφίες, ποὺ μᾶς ἐνδιαφέρουν.

2. Εἴδη καὶ μέθοδοι παρακολουθήσεως.

'Η παρακολούθηση μπορεῖ νὰ γίνεται πεζῇ, μὲ αὐτοκίνητο ἢ ἄλλο ὄχημα καὶ μὲ διάφορα τεχνικὰ μέσα

Πρέπει δὲ νὰ ξέρουμε ὅτι σὲ κάθε περίπτωση δὲν θὰ περιορισθοῦμε σ' ἕνα εἶδος παρακολουθήσεως, ἀλλ' ἂν ἐπιβάλλεται καὶ σύμφωνα μὲ τὶς ὁδηγίες τοῦ προϊσταμένου μας, ἐφαρμόζουμε καὶ τὰ τρία εἴδη.

Ἐδῶ δὲν θὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ ἡ παρακολούθηση ἡ ὁποία γίνεται ἀπὸ τοὺς πληροφοριοδότες, ποὺ ἔχουμε στοὺς διάφορους τομεῖς τῆς ζωῆς καὶ ποὺ σχετίζονται μὲ τὸν «ἄνθρωπό» μας κατὰ κάποιο ὁποιοδήποτε τρόπο, ἀλλὰ θὰ περιοριστοῦμε στὸν ἐπίσημο πράκτορα παρακολουθήσεως καὶ μόνο.

—Ἀνάλογα τώρα μὲ τὴν περίπτωση καὶ τὸν ἐπιδιωκόμενο σκοπό μας, οἱ μέθοδοι παρακολουθήσεως εἶναι τρεῖς ἤτοι :

α) Η φ α ν ε ρ ὴ π α ρ α κ ο λ ο ύ θ η σ η.

Στὴ μέθοδο αὐτή, ἡ μυστικότητα θυσιάζεται, γιατὶ πρωτεύει ἄλλο στοιχεῖο π.χ. ν' ἀποφύγουμε ἐπαφές, νὰ προκαλέσουμε ψυχολογικὴ ἐπίδραση γιὰ νὰ διαπιστώσουμε κάτι ἄλλο, νὰ ἔχουμε τὸν παρακολουθούμενο πρόχειρο γιὰ σύλληψη κ.λ.π. Συνεπῶς οὔτε ἡ ἀπόσταση τοῦ παρακολουθοῦντος ἀπὸ τὸν παρακολουθούμενο, οὔτε τὸ ἐὰν ὁ πρῶτος γνωρίζῃ ἢ ὄχι ὅτι παρακολουθεῖται, μᾶς ἐνδιαφέρουν.

β) Ἡ μ υ σ τ ι κ ὴ π α ρ α κ ο λ ο ύ θ η σ η.

Ἡ μέθοδος αὐτὴ εἶναι ἡ πιὸ συνηθισμένη καὶ τελείως ἀντίθετη ἀπὸ τὴν προηγούμενη. Κατ' αὐτὴ ὁ πράκτορας παίρνει ὅλες τὶς κατάλληλες προφυλάξεις, ὥστε ὁ παρακολουθούμενος νὰ μὴν ἀντιληφθῇ οὔτε τὴν παραμικρὴ κίνησή του.

Ὅταν ἀντιληφθῇ καὶ βεβαιωθῇ ὅτι ὁ ἄνθρωπός του ὑποψιάστηκε κάτι, ἢ τὸν ἐγκαταλείπει εἰδοποιῶντας τὸ κεντρικὸ γραφεῖο τὸ ταχύτερο ἢ ἐπικοινωνεῖ μ' ἄλλο συνάδελφό του γιὰ τὴ συνέχιση τῆς παρακολουθήσεως καὶ βγαίνει ἀπὸ τὴ μέση.

γ) Ἡ δ ι α δ ο χ ι κ ὴ (π ρ ο ο δ ε υ τ ι κ ὴ) π α ρ α κ ο λ ο ύ θ η σ η.

Λέγεται ἔτσι γιατὶ γίνεται κατὰ στάδια. Τὸ κάθε στάδιο εἶναι χωρισμένο ἀπὸ τὸ προηγούμενο καὶ τὸ ἑπόμενο καὶ ἀρχίζει ἀκριβῶς στὸ σημεῖο ποὺ σταματᾷ τὸ προηγούμενο. Ὡς παράδειγμα ἀναφέρουμε τὸ ἑξῆς : Τὴν πρώτη μέρα ἕνας ἀστυνομικὸς παίρνει τὸν «ἄνθρωπο» ἀπὸ τὸ σπίτι του μέχρι τὸ λεωφορεῖο. Τὴν ἑπομένη, δεύτερος ἀστυνομικὸς τὸν «συναντᾷ» στὸ λεωφορεῖο καὶ χωρὶς νὰ κατέβῃ ἀπὸ τὸ λεωφορεῖο διαπιστώνει τὴ στάση ὅπου θ' ἀποβιβασθῇ. Τὴν τρίτη μέρα ἄλλος ἀστυνομικὸς τὸν ἀκολουθεῖ μέχρι τὸ γραφεῖο του ἢ μέχρι ἐκεῖ ποὺ δουλεύει. Μετὰ ἄλλος ἀστυνομικὸς τὸν παρακολουθεῖ στὴ δουλειά του.

Ποιὰ μέθοδος ὅμως θὰ ἐφαρμοσθῇ σὲ κάθε περίπτωση εἶναι θέμα εἰδικὸ ποὺ ἐξαρτᾶται : ι) Ἀπὸ τὸ εἶδος τῆς ὑποθέσεως, στὴν ὁποία ὁ «ἄνθρωπός μας» εἶναι ἀνακατεμένος καὶ ἀπὸ τοὺς περιορισμοὺς ποὺ προκύπτουν ἀπὸ αὐτή. ιι) Ἀπὸ τὸ μερικώτερο σκοπὸ ποὺ ἡ παρακολούθηση ἐπιδιώκει. ιιι) Ἀπὸ τὸ τύπο τοῦ παρακολουθουμένου καὶ, ιυ) ἀπὸ τὸν ἀριθμό, τὴν ποιότητα καὶ ἱκανότητα τῶν ἀστυνομικῶν ἢ τῶν πρακτόρων μας.

3. Προετοιμασία καὶ ἀναγνώριση τοῦ ἀτόμου ποὺ πρόκειται νὰ παρακολουθηθῇ.

α) Π ρ ο ε τ ο ι μ α σ ί α π α ρ α κ ο λ ο υ θ ή σ ε ω ς.

Σέ κάθε προσπάθεια, τῆς ὁποίας ἡ μεθοδικότητα ἀποτελεῖ τὴ ζωτικὴ βάση, ἡ προετοιμασία εἶναι προϋπόθεση ἀπαραίτητη. Ἂς δοῦμε ὅμως, προκειμένου περὶ παρακολουθήσεως ἡ ὁποία κατὰ κυριολεξία εἶναι δουλειὰ ποὺ χωρὶς μεθοδικότητα μηδενίζεται, ποιὰ εἶναι ἡ μορφὴ τῆς προετοιμασίας ποὺ εἶναι ἀπαραίτητη, πῶς πρέπει νὰ γίνεται καὶ ποιὰ συναφῆ θέματα δημιουργεῖ :

ι) Ἡ προετοιμασία τῆς παρακολουθήσεως πρέπει νὰ περιλαμβάνῃ τὴν παρουσίαση κάθε πληροφορίας ποὺ ἔχουμε γιὰ τὸν «ἄνθρωπό» μας καὶ κάθε στοιχείου ποὺ μπορεῖ νὰ βοηθήσῃ τοὺς πράκτορές μας, ὥστε νὰ εἶναι σὲ θέση νὰ τὰ χρησιμοποιήσουν εὔκολα καὶ σὲ κάθε στιγμή. Ἀπὸ αὐτὰ ἀντιλαμβάνεται ὁ καθένας ὅτι ἡ καλὴ προετοιμασία πρέπει νὰ χρησιμοποιῇ τὶς ἀρχὲς καὶ τὰ μέσα τῆς ἐποπτικῆς ἐκπαιδεύσεως ἢ μᾶλλον ἐνημερώσεως τῶν πρακτόρων ποὺ θὰ λάβουν μέρος στὴν παρακολούθηση.

ιι) Πρέπει νὰ χρησιμοποιοῦνται σχεδιαγράμματα, χάρτες, εἰκόνες, φωτογραφίες, σκίτσα καὶ κάθε ἄλλο βοήθημα, χωρὶς νὰ παραλείπωνται οἱ προβολὲς μὲ ἐπιδιασκόπια ἢ ἄλλα ἐφικτὰ μέσα, ποὺ θὰ μεταφέρουν τοὺς πράκτορες παρακολουθήσεως ἔντονα στὴν πραγματικότητα, τὴν ὁποία ὕστερα ἀπὸ λίγο θὰ ζήσουν. Παράλληλα κάθε παρατήρηση θὰ ἐρευνᾶται καὶ θὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψει, σὲ κάθε δὲ ἐρώτηση θὰ δίδεται καὶ μιὰ ἀπάντηση ἢ κατεύθυνση.

ιιι) Κάθε πληροφορία ποὺ προστίθεται στὸ σχετικὸ φάκελλο θὰ γνωστοποιῆται στὰ μέλη τῆς ὁμάδος παρακολουθήσεως, χωρὶς νὰ παραλείπεται ἡ παρουσίαση τῶν συμπερασμάτων καὶ τ' ἀποτελέσματα τῆς ἐπιτελικῆς ἐπεξεργασίας τῶν στοιχείων ποὺ προκύπτουν στὴν πορεία τῆς συγκεκριμένης ὑποθέσεως.

Ἡ προσωπικότητα τοῦ προϊσταμένου, ἡ ὑπηρεσιακὴ κατάρτισή του καὶ ἡ διοικητική του ἱκανότητα, οἱ σχέσεις του μὲ τὸ προσωπικὸ καὶ ἡ ἀκούραστη προσπάθεια βελτιώσεως αὐτοῦ, ἡ ἐξασφάλιση συνεχοῦς ἐπαφῆς κ.λ.π. εἶναι θέματα μεγάλης σπουδαιότητος, ἀλλὰ ξεφεύγουν ἀπὸ τὰ πλαίσια τοῦ θέματός μας.

β) Ἀναγνώριση τοῦ ἀτόμου ποὺ πρόκειται νὰ παρακολουθηθῇ.

Ἡ θετικὴ καὶ ἀπόλυτη ἀναγνώριση τοῦ ἀτόμου ποὺ πρόκειται νὰ παρακολουθήσουμε εἶναι, ἀναμφισβήτητα, ἡ ἀφετηρία μὲ τὴν πρωταρχικὴ σπουδαιότητα γιὰ τὸ οὐσιαστικὸ μέρος τῆς παρακολουθήσεως.

Ἡ καλύτερη μέθοδος ἀναγνωρίσεως εἶναι νὰ ἰδῇ ὁ ἀστυνομικὸς ἢ ὁ πράκτορας τὸν «ἄνθρωπο» ἀπὸ κοντά, ὁπουδήποτε παρέχεται εὐχέρεια πρὸς τοῦτο, π.χ. στὸ καφενεῖο ἢ στὸν τόπο τῆς ἐργασίας του, ἀρκεῖ νὰ μὴ προκαλέσῃ ὑπόνοιες. Κατόπιν ὁ πρῶτος πράκτορας τὸν δίχνει στὸ σύντροφό του ἢ στὸν ἀντικαταστάτη του.

Ἡ φωτογραφία πρέπει νὰ χρησιμοποιῆται γιὰ ἀναγνώριση, μόνον ὡς ὑποβοηθητικὸ μέσο ἢ ὅταν δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ παρατήρηση προσωπικὰ τοῦ «ἀνθρώπου» μας. Ὅ,τι πληροφορίες ὑπάρχουν σχετικὰ μὲ τὴν περιγραφή του, μὲ μειονεκτήματα, συνήθειες, τόπους ὅπου συχνάζει κ.λ.π., πρέπει νὰ γνωστοποιοῦνται καὶ ν' ἀναλύωνται. Ὁ ἀστυνομικὸς πρέπει νὰ ἐξοικειωθῇ μὲ τὰ χαρακτηριστικά του καὶ τὴν ἐμφάνιση τοῦ παρακολουθούμενου «ἐκ τῶν ὄπισθεν», γιατὶ αὐτὴ εἶναι ἡ πιὸ ἔντονη εἰκόνα ποὺ θὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψει του κατὰ τὴν παρακολούθηση.

(Συνεχίζεται)

Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ», μὲ τὴν πλουσίαν ἐπιστημονικὴν καὶ ἐγκυκλοπαιδικὴν ὕλην των, κατέστησαν ὁ ἀπαραίτητος σύντροφος τῶν ἀστυνομικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐνδιαφέρονται διὰ τὴν πρόοδον αὐτῶν.

Η ΠΟΙΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΤΟΥ ΛΗΞΑΝΤΟΣ ΕΤΟΥΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Δ. ΝΤΖΙΩΡΑ**

(Συνέχεια ἐκ προηγουμένου)

Α'

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

II. Τροποποιούμεναι ἢ συμπληρούμεναι διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος.

γ) Ἀκουσία ἀπαγωγή. Περὶ ταύτης ὁμιλεῖ τὸ ἄρθρον 327 τοῦ Π.Κ. Ἡ διάταξις εἶχεν ὡς ἑξῆς: «1. Ὁ ἐπὶ σκοπῷ γάμου ἢ ἀκολασίας ἀπάγων ἢ παρανόμως κατακρατῶν (ἄρθρον 325) θῆλυ ἄκον ἢ πάσχων τὰς φρένας ἢ ἀνίκανον πρὸς ἀντίστασιν, λόγῳ ἀπωλείας τῆς συνειδήσεως ἢ διανοητικῆς ἀτελείας ἢ δι' ἕτερον λόγον, τιμωρεῖται, ἂν μὲν ἔπραξε τοῦτο ἐπὶ σκοπῷ γάμου, διὰ φυλακίσεως, ἂν δ' ἐπὶ σκοπῷ ἀκολασίας, διὰ καθείρξεως μέχρι δέκα ἐτῶν. 2. Ἡ ποινικὴ δίωξις χωρεῖ μόνον ἐπὶ ἐγκλήσει».

Ἤδη ἀντικατεστάθη ὡς κάτωθι: «1. Ὁ ἐπὶ σκοπῷ γάμου ἢ ἀκολασίας ἀπάγων ἢ παρανόμως κατακρατῶν (ἄρθρον 325) θῆλυ ἄκον ἢ πάσχον τὰς φρένας ἢ ἀνίκανον πρὸς ἀντίστασιν λόγῳ ἀπωλείας τῆς συνειδήσεως ἢ διανοητικῆς ἀτελείας ἢ δι' ἕτερον λόγον, τιμωρεῖται, ἐὰν[1] μὲν ἔπραξε τοῦτο ἐπὶ σκοπῷ γάμου, διὰ φυλακίσεως τοὐλάχιστον ἑνὸς ἔτους, ἂν δὲ ἐπί σκοπῷ ἀκολασίας διὰ καθείρξεως. 2. Ἡ ποινικὴ δίωξις χωρεῖ ἐπὶ ἐγκλήσει. Ἐὰν ὅμως ἡ τελεσθεῖσα πρᾶξις ἐδημιούργησε σκάνδαλον ἢ διήγειρε τὴν κοινὴν περιέργειαν διώκεται αὐτεπαγγέλτως».

Ἐκ τῆς ἀντιπαραβολῆς τῶν ἀνωτέρω διατάξεων συνάγεται ὅτι τὸ νέον ὑπὸ κρίσιν νομοθέτημα, ἐπέφερε τὰς ἑξῆς δύο μεταβολάς: α) Ὁρίζει ἤδη ὡς κατώτερον ὅριον φυλακίσεως τὸ ἓν ἔτος καὶ β) Δὲν ἀπαιτεῖται ἔγκλησις πρὸς δίωξιν τοῦ δράστου ἂν συνεπείᾳ ταύτης ἐδημιουργήθη σκάνδαλον ἢ διηγέρθη ἡ κοινὴ περιέργεια.

Ἡ δικαιολογητικὴ βάσις τῆς πρώτης μεταβολῆς εἶναι προφανής. Τὸ ἔγκλημα τῆς ἀκουσίας ἀπαγωγῆς τείνει, ἰδίᾳ τελευταίως, νὰ λάβῃ ἐπικίνδυνον ἐξέλιξιν, διά τε τὴν δημοσίαν τάξιν καὶ ἀσφάλειαν. Ὁ εἰδεχθὴς τελευταῖος βιασμὸς τῆς Θεσσαλονίκης (ἡ πρᾶξις οὐδόλως διαφέρει τῆς ἐπὶ σκοπῷ ἀκολασίας ἀκουσίας ἀπαγωγῆς) καὶ τὰ τόσα ἄλλα κρούσματα ἀκουσίων ἀπαγωγῶν, αἵτινες μάλιστα προσφάτως ἐπολλαπλασιάσθησαν, ὑπαγορεύουν αὐστηρότερον ποινικὴν κύρωσιν κατὰ τῶν παραβατῶν τούτων. Δι' ὃ ἤδη λαμβάνονται αὐστηρότερα μέτρα διὰ τὴν πάταξιν τοῦ ἐγκλήματος τῆς ἀκουσίας ἀπαγωγῆς. Αὕτη ἄλλως τε εἶναι ἡ γενικὴ ἀρχή, ἥτις διέπει τὸ ὑπὸ κρίσιν νομοθέτημα.

Ἡ δὲ κατ' ἔγκλησιν δίωξις, ὑπὸ προϋποθέσεις ὅμως τῆς τε ἀκουσίας ἀπαγωγῆς καὶ τῶν κατωτέρω ἀναφερομένων ἀδικημάτων βάσιν ἔχει τὴν ἰδίαν πάντοτε αἰτίαν.

δ) Κατ' ἔγκλησιν δίωξις ἐγκλημάτων τινῶν κατὰ τῶν ἠθῶν. Διὰ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου, ἀντικατεστάθη τὸ ἄρθρον 344 τοῦ Π.Κ. καὶ ὡρίσθη ὅτι ἐγκλήματα τινὰ κατὰ τῶν ἠθῶν, διωκόμενα μέχρι τοῦδε κατ' ἔγκλησιν, θὰ διώκωνται τώρα αὐτεπαγγέλτως, ἂν ἡ πρᾶξις λαμβάνῃ τὴν ἔκτασιν τοῦ κοινωνικοῦ σκανδάλου καὶ διαταράσσεται ἡ δημοσία τάξις. Ἡ διάταξις ἔχει τώρα ὡς ἑξῆς:

Ἄρθρον 344. «Ἔγκλησις». «Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 336, 337, 338, 341, ὡς καὶ εἰς τὰς τῶν ἄρθρων 339, 342 καὶ 343, ὅταν τὸ παθὸν πρόσωπον εἶναι θῆλυ, ἡ ποινικὴ δίωξις χωρεῖ ἐπὶ ἐγκλήσει. Εἰς τὰς περιπτώσεις ὅμως τῶν ἄρθρων 336, 337, 338 § 1 339 καὶ 343 δὲν ἀπαιτεῖται ἔγκλησις, ἐὰν ἡ τελεσθεῖσα πρᾶξις ἐδημιούργησε σκάνδαλον ἢ διήγειρε τὴν κοινὴν περιέργειαν. Ἂν ἐξεδόθη παραπεμπτι-

1. Ἔδει νὰ τεθῇ «ἄν» ἀφοῦ διετηρήθη ἀμέσως κατωτέρω ὁ σύνδεσμος «ἂν» ἀντὶ τοῦ «ἐάν».

κὸν βούλευμα ἡ παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 117 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν αὐτῶν ἄρθρων. Εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 341, ἐὰν ὁ ὑπαίτιος ἐτέλεσε γάμον μετὰ τῆς παθούσης, ποινικὴ δίωξις χωρεῖ μόνον, ἀφοῦ προηγουμένως ὁ γάμος κηρυχθῇ ἄκυρος».

Πρὸ τῆς τροποποιήσεώς της ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 344 διελάμβανε τὰ κάτωθι: «Ἔγκλησις» «Εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἔρθρων 336, 337, 338, 341, ὡς καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν ἄρθρων 339, 342 καὶ 343 ὅταν τὸ παθὸν πρόσωπον εἶναι θῆλυ, ἡ ποινικὴ δίωξις χωρεῖ μόνον ἐπὶ ἐγκλήσει. Εἰς δὲ τὰς περιπτώσεις τοῦ ἄρθρου 341, ἐὰν ὁ ὑπαίτιος ἐτέλεσε γάμον μετὰ τῆς παθούσης, ποινικὴ δίωξις χωρεῖ μόνον ἀφ' οὗ προηγουμένως ὁ γάμος κηρυχθῇ ἄκυρος». (1)

Ἀνετράπη οὕτω κρατοῦσα μέχρι τοῦδε ἀρχὴ καθ' ἣν ἡ δίωξις τῶν ἀνωτέρω μνημονευομένων ἐγκλημάτων ἠσκεῖτο πάντοτε κατόπιν ἐγκλήσεως. Ὀρθῶς ἢ οὔ, εἶναι ζήτημα, ὅπερ θὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ ἀμέσως κατωτέρω. Ἐνταῦθα δέον νὰ παρατηρήσωμεν τὰ ἑξῆς. Ὡς γνωστόν, τοῦ θεσμοῦ τῆς κατ' ἔγκλησιν διώξεως γίνεται χρῆσις εἰς δύο περιπτώσεις.

Τὸ πρῶτον συμβαίνει, ὅταν ἡ πολιτεία, κρίνῃ ὅτι τὸ συμφέρον ταύτης πρέπει νὰ ὑποχωρήσῃ πρὸ τοῦ συμφέροντος τοῦ παθόντος, ἀκριβῶς ἵνα μὴ προκληθῇ ἔτι μεγαλυτέρα ζημία εἰς τὸν παθόντα ἐκ τῆς δημοσιότητος. Προέχει δηλ. ἐν προκειμένῳ τὸ ἠθικὸν συμφέρον τοῦ παθόντος προσώπου, ὅπερ (πρόσωπον) θέλει ν' ἀποφύγῃ τὴν δημοσίαν διαπόμπευσιν. Περαιτέρω καὶ ἡ διατήρησις τῆς οἰκογενειακῆς τοῦ προσώπου ἠρεμίας, ὑπαγορεύει τὴν μὴ δίωξιν, διότι ἡ τοιαύτη ἠρεμία χρήζει μεγαλυτέρας προστασίας ἀπὸ μίαν ποινικὴν δίωξιν. Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπάγονται: 1) τὰ κατὰ τῶν ἠθῶν ἐγκλήματα, περὶ ὧν ἤδη ὁ λόγος. 2) Ἡ ἀπαγωγὴ (ἑκουσία καὶ ἀκουσία). 3) Ἡ μοιχεία (ἄρθρον 357 Π.Κ.) καὶ 4) Τινὰ κατὰ τῆς περιουσίας ἐγκλήματα (κλοπή, ὑπεξαίρεσις καὶ ἀπάτη μεταξὺ συγγενῶν κλπ., ἄρθρα 378, 386 καὶ 393 Π.Κ.).

Τὸ δεύτερον συμβαίνει, ὁσάκις ἡ τιμωρία τοῦ ἐγκλήματος δὲν κρίνεται ἀναγκαία, ἂν δὲν ἤθελε ζητήσει τοῦτο ὁ παθών (2). Ἐνταῦθα ὑπάγονται τὰ ἐγκλήματα: 1) κατὰ τῆς τιμῆς (ἄρθρα 361, 365 Π.Κ.). 2) Σωματικαὶ βλάβαι (ἄρθρα 308 καὶ 314). 3) Τινὰ κατὰ τῆς περιουσίας (κλοπή, ὑπεξαίρεσις, καὶ ἀπάτη εὐτελοῦς ἀξίας ἄρθρα 377 καὶ 387 Π Κ. καὶ 4) τινὰ περὶ τὸν γάμον καὶ τὴν οἰκογένειαν τοιαῦτα (ἀπάτη περὶ τὸν γάμον, ἄρθρον 365 Π.Κ. καὶ ἐγκατάλειψις ἐγκυμονούσης, ἄρθρον 359 Π.Κ.) κλπ.

---

1. Αἱ διατάξεις περὶ ὧν τὸ ἄρθρον 349 τοῦ Π.Κ. ἔχουσιν ὡς ἑξῆς :

Βιασμὸς (ἄρθρον 336 Π.Κ.). Ὁ διὰ σωματικῆς βίας ἢ δι' ἀπειλῆς σπουδαίου καὶ ἀμέσου κινδύνου ἐξαναγκάζων θῆλυ εἰς ἐξώγαμον συνουσίαν τιμωρεῖται διὰ καθείρξεως.

Ἐξαναγκασμὸς εἰς ἀσέλγειαν (Ἄρθρον 337 Π.Κ.).Ὁ διὰ σωματικῆς βίας ἢ δι' ἀπειλῆς σπουδαίου καὶ ἀμέσου κινδύνου ἐξαναγκάζων θῆλυ ἢ ἄρρεν εἰς ἀνοχὴν ἢ ἐπιχείρησιν ἑτέρας ἀσελγοῦς πράξεως, τιμωρεῖται διὰ καθείρξεως μέχρι δέκα ἐτῶν.

Κατάχρησις εἰς ἀσέλγειαν (ἄρθρον 338 Π.Κ.) 1. Ὁ εἰς ἐξώγαμον συνουσίαν καταχρώμενος θήλεος, παράφρονος ἢ ἀνικάνου πρὸς ἀντίστασιν, ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας, τιμωρεῖται διὰ καθείρξεως μέχρι δέκα ἐτῶν. 2. Ὁ ἐπὶ ἑτέρᾳ ἀσελγεῖ πράξει καταχρώμενος θήλεος ἢ ἄρρενος εὑρισκομένου ἔν τινι τῶν ἄνω καταστάσεων, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως τοὐλάχιστον ἓξ μηνῶν.

Ἀποπλάνησις παίδων (ἄρθρον 339 Π.Κ.). Ὁ ἐνεργῶν ἀσελγῆ πρᾶξιν μετὰ προσώπου νεωτέρου τοῦ 16 ἐτῶν ἢ παραπλανῶν αὐτὸ εἰς τὸ νὰ ἐνεργήσῃ ἢ νὰ ὑποστῇ τοιαύτην, τιμωρεῖται διὰ καθείρξεως μέχρι δέκα ἐτῶν.

Ἀσέλγεια διὰ καταχρήσεως ἐξουσίας. (ἄρθρον 343 Π.Κ.). Μὲ φυλάκισιν τοὐλάχιστον ἑνὸς ἔτους τιμωροῦνται: α) ὁ δημόσιος ὑπάλληλος, ὅστις ἐνεργεῖ ἀσελγῆ πρᾶξιν μετὰ προσώπου, τελοῦντος ἐν ὑπηρεσιακῇ ἐξ αὐτοῦ ἐξαρτήσει, καταχρώμενος τῆς τοιαύτης σχέσεως, β) πρόσωπα διωρισμένα ἢ ὁπωσδήποτε ἐργαζόμενα παρὰ φυλακαῖς ἢ ἄλλοις κρατητηρίοις, παρὰ σχολαῖς, παιδαγωγείοις, νοσοκομείοις, κλινικαῖς ἢ παντὸς εἴδους θεραπευτηρίοις καὶ ἀναρρωτηρίοις ἢ παρ' ἄλλοις ἱδρύμασι προωρισμένοις πρὸς περίθαλψιν προσώπων δεομένων βοηθείας, ἐὰν ἐνέργήσωσιν ἀσελγῆ πρᾶξιν μετά τινος εἰς τὸ ἵδρυμα τοῦτο εἰσαχθέντος προσώπου.

2. Χωραφᾶ «Γενικαὶ ἀρχαὶ τοῦ Ποινικοῦ Δικαίου 1956, σελ. 157».

Αὐτὴ εἶναι ἡ θεωρητικὴ ἄποψις τοῦ ζητήματος. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ παραλείψωμεν νὰ τονίσωμεν ὅτι δὲν ἔλλειψαν καὶ οἱ ἐπικριταὶ τοῦ θεσμοῦ τῆς ἐγκλήσεως καθόλου. Οὕτω ὁ μέγας ποινικολόγος καὶ ἱδρυτὴς τῆς θετικῆς Σχολῆς Ferri, χαρακτηρίζει τὴν κατ' ἔγκλησιν δίωξιν ὡς ἕνα ἀξιοδάκρυτον ἀναχρονισμὸν(1) καὶ κατὰ συνέπειαν τελείως ἀπαράδεκτον.

Λεπτομερὴς ἐξέτασις τοῦ θέματος τῆς κατ' ἔγκλησιν διώξεως ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν ἐξέρχεται, ὡς εἰκός, τῶν ὁρίων τῆς παρούσης. Δι' ὃ καὶ περιοριζόμεθα εἰς τὸ νὰ ἐκθέσωμεν ὀλίγα τινά, ἐν σχέσει μὲ τὴν τροποποίησιν τοῦ ὑπὸ κρίσιν νομοθετήματος. Μέχρι τοῦδε τὰ ἐν αὐτῷ διαλαμβανόμενα ἐγκλήματα ἐδιώκοντο κατ' ἔγκλησιν. Ἤδη, διώκονται αὐτεπαγγέλτως, ἂν ἐκ τῆς πράξεως προεκλήθη σκάνδαλον. Εἶναι τοῦτο ὀρθόν; Ναὶ θὰ εἴπουν οἱ συντάκται τοῦ νομοθετήματος καὶ θὰ βασίσουν τὴν ἄποψίν των ταύτην εἰς τὰ ἑξῆς κυρίως ἐπιχειρήματα, συναγόμενα καὶ ἐκ τοῦ περιεχομένου τῆς εἰσηγητικῆς τοῦ νόμου ἐκθέσεως.

1) Τὸν τελευταῖον καιρὸν παρουσιάσθη αὔξησις τῶν ἀδικημάτων αὐτῶν, ἐμφανίζονται δὲ διαπραττόμενα ὑπὸ συνθήκας σκληρὰς καὶ τραχείας. Ἂν λοιπὸν προεκλήθη σκάνδαλον καὶ διηγέρθη ἡ κοινὴ περιέργεια ἐπιτακτικὸν προβάλλει τὸ συμφέρον τῆς Πολιτείας ἀξιοῦν τιμωρίαν. Οὐδεὶς πλέον δύναται νὰ γίνῃ λόγος περὶ προστασίας τοῦ συμφέροντος τοῦ παθόντος, ὅστις ἐθίγη ἤδη καὶ ἐτρώθη ἡ τιμή του.

2) Τὸ μέτρον ἀποβλέπει εἰς τὴν ἀποτροπὴν συμβιβασμοῦ εἴτε πρὸ τῆς ὑποβολῆς ἐγκλήσεως, εἴτε καὶ κατόπιν ἐναντι ἀνταλλαγμάτων.

3) Ἂν γίνῃ κίνησις τῆς ποινικῆς δίκης τὸ σκάνδαλον πλέον προεκλήθη, ἡ κοινὴ περιέργεια διηγέρθη καὶ τὸ μόνον κακόν, ὅπερ δύναται νὰ προκύψῃ, εἶναι μία ὑποχώρησις ἢ εἷς ὁπωσδήποτε ἀθέμιτος ἀνταγωνισμὸς ἐκτὸς βεβαίως τοῦ γάμου. Διὸ καὶ ἐτέθη ἐν τῷ ἄρθρῳ ἡ φράσις. «Ἂν ἐξεδόθη παραπεμπτικὸν βούλευμα ἡ παράγραφος 2 τοῦ ἄρθρου 117 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος (2) δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν εἰς τὰς περιπτώσεις τῶν αὐτῶν ἄρθρων. (3)

4) Ἀντιθέτως, ἂν δὲν κινηθῇ ἡ ποινικὴ δίκη, οὔτε σκάνδαλον προκληθῇ, οὔτε ἡ κοινὴ περιέργεια διεγερθῇ οὐδεὶς συντρέχει λόγος νὰ διωχθῇ ὁ δράστης διότι ἄλλως οὐ μόνον δὲν τιμωροῦμεν αὐστηρότερον αὐτόν, ἀλλ' ἀπεναντίας θεσπίζομεν καὶ τὴν τιμωρίαν τοῦ θύματος, ἀφοῦ, ἂν κατὰ τὴν κρίσιν του νομίζῃ τοῦτο ἑαυτὸ ἱκανοποιημένον οὐδὲν τοῦ προσφέρομεν πέραν τῆς διαπομπεύσεώς του ἕνεκα τοῦ δημοσιογραφικοῦ θορύβου κατὰ τὴν δίκην κλπ.

Οἱ δὲ ἐπικριταὶ τοῦ θεσμοῦ, ὡς οὗτος διεμορφώθη ἤδη, θ' ἀντιτάξουν τὴν ἑξῆς πάντοτε ἀπάντησιν. Δὲν ἔχει σημασίαν ἂν ἐκ τῆς πράξεως ἐδημιουργήθη σκάνδαλον ἢ ὄχι. Σημασίαν ἔχει ὅτι ἡ διαπόμπευσις τοῦ θύματος ἐπιφέρει μεγαλύτερον κακὸν ἀπὸ τὸ καθ' αὐτὸ ἀδίκημα. Περαιτέρω, ἀφοῦ τὸ θῦμα δὲν ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῆς καθ' οἱονδήποτε τρόπον τρωθείσης τιμῆς του, οὐδεὶς λόγος νὰ τὸ πράξωμεν ἡμεῖς. Ἀνεξαρτήτως αὐτῶν καὶ τὸ πότε προκαλεῖται σκάνδαλον ἢ ὄχι, δημιουργεῖ νέον ἑρμηνευτικὸν ζήτημα, μὲ ἀποτελέσματα, ὡς εἰκός, νὰ μὴ εἶναι σκόπιμος υἱοθέτησις τῆς ἀρχῆς ταύτης.

Οὕτω δυνατὸν διὰ τὸν Α' εἰσαγγελέα νὰ προεκλήθη σκάνδαλον καὶ νὰ ἀσκηθῇ κατὰ τοῦ δράστου ἢ δραστῶν δίωξις, ἐνῷ κατὰ τὸν Β' συνάδελφόν του, ἐπὶ παρομοίας περιπτώσεις, ὄχι, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἀποφυγὴν τῆς τιμωρίας εἰδεχθοῦς ἐγκλήματος. Τοιαύτη ἀντίληψις δὲν στερεῖται νομίζομεν νομικοῦ ἐρείσματος.

Ἤδη ἀπαντῶμεν ἡμεῖς. Ἡ συμπλήρωσις, ἥτις ἐπῆλθεν διὰ τοῦ ὑπὸ κρίσιν νομοθετήματος εἶναι ἐνδεδειγμένη καὶ σύμφωνος πρὸς τὰς ὑγιᾶς κοινωνικὰς ἀντιλή-

1. Ὅρα λεπτομερείας εἰς Ποιν. Χρονικά, τομ. Ε' σελ. 329 ἐπ. Ι. Ζαγκαρόλα «Ἡ κατ' ἔγκλησιν δίωξις εἰς τὸν νέον Ποινικὸν Κώδικα».

2. Νομοτεχνικῶς ἐσφαλμένον. Ἔδει νὰ γραφῇ «τοῦ παρόντος» ἀφοῦ ἡ διάταξις θὰ ἐνσωματωθῇ εἰς τὸν Κώδικα, ὡς ἡ ἐπιτροπὴ τὴν διετύπωσεν.

3. Τὸ ἄρθρον 117 Π.Κ. ἔχει ὡς ἑξῆς :

ψεις. Ἡ ποινικὴ ὅμως προστασία δὲν ὑπῆρξε πλήρης. Ἐγένετο ἓν βῆμα πρὸς μίαν ὀρθὴν (ὀρθοτάτην) κατεύθυνσιν, ἀλλὰ δὲν ἐφθάσαμεν ἀκόμη εἰς τὸ τέρμα της. Ἡ κατὰ τῶν βιαστῶν καὶ λοιπῶν δραστῶν, ἐγκλημάτων κατὰ τῶν ἠθῶν στρεφομένων, ποινικὴ δίωξις πρέπει νὰ εἶναι αὐτεπάγγελτος εἰς πάσας τὰς περιπτώσεις, ἄνευ οὐδεμιᾶς διακρίσεως. Ὅπως οὐδεμία γίγνεται διάκρισις προκειμένου περὶ ἀρρένων θυμάτων, τοῦτ' αὐτὸ δέον νὰ συμβαίνῃ καὶ ὅταν τὰ θύματα εἶναι θήλεα. Τὶς ἐξ ἡμῶν τῶν ἀστυνομικῶν τῆς πρωτευούσης δὲν κατέστη μάρτυς ἐγκληματικῶν ἐνεργειῶν εἰς βάρος ἰδίᾳ παίδων ἀρρένων ὑπὸ παιδεραστῶν, κιναίδων καὶ πάσης φύσεως σεξουαλικῶς διαστρόφων κτηνανθρώπων; Καὶ ὅμως οἱ τοιοῦτοι δρῶνται διώκονται αὐτεπαγγέλτως παρ' ὅτι ἐκ τῆς τοιαύτης διώξεως θὰ βεβαιωθῇ ἴσως ἀδίκημα εἰς βάρος νέου οὗτινος ἡ διαπόμπευσις (ἑρμηνευτέον πολλάκις ἐντροπὴ καὶ ὄνειδος) θὰ τὸν παρακολουθῇ εἰς ὁλόκληρον τὴν ζωήν του.

Πρὸς τί νὰ θεωρηθῇ ἀνώτερον τὸ συμφέρον νεάνιδος, βιασθείσης ἔστω, ἀπὸ τὸ συμφέρον ἐφήβου κιναίδου, ὅστις παραπλανηθείς, ἔφθασεν εἰς ὃ κατήντησεν σημεῖον, εἰς τρόπον ὥστε ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει νὰ ὑποχωρήσῃ τὸ συμφέρον τῆς Πολιτείας, ἐνῷ ἐν τῇ σταθμίσει τοῦ συμφέροντος τοῦ ἐφήβου καὶ τοῦ τῆς Πολιτείας νὰ ὑπερισχύσῃ τὸ τελευταῖον; Καὶ ὅμως κατὰ νόμον οὕτως ἔχουν τὰ πράγματα.

Εἰδικώτερον ὁ βιασμὸς εἶναι ἔγκλημα βαρύτατον, καὶ ὡς τοιοῦτον δέον ν' ἀντιμετωπισθῇ. Δι' αὐτοῦ πραγματοποιεῖται κτηνώδης κορεσμὸς τῆς γενετησίου ὁρμῆς. Ὁ βιαστὴς περιφρονεῖ πλήρως καὶ κατὰ τρόπον ἀπάνθρωπον τὴν ἀτομικὴν ἐλευθερίαν καὶ ἀξιοπρέπειαν.

Ἀλλὰ καὶ προκειμένου περὶ τῶν λοιπῶν κατὰ τῶν ἠθῶν ἐγκλημάτων κάτι παρόμοιον συμβαίνει. Βδελυρὰ πρόσωπα, ἐκμεταλλεύονται βαναύσως ἀτυχεῖς ὑπάρξεις, πνευματικῶς ὑπολελειμμένα ἢ ἀπροστάτευτα ἄτομα. Οἱ κατὰ τῶν ἠθῶν ἐγκληματίαι ἔχουν ἐκτραχυνθῇ καὶ πολλαπλασιασθῇ. Ὀφείλομεν νὰ τὸ ἀντιληφθῶμεν. Τὰ ἐγκλήματα τούτων ἔχουν προσλάβει ἐπικίνδυνον μορφήν, ἥτις καθιστᾷ ἐπιβεβλημένην τὴν λῆψιν μέτρων δραστικῶν.

Ὡς ἔχει διατυπωθῇ ἤδη ἡ διάταξις τοῦ νόμου ναὶ μὲν θὰ δίδωσι λόγον τῶν πράξεών των καὶ οἱ πλούσιοι, οἵτινες μέχρι τοῦδε, διέφευγον ἴσως ἀντὶ τῶν χρημάτων τὴν βαρυτάτην ποινὴν τῆς καθείρξεως πάντως ὅμως καὶ τώρα, δὲν θὰ σπανίζωσιν περιπτώσεις παραλύσεως τῆς δικαιοσύνης πρὸ τοιούτων ἐγκληματιῶν, ἐλλείψει τοῦ σκανδάλου...

Βεβαίως οὐδεὶς δύναται ν' ἀμφισβητήσῃ τὸ γεγονὸς ὅτι διὰ τὴν ἐπαρχίαν τοὐλάχιστον ἡ τέλεσις τῶν ἀδικημάτων αὐτῶν ἂν δὲν προκαλέσῃ σκάνδαλον, θὰ διεγείρῃ πάντως τὴν κοινὴν περιέργειαν. Ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς πόλεις, ἂς μὴ ἀπογοητευώμεθα, τὸ κενὸν καλύπτεται... Ἔρχεται ὁ τύπος καὶ διὰ τῶν κρίσεων καὶ τῆς ἐκτάσεως, ἣν δίδει δὲν προκαλεῖ ἁπλοῦν, ἀλλὰ μέγα σκάνδαλον.

Ἀλλὰ τί σημασίαν ἔχουν ταῦτα ἀφοῦ ὁ νόμος ἀπαιτῇ πρὸς δίωξιν σκάνδαλον καὶ περιέργειαν; Ἡ ratio legis δὲν νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ εἶναι ἡ πρόκλησις ἢ μὴ ἐν προκειμένῳ σκανδάλου. Ἡ ratio legis τῶν κατὰ τῶν ἠθῶν ἐγκλημάτων καὶ ἰδίᾳ τοῦ βιασμοῦ εἶναι αὐτὴ αὕτη ἡ ἱκανοποίησις τῆς λαϊκῆς περὶ δικαίου συνειδήσεως. Θίγεται ἡ ἰδία ἡ ἔννομος τάξις, τῆς ὁποίας τὸ συμφέρον εἶναι ἀνώτερον παντὸς ἑτέρου τοιούτου. Δι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἐπιβάλλεται ἡ λῆψις αὐστηροτάτων μέτρων κατὰ πάντων ἀνεξαιρέτως τῶν τοιούτου εἴδους κτηνανθρώπων ἐγκληματιῶν, οἵτινες διὰ τῶν ἀντικοινωνικῶν, ἐγκληματικῶν καὶ ἐπικινδύνων πράξεών των τείνουν νὰ ὑποσκάψουν τὰ θεμέλια τοῦ ἔθνους, προσβάλλουν αἰωνίας καὶ ἀναλλοιώτους ἀξίας καὶ ἀρχάς, ἐφ' ὧν πρωτίστως βασίζεται ὁλόκληρον τὸ οἰκοδόμημα τῆς ἰδεαλιστικῆς κοινωνίας μας. (1)

(Συνεχίζεται)

1. Τὰς ἀπόψεις ταύτας διετυπώσαμεν πολὺ πρὶν ἢ ψηφισθῇ ὁ νόμος 4090/60 καὶ δὴ εὐθὺς ὡς ἐτέθη εἰς ἰσχὺν ὁ Ποινικὸς Κῶδιξ. Σχετικῶς Δ. Ντζιώρα «Μαθήματα Ποιν. Δικαίου» 1957 σελ. 164.

GRIFFITHS
Ο ΔΙΕΣΤΡΑΜΜΕΝΟΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΣ

Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ, ὑπὸ
Ἀστυνόμου Β' κ. **Δ. ΚΑΤΣΙΜΑΓΚΛΗ**

(Συνέχεια καὶ τέλος)

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

6. Ἡ αἰτία τοῦ θανάτου.
7. Λῆψις δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων εἰς εὐρεῖαν κλίμακα.
8. Ἡ ἀναζήτησις τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων.
9. Ἀνακάλυψις τοῦ ἐγκληματίου.
10. Ὁ Griffiths ὁμολογεῖ.
11. Κατακλείς.

***

6. Ἡ αἰτία τοῦ θανάτου.

Ὁ θάνατος ἐξ ἀνακοπῆς προῆλθεν συνεπείᾳ τῶν σοβαρῶν τραυμάτων τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ αἰδοίου.

Πρὸς ἀπόδειξιν τῶν διαπιστώσεών του ὁ ἰατροδικαστὴς ἔλαβε δείγματα κηλίδων αἵματος, τριχῶν καὶ ἐνδυμάτων, νυκτικὸν καὶ περισκελίδα τοῦ θύματος.

Ἔλαβε ἐπίσης ἴνας καὶ τρίχας ἀπὸ τὰ κάτω μέρη τοῦ πτώματος, ἴνας καὶ τρίχας ἀπὸ τὴν ἥβην, κατάλοιπα ἐκ τῶν ὀνύχων, ἴνας καὶ τρίχας ἐκ τῆς ράχεως καὶ τοὺς γλουτοὺς τοῦ θύματος. Ἔλαβεν ἀκολούθως ὑγρὰ ἐκ τοῦ κόλπου καὶ τοῦ πρωκτοῦ καὶ περισυνέλεξε προσέτι κοπρώδεις οὐσίας. Μετ' ὀλίγον διεπίστωσεν ὅτι τὸ αἷμα τοῦ θύματος ἀνῆκεν εἰς τὴν ὁμάδα «Α».

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ διευθυντὴς τῆς τοπικῆς ἀστυνομίας Looms βοηθούμενος ὑπὸ τοῦ εἰδικευμένου ἀστυνόμου Woodmansey τῆς ἀστυνομίας Lancashire καὶ τῶν ἀποσταλέντων κατόπιν αἰτήσεώς του ὑπὸ τῆς Scotland—Yard, διέταξε γενικὰς ἀναζητήσεις.

Τὸ σύνολον σχεδὸν τῶν εἰδικευμένων ἀστυνομικῶν τοῦ Lancashire προσῆλθον ἐπίσης διὰ νὰ ἐνισχύσουν τὴν ἀστυνομίαν τοῦ Blackburn.

Ὡς πρῶτον μέτρον ἐκρίθη ἀπαραίτητον ἡ λῆψις τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων ὅλων τῶν προσώπων ἐκείνων, διὰ τὰ ὁποῖα ὑπῆρχεν πιθανότης ὅτι θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἔχουν ἀφήσει τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα ἐπὶ τῆς φιάλης, δεδικαιολογημένως.

Ἐκ τῆς ἀνακρίσεως διεπιστώθη ὅτι ἡ φιάλη εὑρίσκετο εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 3 αἴθουσαν, πρὸ δύο καὶ πλέον ἐτῶν καὶ ὅτι αὕτη ἐπληροῦτο ὕδατος διὰ χρῆσιν, συνήθως ἐν περιπτώσει ἀνάγκης. Ὡς εἰκὸς τὸ γεγονὸς τοῦτο ἠὔρυνε μεγάλως τὸ πεδίον τῶν ἀναζητήσεων καὶ κατέστησε ἀναγκαίαν τὴν λῆψιν τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων χιλίων καὶ πλέον ἀτόμων ἅτινα ἀνῆκον εἰς τὸ προσωπικὸν τοῦ νοσοκομείου (ἀσθενεῖς, παλαιότεροι ἀσθενεῖς, προμηθευταὶ κ.λ.π.).

7. Λῆψις δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων εἰς εὐρεῖαν κλίμακα.

Ὁ ἀστυνομικὸς διευθυντὴς λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὴν ἀληγινὴν ἐντύπωσιν τὴν ὁποίαν προὐκάλεσε τὸ στυγερὸν ἔγκλημα εἰς τὴν κοινὴν γνώμην διέταξε κατ' ἀρχὴν ὅπως ληφθοῦν τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα τριῶν χιλιάδων ἀτόμων ἅτινα εἶχον ἐγκατασταθῆ εἰς τὴν περιφέρειαν, εἰς ἣν διεπράχθη τὸ ἔγκλημα. Τὰ ἐν λόγῳ ἄτομα προήρχοντο ἀπὸ τὰς διαφόρους χώρας τῆς Εὐρώπης καὶ εἶχον ἐγκατασταθῆ εἰς τὴν ἐν λόγῳ περιφέρειαν μετὰ τὴν λῆξιν τοῦ τελευταίου πολέμου. Οἱ πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν ἦσαν Πολωνοί, οἵτινες ὡμίλουν ὀλίγον τὴν ἀγγλικὴν διὸ εἰκάσθη ὅτι εἷς μεταξὺ αὐτῶν θὰ

ἦτο καὶ ὁ δολοφόνος. Τὴν πιθανότητα αὐτὴν τὴν ἐστήριξεν ἡ οἰκεία ἀστυνομικὴ ἀρχὴ εἰς τὸ ὅτι δὲν εἶχον οὗτοι τὴν εὐχέρειαν συνάψεως σχέσεων μετὰ τοῦ ἑτέρου φύλου.

Μετὰ πάροδον δύο περίπου ἑβδομάδων διεπιστώθη ὅτι τὰ ἐμφανισθέντα ἐπὶ τῆς φιάλης ἀποτυπώματα δὲν ἀνῆκον εἰς τὰ ἄτομα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα, λόγῳ τῆς ἰδιότητός των, ἐπετρέπετο καὶ ἠδύναντο νὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. 3 αἴθουσαν. Κατόπιν τῆς διαπιστώσεως αὐτῆς ὁ οἰκεῖος ἀστυνομικὸς διευθυντὴς ἀπεφάσισεν ὅπως διατάξῃ τὴν λῆψιν τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων (ἀριστεροῦ ἀντίχειρος καὶ δείκτου) ὅλων τῶν ἀνδρῶν οἵτινες εὑρίσκοντο εἰς τὴν πόλιν Blackburn τὴν νύκτα τῆς 14ης πρὸς 15ην Μαΐου 1948.

Πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ μέτρου τούτου ὁ ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς ἔκαμε ἔκκλησιν πρὸς τὸ κοινὸν νὰ διευκολύνῃ τὸ ἔργον τῆς ἀστυνομίας, ὑπεσχέθη δὲ ὅτι μετὰ τὴν ἐξέτασιν, τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα ἁπάντων θὰ καταστραφοῦν. Ὅθεν ἡ ἐργασία τῆς λήψεως τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων ἤρχισεν ἀπὸ οἰκίας εἰς οἰκίαν.

Πλέον τῶν 46.000 ἀτόμων τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα ἐλήφθησαν καὶ ἐξητάσθησαν ἀπὸ τὴν χωροφυλακὴν τοῦ Lancashire, τὴν Μητροπολιτικὴν ἀστυνομίαν καὶ τὰς ἄλλας γειτονικὰς ἀστυνομικὰς ἀρχάς. Ἕνας μεγάλος ἀριθμὸς ἀντιτύπων φωτογραφιῶν τῶν ἀποτυπωμάτων τῶν ἀνευρεθέντων εἰς τὸν τόπον τῆς τελέσεως τοῦ ἐγκλήματος εἶχον ἀποσταλῆ, οὐ μόνον εἰς τὰς διαφόρους ἀστυνομικὰς ἀρχὰς τῆς Ἀγγλίας, ἀλλὰ τῆς Εὐρώπης, τοῦ Καναδᾶ καὶ τῆς Ἀμερικῆς.

Διὰ τὴν λῆψιν τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων τῶν κατοίκων τοῦ Blackburn ὁ ἀστυνομικὸς διευθυντὴς διέθεσε 30 ἀστυνομικοὺς ἐν στολῇ καὶ ἐν πολιτικῇ περιβολῇ. Οὗτοι ἐπεσκέπτοντο ἑκάστην οἰκίαν καὶ ἐλάμβανον τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα τῶν ἀνδρῶν, ἀπὸ ἡλικίας 14 ἐτῶν καὶ ἄνω, ἐκτὸς ἐκείνων τὰ ὁποῖα ἦσαν κλινήρη λόγῳ ἀσθενείας καὶ δὲν ἠδύναντο τούτου ἕνεκεν νὰ ἔχουν μεταβῆ εἰς τὸ νοσοκομεῖον κατὰ τὴν ἐσπέραν καθ' ἣν ἐγένετο τὸ ἔγκλημα. Πρὸς διευκόλυνσιν ἡ πόλις διῃρέθη εἰς 12 τομεῖς, δηλονότι ὡς ἡ πλὰξ τοῦ ὡρολογίου μὲ κέντρον τὴν Διεύθυνσιν τῆς ἀστυνομίας.

Οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι ἐπεσκέπτοντο τὰς οἰκίας τῶν τομέων των ἑκάστην ἡμέραν, ἀπὸ τῆς 8ης μέχρι τῆς 22ας ὥρας καὶ τὰ δακτυλοσκοπικὰ δελτία διεβιβάζοντο εἰς τὸν ἀστυνόμον Barton, ὅστις τὰ κατένειμε εἰς τοὺς εἰδικοὺς πρὸς ἐξέτασιν.

8. Ἡ ἀναζήτησις τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων.

Ὁ μεγάλος ἀριθμὸς τῶν ληφθησομένων δακτυλοσκοπικῶν δελτίων ἐπέβαλε νὰ ληφθοῦν ὡρισμένα ἔκτακτα μέτρα, ἤγουν ξύλινα κιβώτια κατεσκευάσθησαν προχείρως διὰ τὴν συστηματικὴν ἀρχειοθέτησιν τῶν δακτυλ. δελτίων, ἀνευρέθησαν γραφεῖα διὰ τοὺς ἀστυνομικοὺς τοὺς ἐνεργοῦντας τὴν ἀνάκρισιν διὰ πέντε ἄνδρας καὶ πέντε γυναῖκας ἐκ τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἀστυνομίας. Ἕτεροι ὑπάλληλοι ἤλεγχον καὶ ἐπαλήθευον τὰ στοιχεῖα ἅτινα εἶχον ἀναγραφῆ ἐπὶ τῶν δακτυλ. δελτίων. Ὁ ἔλεγχος ἐνηργεῖτο διὰ τῆς ἀντιπαραβολῆς τῶν στοιχείων μὲ τὰ τῶν δημοτικῶν καταλόγων τῶν ἀρρένων ἐκλογέων τῆς περιφερείας τῆς ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως. Δυσκολίαι ὅμως, ἀνεφάνησαν διότι εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους τῆς Ἀγγλίας δὲν εἶναι κατακεχωρισμένοι εἰ μὴ μόνον οἱ ἄνω τοῦ 21 ἔτους. Ἐκ τοῦ ἐλέγχου τούτου διεπιστώθη ἐπίσης ὅτι εἶχον ληφθῆ δακτυλ. ἀποτυπώματα πολλῶν ἀνδρῶν ἡλικίας ἄνω τῶν 21 ἐτῶν, οἵτινες δὲν εἶχον καταχωρισθῆ εἰς τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους. Οἱ πλεῖστοι τούτων εἶχον ἀπολυθῆ ἐκ τῶν τάξεων τοῦ στρατοῦ μετὰ τὸν καταρτισμὸν τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων. Τινὲς δὲν διέμενον κατὰ τὸν χρόνον τοῦ καταρτισμοῦ τῶν καταλόγων εἰς τὸ Blakburn, ἀλλ' εἰς τοὺς γειτονικοὺς Δήμους.

Ἡ ἐπαλήθευσις τῶν στοιχείων τῶν κάτω τῶν 21 ἐτῶν δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ διαπιστωθῇ ἄλλως ἢ μὴ μόνον διὰ τῆς προσωπικῆς βεβαιώσεως τῶν γονέων πρὸς

τοὺς ἐρευνητάς, οἱ ὁποῖοι ὤφειλον κατ' ἀνάγκην νὰ ἀποδέχωνται εἰς τὰς πλείστας τῶν περιπτώσεων τὰς πληροφορίας τῶν γονέων.

Καθ' ἕκαστον ἔτος καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ θέρους ἡ πόλις τοῦ βάμβακος (τὸ Lancashire) ὀργανώνει ἑορτὴν ὀνομαζομένην ἡ (ἑβδομὰς διακοπῶν τοῦ βάμβακος). Εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην συμμετέχουν ὅλα τὰ ἐργοστάσια καὶ καταστήματα τοῦ νομοῦ. Ἑκάστη πόλις ἔχει ἰδικήν της ἑβδομάδα καὶ ἑπομένως τὰ 90% τῶν κατοίκων τοῦ νομοῦ εἶναι ἐλεύθεροι καὶ ἐπισκέπτονται τὰς πόλεις Blackpool, Morecambe κ.λ.π. πόλεις.

Εἰς τὴν πόλιν Blanckburn, ἡ ἑβδομὰς τῆς ἀναπαύσεως συνέπεσε μὲ τὸν χρόνον τῆς λήψεως τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων καὶ ἐπειδὴ τὸ πλεῖστον τῶν κατοίκων ἀπουσίαζε διεκόπη πρὸς στιγμὴν ἡ λῆψις αὐτῶν. Ἐν τῷ μεταξὺ ἀπεφασίσθη νέα διανομὴ δελτίων τροφίμων εἰς τοὺς κατοίκους τῆς πόλεως ἀπὸ Ἰουλίου 1948 μέχρις Ἰουνίου 1949.

Διὸ ἀπεφασίσθη ὅπως εἰδικευμένοι ἀστυνομικοὶ μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν ἀστυνόμον Barton ἐγκατασταθοῦν εἰς τὸ Δημαρχεῖον τοῦ Blackburn καὶ νὰ ἐξετάσουν καὶ ἀντιπαραβάλουν τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα τοῦ τόπου τοῦ ἐγκλήματος μετὰ τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων τῶν δελτίων τῶν τροφίμων.

Ἐκ τοῦ ἐλέγχου αὐτοῦ διεπιστώθη ὅτι 200 ἄτομα εἶχον διαφύγει τὸν ἔλεγχον, ἀπὸ οἰκίας εἰς οἰκίαν ὃν εἶχεν ἐνεργήσει ἡ ἀστυνομία καὶ συνεπῶς εἷς ἐξ αὐτῶν ἠδύνατο νὰ εἶναι ὁ δολοφόνος τῆς J. Devaney.

Τὴν ἀστυνομίαν ἀπησχόλησαν ἐπίσης ὅλοι οἱ ἄρρενες οἱ διαμένοντες εἰς Blackburn καὶ οἱ ὁποῖοι εἶχον ἐγκαταλείψει τὴν πόλιν καὶ εἶχον ἐγκατασταθῇ ἀλλαχοῦ, ἦγουν ἐλήφθησαν αἱ νέαι διευθύνσεις αὐτῶν καὶ περιληπτικὸν σημείωμα μετὰ τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων τοῦ ἐγκλήματος ἀπεστάλη εἰς τὴν οἰκείαν ἀστυνομικὴν ἀρχήν.

Ἡ νέα αὕτη ἐργασία, ὡς εἰκός, ἐδημιούργησε ἐπιπρόσθετον ἐργασίαν ἀλληλογραφίας πρὸς τὰς διαφόρους τοπικὰς καὶ ἐθνικὰς ἀστυνομίας, διότι ταῦτα ἀπεστάλησαν εἰς ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ κόσμου καὶ ἰδιαιτέρως εἰς τὰς μονάδας τοῦ στρατοῦ καὶ τῆς ἀεροπορίας, τῶν ὁποίων οἱ ἄνδρες δι' οὓς ἐνδιαφερόμεθα εἶχον ἀποσταλῇ εἰς τὰς ὑπερποντίους χώρας μετὰ τὸ ἔγκλημα. Ἀλλ' ἡ μεγαλυτέρα δυσκολία ἀνεφάνη κατὰ τὴν ἀναζήτησιν τῶν ἀλητῶν, οἵτινες συνήθως διανυκτερεύουν εἰς ἄσυλα καὶ διάφορα ἱδρύματα τοῦ Lancashire καὶ τοῦ Yorshire.

Ἐπειδὴ ἡ τέλεσις τοῦ ἐγκλήματος κατεδείκνυε ὅτι ὁ δράστης αὐτοῦ δέον νὰ συγκαταλέγεται μεταξὺ τῶν κτηνανθρώπων ἀπεφασίσθη νὰ συλλεγοῦν πληροφορίαι δι' ὅλους τοὺς παλαιοὺς στρατιωτικοὺς οἵτινες ἀπελύθησαν διὰ ψυχικὴν νόσον κ.λ.π. καὶ εἰς εὐρεῖαν ἀκτῖνα ἀπὸ τῆς Blakcburn. Ἁπάντων ἐλήφθησαν τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα καὶ ἐζητήθη καὶ ἀπὸ τὰς τοπικὰς ἀστυνομικὰς ἀρχὰς νὰ ἐξετάσουν ὅλους τοὺς ὑφ' ὅρους ἀπολυθέντας ἐκ τῶν φυλακῶν ὡς καὶ τοὺς ἐξελθόντας τῶν ἀσύλων τῆς περιοχῆς τοῦ Lancashire καὶ τῶν γειτονικῶν κομητειῶν.

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς τεραστίας αὐτῆς ἀστυνομικῆς προσπαθείας τὸ μόνον παρήγορον σημεῖον ἦτο ὅτι τὸ κοινὸν ἀντεπεκρίθη εἰς τὰς ἐκκλήσεις τῆς ἀστυνομίας κατὰ τρόπον λίαν ἱκανοποιητικόν. Σπανίως τινὲς μόνον ἐπέδειξαν μνησικακίαν ἢ ἀντέταξαν ἄρνησιν. Εἰς τὰς περιπτώσεις αὐτὰς εἷς ἀνώτερος ἀξιωματικὸς τῆς ἀστυνομίας ἐπεσκέπτετο τοὺς δυστρόπους, οἵτινες τελικῶς ἐδέχοντο καὶ ἐλαμβάνοντο τὰ δακτυλικὰ αὐτῶν ἀποτυπώματα.

Ἐκ παραλλήλου δι' ἄλλων συνήθων ἐνεργειῶν ἡ ἀστυνομία ἀπέκλεισε πληθὺν ὑπόπτων ἀτόμων.

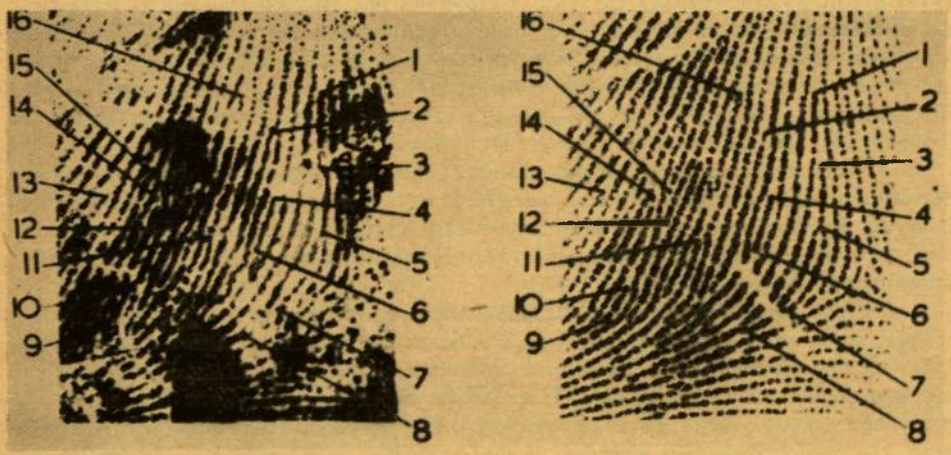
Ἀλλὰ ὑπερβολικὰ μᾶς ἀπησχόλησε καὶ δυστυχῶς ἐπὶ ματαίῳ, ἡ πληροφορία τὴν ὁποίαν μᾶς ἔδωσεν μὲ πλήρη τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ἀτόμου μία ἀδελφή, ἥτις ἐδήλωσεν ὅτι κατὰ τὴν νύκτα τοῦ ἐγκλήματος τὸ εἶδεν νὰ παρακολουθῇ τὰς διὰ τοῦ

ραδιοφώνου γενομένας ἐκκλήσεις τῆς ἀστυνομίας ὡς καὶ νὰ ἀναγιγνώσκῃ μετ' ἐνδιαφέροντος ὅλας τὰς εἰδήσεις τοῦ τύπου.

Τελικῶς ὅμως διεπιστώθη ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἀτόμου ὅπερ μετέβαινε ἔξωθι τοῦ κοιτῶνος τῶν ἀδελφῶν καὶ ἠὐνανίζετο.

9. Ἀνακάλυψις τοῦ ἐγκληματίου.

Μετὰ 13 ἑβδομάδας ἀπὸ τοῦ φόνου, ὁ ἀστυφύλαξ Calvert τῆς ἀστυνομίας τοῦ Blacburn ἔλαβε μεταξὺ τῶν ἄλλων καὶ τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα τοῦ Peter Griffiths ἡλικίας 22 ἐτῶν ὅστις ἠργάζετο ὡς ὑπάλληλος εἴς τι ἀλευροπωλεῖον. Ὁ Griffiths διήρχετο τὴν ὁδὸν Birley καὶ ὁ ὑπαστυνόμος Baerton μετὰ τοῦ ἀρχιφύλακος Millen, οἵτινες ἐνήργουν τὴν λῆψιν τῶν δακτυλικῶν ἀποτυπωμάτων ἀπὸ οἰκίας εἰς οἰκίαν τοῦ ἐζήτησαν νὰ λάβουν καὶ τὰ ἰδικά του. Οὗτος οὐδεμίαν ἀντίρρησιν ἔφερεν. Τὰ ληφθέντα δακτυλικὰ ἀποτυπώματα ἐστάλησαν εἰς τὸν εἰδικὸν

Εἰκ. 6. Τὰ παλαμικὰ ἀποτυπώματα δι' ὧν κατεδείχθη ἡ ἐνοχὴ τοῦ ἀγνώστου δράστου.

ἀστυνόμον ὅστις καὶ διεπίστωσεν ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν ὅτι ὁ ἄγνωστος δράστης ἦτο ὁ Griffiths (εἰκ. 6).

Εἰδοποιήθησαν ὡς εἰκὸς ἅπασαι αἱ ἀστυνομικαὶ ἀρχαὶ καὶ ἔκτακτοι ἀναζητήσεις διετάχθησαν.

Περὶ τὴν 21.30' ὁ Griffiths ἐξῆλθεν ἐκ τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Birley οἰκίας του διὰ περίπατον. Ὁ ἀστυνόμος Barton καὶ ὁ ἀρχιφύλαξ Millen τοῦ ἐδήλωσαν τὴν ἰδιότητά των καὶ ὅτι τὸν συλλαμβάνουν διὰ τὸν φόνον τῆς June ann Devaney τῆς νοσηλευομένης εἰς τὸ Νοσοκομεῖον τῶν παίδων τοῦ πάρκου τῆς βασιλίσσης τὸν τελεσθέντα τὴν ἑσπέραν τῆς 14ης πρὸς τὴν 15ην Μαΐου. Ὁ κατηγορούμενος ἐδήλωσεν ὅτι οὐδέποτε εἶχεν μεταβῇ εἰς τὸ ἀναφερθὲν νοσοκομεῖον. Ἐπεβιβάσθη βιαίως τοῦ ἀστυνομικοῦ αὐτοκινήτου διότι ἀντέστη καὶ ἐκραύγαζε. Κατὰ τὴν διαδρομὴν ὁ συλληφθεὶς ἐξηκολούθησε νὰ λέγῃ: «Δὲν ἐπῆγα ποτὲ εἰς τὸ Νοσοκομεῖον τῶν παίδων, ἀλλὰ μόνον ὅταν ἤμην μικρὸ παιδίον μετέβαινον συχνὰ ἐκεῖ διὰ νὰ παίξω εἰς τὸ Παλαιὸν Λατομεῖον».Τοῦ ὑπενεθυμήθη ἐκ νέου ἡ αἰτία τῆς συλλήψεώς του καὶ μετ' ὀλίγον ἠρώτησε: «Μὲ διαπιστώσατε ἀπὸ τὰ δακτυλικὰ μου ἀπατυπώματα;». Οἱ ἀστυνομικοὶ τοῦ ἀπήντησαν ναί.

10. Ὁ Griffiths ὁμολογεῖ.

Ὅτε τὸ ἀστυνομικὸν αὐτοκίνητον ἐστάθμευσε πρὸ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Τμήματος καὶ ὁ κατηγορούμενος κατελθὼν αὐτοῦ κατηυθύνετο, ἐν μέσῳ τῶν δύο ἀστυνομικῶν, πρὸς τὴν εἴσοδον τοῦ Τμήματος ἐστάθη καὶ εἶπεν: «Καλῶς, ἀφοῦ τὰ δακτυλικά μου ἀποτυπώματα ἀνευρέθησαν ἐπὶ τῆς φιάλης τοῦ νοσοκομείου, θὰ σᾶς εἴπω πᾶν ὅ,τι ἔκαμα». Τοῦ ὑπενεθυμήθη πάλιν ἡ αἰτία διὰ τὴν ὁποίαν συνελήφθη καὶ ἡ πρᾶξις δι' ἣν ἡ ἀστυνομία τὸν κατηγορεῖ καὶ ὁ ἀρχιφύλαξ Millen τοῦ ἔλαβε τὴν ἀπολογίαν, εἰς τὴν ὁποίαν κατέθεσε τὰ ἑξῆς:

«Τὴν ἑσπέραν τοῦ φόνου τῆς παιδίσκης ἐξῆλθον μόνος μου ἐκ τῆς οἰκίας μου περὶ τὴν 18ην ὥραν. Ἤθελα νὰ περάσω ἥσυχα καὶ μόνος μου τὴν βραδυά, διὸ καὶ μετέβην εἰς τὸ κέντρον, ὅπου ἤπια περίπου 5 μεγάλα ποτήρια μπύρας. Μετὰ ταῦτα μετέβην εἰς ἕτερον κατάστημα, ὅπου ἤπια ἕνα ποτήρι εἰδικῆς κατασκευῆς μπύρας (Guinness) καὶ δύο μεγάλα ποτήρια ρούμι. Κατόπιν ἤπια ἀκόμη ἕνα ποτήρι (Guinness) καὶ ἐπέστρεψα εἰς τὸ πρῶτον κέντρον. Εἰς τὸ ἐν λόγῳ κέντρον ἤπια ἀκόμη περίπου ἓξ μεγάλα ποτήρια δυνατῆς μπύρας. Ἤμουν μόνος καὶ ἔφυγα ὅταν ἔκλεισε τὸ κέντρον. Μετέβην μέχρι τῆς ὁδοῦ Jubillee, διὰ τῆς ὁδοῦ Darcwin καὶ εἶδα ἓν ἄτομον, τὸ ὁποῖον ἐκάπνιζε ἕνα σιγαρέττον καὶ τὸ ὁποῖον ἐκάθητο ἐπὶ ἑνὸς αὐτοκινήτου τοῦ ὁποίου τὸ κάλυμμα ἦτο ἀνασηκωμένον καὶ οἱ τροχοί του εἶχον μεταλλικὰς ἀργυρόχους ἀκτῖνας. Δὲν ἐγνώριζα τὸ ἄτομον. Τοῦ ἐζήτησα φωτιά, διὰ τὸ σιγάρο μου. Ἔμεινα συνομιλῶν μετ' αὐτοῦ περίπου ἓν τέταρτον τῆς ὥρας καὶ μὲ ἠρώτησε «θὰ πᾶτε σπίτι σας;». Ἀπήντησα «ὄχι πρὸς τὸ παρὸν διότι θὰ κάνω πρῶτα ἕνα περίπατο διὰ νὰ ξεζαλισθῶ». Μὲ ἠρώτησε ποὺ κάθομαι καὶ τοῦ εἶπα ποῦ. Μοῦ εἶπεν τότε «ἔ, καλά, ἀνεβῆτε λοιπὸν εἰς τὸ αὐτοκίνητον ἀνοίξατε τὸ τζάμι καὶ πᾶμε νὰ κάμωμε ἕνα γῦρο».

Μὲ ὡδήγησε μέχρι τοῦ Νοσοκομείου τῶν παίδων ὅπου καὶ κατῆλθον καὶ μετέβην εἰς τὸ ἔναντι τῶν κιγκλιδωμάτων σημεῖον.

Δὲν γνωρίζω τί ἀπέγινε ὁ ἄνθρωπος οὗτος. Οὐδέποτε τὸν εἶδον πλέον. Θὰ πρέπει νὰ ὑπερεπήδησα τὸ κιγκλίδωμα, ἀλλὰ δὲν τὸ ἐνθυμοῦμαι, ἀλλ' ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἐνθυμοῦμαι εἶναι ὅτι εὑρέθην ἔξωθι μιᾶς αἰθούσης εἰς τὴν ὁποίαν ὑπῆρχον παιδία. Ἀφῆρεσα τὰ ὑποδήματά μου καὶ τὰ ἐγκατέλειψα πρὸ μιᾶς θύρας, ἡ ὁποία εἶχε χαλκίνην λαβὴν καὶ τὴν ὁποίαν ὤθησα καὶ ἤνοιξε. Εἰσῆλθον ἐντὸς τῆς αἰθούσης καὶ ἤκουσα μίαν νοσοκόμον νὰ σιγοτραγουδῇ καὶ ἔδιδε τὴν ἐντύπωσιν ὅτι κάτι ἔπλενε. Ἐξῆλθον καὶ ἀνέμενον μερικὰ λεπτά, μετὰ ταῦτα εἰσῆλθον καὶ πάλιν καὶ μετέβην κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν αἴθουσαν. Νομίζω ὅτι εἰσῆλθον εἰς ἕνα ἢ δύο μικρὰ δωμάτια, ὁμοιάζοντα μὲ κουζίναν, ἀλλ' ἐπανῆλθον εἰς τὴν αἴθουσαν. Ἔλαβα μίαν φιάλην ἀρκετὰ μεγάλην ἀπὸ μίαν ἑταζέραν καὶ ἀφοῦ διέσχισα τὸ ἥμισυ τῆς αἰθούσης τὴν ἀπέθεσα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, διότι ἐνόμισα ὅτι ἤρχετο ἡ νοσοκόμος. Πρὸς στιγμὴν ἔχασα τὴν ἰσορροπίαν μου καὶ προσέκρουσα ἐπὶ μιᾶς κλίνης. Ἐνθυμοῦμαι ὅτι τὸ παιδίον ἀφυπνίσθη καὶ ἤρχισε νὰ κλαίῃ καὶ τοῦ εἶπον νὰ σωπάσῃ, ὅτε ἤνοιξε τὰ μάτια του, μὲ παρετήρησε καὶ τὸ παιδίον τῆς παραπλεύρως κλίνης ἤρχισε νὰ κλαίῃ. Ἀπέσυρα τὸ σκέπασμα ἀπὸ τὴν παιδίσκην καὶ τὴν ἐκράτησα διὰ τοῦ δεξιοῦ μου βραχίονος καὶ αὕτη περιέβαλε τὸν λαιμόν μου διὰ τῶν δύο χειρῶν της καὶ τὴν μετέφερα ἔξω διὰ τῆς αὐτῆς θύρας δι' ἧς εἰσῆλθον. Διέσχισα βαστάζων τὴν παιδίσκην ἀρκετὴν ἀπόστασιν τῆς περὶ τὸ νοσοκομεῖον ἀκαλύπτου ἐκτάσεως καὶ μετὰ τὴν ἀπέθεσα ἐπὶ τῆς χλόης, ὅτε ἤρχισε νὰ κλαίῃ. Προσεπάθησα νὰ τὴν σταματήσω νὰ κλαίῃ, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθην καὶ συνεπείᾳ τούτου ἐθύμωσα καὶ γνωρίζετε τὸ τί ἐπηκολούθησε. Ἐκτύπησα ἰσχυρότατα τὴν κεφαλήν της ἐπὶ τοῦ τοίχου καὶ ἐπανῆλθον εἰς τὸ πρὸ τῆς αἰθούσης σημεῖον, ἐκάθησα κάτω καὶ ἔβαλον τὰ ὑποδήματά μου. Μετὰ ταῦτα μετέβην καὶ πάλιν εἰς τὸ μέρος, ὅπου εἶχον ἀφήσει τὴν παιδίσκην,

ἔρριψα ἁπλῶς ἕνα βλέμμα καὶ ἀπεμακρύνθην, λαβὼν κατεύθυνσιν πρὸς τὰ ἐγκαταλελειμμένα λατομεῖα. Διέσχισα τὸ πάρκον τῆς βασιλίσσης, διῆλθον τὰς ὁδοὺς Audley, Cherry Streeyt, Wrthergate, Birley Street καὶ περὶ ὥραν 2αν πρωϊνὴν ἐπανῆλθον εἰς τὴν οἰκίαν μου. Ἅμα εἰσῆλον ἀφῆρεσα τὸ κολλάρο μου καὶ τὴν γραββάταν μου καὶ ἔπεσα διὰ νὰ κοιμηθῶ χωρὶς νὰ ἀφαιρέσω τὰ ἐνδύματά μου.

Οἱ γονεῖς μου ἐκοιμῶντο καὶ δὲν γνωρίζουν κατὰ ποίαν ὥραν ἐπέστρεψα. Ἠγέρθην περὶ τὴν 9ην πρωϊνὴν ἐπλύθην καὶ ἐξυρίσθην. Ἐσιδέρωσα τὸ κοστούμι μου διότι ἔπρεπε νὰ ἐξέλθω μετὰ τὸ πρόγευμά μου. Ἔκαμα ἕνα περίπατο, ἀνὰ τὴν πόλιν καὶ τὸ ἀπόγευμά μου τὸ διῆλθον εἰς τὸν κινηματογράφον Royal ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἐξῆλθον εἰς τὰς 5 μ.μ. καὶ μετέβην εἰς τὴν οἰκίαν μου καὶ πῆρα τὸ τσάϊ. Ἐμελέτησα τὰς ἐφημερίδας εἰς ὅ,τι ἀφεώρα τὸ ἔγκλημα, ἀλλὰ μὲ ἀδιαφορίαν καὶ ἐξηκολούθησα τὴν κανονικήν μου ζωήν. Καὶ ὁ πατέρας μου καὶ ἡ μητέρα μου μὲ ἠρώτησαν ποὺ διῆλθον τὴν ἑσπέραν καὶ πότε ἐπέστρεψα εἰς τὴν οἰκίαν. Τοὺς ἀπήντησα ὅτι εἶχον μεταβῆ εἰς διάφορα κέντρα διὰ νὰ διασκεδάσω καὶ ὅτι ἐπέστρεψα μετὰ τὸ μεσονύκτιον. Ἄλλο τι δὲν ἔχω νὰ σᾶς εἴπω καὶ λυποῦμαι πολὺ τοὺς γονεῖς μου, ἐλπίζω δὲ ὅτι θὰ ὑποστῶ ὅ,τι μοῦ ἀξίζει».

11. Κατακλείς.

Κατὰ τοῦ Griffiths ἀπηγγέλθη κατηγορία διὰ φόνον, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν κατηγορίαν αὐτὴν ἐδήλωσεν «ἀναφέρομαι εἰς τὴν κατάθεσίν μου καὶ οὐδὲν ἕτερον ἔχω νὰ εἴπω». Ἐν συνεχείᾳ ὁ ἀστυνόμος Barton τοῦ εἶπεν : ἐπιθυμῶ νὰ λάβω τὰ δακτυλικά σας ἀποτυπώματα, ἀλλὰ δὲν εἶσθε ὑποχρεωμένος πρὸς τοῦτο. Ἐὰν συγκατατίθεσθε δέον νὰ γνωρίζητε ὅτι ταῦτα θὰ τὰ χρησιμοποιήσω ὡς ἀπόδειξιν τῆς ἐνοχῆς σας. Ὁ κατηγορούμενος ἀπήντησε «Συμφωνῶ, δύνασθε νὰ τὰ λάβετε».

Ὁ ἀστυνόμος ἔλαβε ἅπαντα τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα τοῦ κρατουμένου τῆς ἀριστερᾶς καὶ δεξιᾶς χειρὸς ἐπὶ δελτίου ὅπερ καὶ ὑπέγραψεν ὁ κατηγορούμενος. Ἔλαβε ἐπίσης τὰ παλαμικὰ αὐτοῦ ἀποτυπώματα, ὡς καὶ τῶν πελμάτων τῶν ποδῶν τοῦ Griffiths μετὰ τῶν περικνημίδων ἐπὶ ἰδιαιτέρων τεμαχίων χάρτου καὶ ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὁ κρατούμενος ἔθεσε ἐπίσης τὴν ὑπογραφήν του. Τὰ στοιχεῖα ταῦτα ἀπεστάλησαν ἔπειτα εἰς τὸν ἀστυνόμον Gambell διὰ τὴν σύγκρισιν, ἀλλὰ διεπιστώθη ὅτι ἦσαν ἀκατάλληλα, συνεπείᾳ ἐφιδρώσεως τοῦ κατηγορουμένου, διὸ καὶ νέα ἐλήφθησαν.

Ὁ ἀστυνόμος Capstick καὶ ὁ ἀρχιφύλαξ Millen μετέβησαν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κρατουμένου, ὅπου εὑρίσκοντο οἱ γονεῖς του καὶ ἐνήργησαν ἔρευναν καὶ ἔλαβον ὡρισμένον ἀριθμὸν ἐνδυμάτων, τὰ ὁποῖα ἐστάλησαν εἰς τὸ ἀστυνομικὸν ἐργαστήριον τῆς Ἀστυνομίας τοῦ Preston. Ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ κατηγορουμένου καὶ παραπλεύρως τῆς κλίνης αὐτοῦ ὁ ἀστυνόμος εὗρε καὶ κατέσχε πολυαρίθμους ἐπιστολὰς καὶ πολλὰ φύλλα χάρτου, ἐπὶ πέντε τῶν ὁποίων εἶχον ἀναγραφῆ οἱ ἀκόλουθοι στίχοι :

Προειδοποίησις

Ναὶ πτωχοί μου, κυττάξτε
ὅταν τὸ ζῷον βλέπῃ
κατὰ πρόσωπον τὸ ὡραῖον,
αἱ χεῖρες του παραλύουν καὶ δὲν δύνανται νὰ φονεύσουν,
ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης
θεωρεῖται πλέον ὡς ἄνω νὰ εἶναι νεκρόν.

Ὅταν κατέσχομεν τὰ ἐνδύματα, ἡ κυρία Griffiths, μήτηρ τοῦ κατηγορουμένου, μᾶς παρέδωσε μίαν ἀπόδειξιν τοῦ ἐνεχυροδανειστηρίου τοῦ Blacburn εἰς τὸ ὁποῖον ὁ κακοῦργος εἶχεν δώσει μίαν ἐνδυμασίαν του ἀντὶ $1\,^1/_2$ λίρας (χαρτίνης Ἀγγλίας).

Τὴν ἀπόδειξιν τοῦ ἐνεχυροδανειστηρίου τὴν εἶχε παραδώσει ὁ κατηγορούμενος εἰς τὴν μητέρα του πρὸς μεγαλυτέραν ἀσφάλειαν. Καὶ ἡ ἐνδυμασία αὐτὴ ἀπεστάλη εἰς τὸ ἀστυνομικὸν ἐργαστήριον. Τὸ ἀστυνομικὸν ἐργαστήριον μᾶς ἐγνωστοποίησε δι' ἐκθέσεώς του ὅτι αἱ ἶνες αἱ εὑρεθεῖσαι ἐπὶ τοῦ θύματος προήρχοντο ἀπὸ τὴν ἐνδυμασίαν τοῦ κατηγορουμένου, τὴν ἀνευρεθεῖσαν ἐπὶ τοῦ ἐνεχυροδανειστηρίου. Τὸ αὐτὸ διεπιστώθη προκειμένου καὶ περὶ τῶν ἰχνῶν τοῦ νυκτικοῦ. Ἐπὶ πλέον τὰ ἐπὶ τοῦ δαπέδου—παρκὲ—τῆς αἰθούσης ἀφεθέντα ἴχνη τῆς πλοκῆς τῶν καλτσῶν συνεφώνουν μὲ τὴν πλοκὴν τῶν περιποδίων τοῦ Griffiths. Ἐπὶ τῆς ἐνδυμασίας ἀνευρέθη μεγάλη κηλὶς αἵματος τῆς ὁμάδος «Α», δηλονότι ὁμοίας μετὰ τῆς παιδίσκης.

Ἐν τῇ ἐκθέσει ἀνεφέρετο ὅτι ἡ ἀνευρεθεῖσα ἐπίσης ἐπὶ τῶν γεννητικῶν ὀργάνων τῆς παιδίσκης τρίχα προήρχετο ἀπὸ τὴν ἡβικὴν χώραν ἐνηλίκου ἀνδρός. Ὁ Griffiths δὲν ἐδέχθη νὰ ληφθῇ τρίχα, οὐδὲ ποσότης αἵματός του διὰ νὰ ἐνεργηθῇ ἡ σχετικὴ σύγκρισις καὶ ἀναγραφῇ τὸ ἀποτέλεσμα ἐν τῇ ἐκθέσει.

Ὁ ἀστυνόμος Gambell συνέκρινε τὰ δακτυλικὰ ἀποτυπώματα, τὰ παλαμικὰ τοιαῦτα καὶ τὰ ἐντυπώματα τῶν καλτσῶν ἐπὶ τοῦ παρκέτου καὶ ἀπεφάνθη ὅτι τὰ ἐπὶ τῆς φιάλης ἀποτυπώματα ἀνῆκον εἰς τὸν δεξιὸν καὶ ἀριστερὸν ἀντίχειρας καὶ εἰς τὴν ἀριστερὰν παλάμην τοῦ Griffiths, καὶ ὅτι τὰ ἀποτυπώματα τῶν περιποδίων προήρχοντο ἀπὸ τὰ περιπόδια τοῦ κατηγορουμένου εἶχον τὴν αὐτὴν πλοκήν—πυκνότητα ὑφάνσεως—ὧν τὰ ἐντυπώματα εἶχον ληφθῇ ἐπὶ τοῦ χάρτου.

Πρὸς ἀπόδειξιν τῶν ἰσχυρισμῶν του ὁ ἀστυνόμος συνυπέβαλε καὶ πίνακα φωτογραφιῶν, ἐν μεγεθύνσει, ἐπὶ τοῦ ὁποίου κατεδεικνύοντο τὰ ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ σημεῖα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων πιστοποιεῖται ἡ μεταξύ αὐτῶν ταυτότης.

Τὴν 14ην Αὐγούστου 1948 ὁ κατηγορούμενος ἐνεφανίσθη πρὸ τοῦ δικαστηρίου τοῦ Blacburn καὶ μετὰ βραχεῖαν τυπικὴν διαδικασίαν, καθ' ἣν ἐπεβεβαιώθησαν τὰ ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας βεβαιωθέντα ἐπανεφέρθη εἰς τὰς φυλακὰς μέχρις ὅτου προσδιορισθῇ ἡ ἡμέρα τῆς δίκης.

Τὴν 15ην Ὀκτωρβίου ἐνεφανίσθη πρὸ τοῦ κακουργιοδικείου καὶ ἰσχυρίσθη (διὰ τοῦ δικηγόρου του) ὅτι δὲν εἶναι ἔνοχος. Τὰ πάντα τὰ ἠρνήθη καὶ τὰ ἠμφεσβήτησε. Τὸ δικαστήριον ἐξήτασε εἰδικὸν ψυχίατρον τὸν ὁποῖον εἶχεν προτείνει ὁ κατηγορούμενος ὡς μάρτυρα, ὅστις κατέθεσεν ὅτι ὁ κατηγορούμενος διέπραξε τὸ ἔγκλημα, καθ' ὃν χρόνον εὑρίσκετο ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν ἐντόνου ψυχικῆς καὶ διανοητικῆς ἀσθενείας. Ἡ δίκη ἀνεβλήθη καὶ διετάχθη ὅπως ὁ εἰδικὸς ἰατρὸς τῶν φυλακῶν τῆς Λίβερπουλ παρακολουθήσῃ ἐφ' ὅσον χρόνον κρίνῃ ἀναγκαῖον. Ὁ εἰδικὸς οὗτος ἰατρὸς παρουσιάσθη εἰς τὸ δικαστήριον τὴν 18-10-48 καὶ ἐδήλωσε ὅτι ἔθεσε ὑπὸ αὐστηρὰν παρακολούθησιν τὸν κατηγορούμενον, ἀπὸ τοῦ μηνὸς Αὐγούστου καὶ διεπίστωσε ὅτι χαίρει ἄκρας ὑγείας, σωματικῆς καὶ διανοητικῆς. Οὐδεμία εἶπεν ὁ ἰατρὸς ἀπόδειξις ἐπιστημονικὴ ὑπάρχει δι' ἧς νὰ δυνάμεθα νὰ ὑποστηρίξωμεν ὅτι ὁ Griffiths πάσχει ἢ ἔπασχεν, κατὰ τὸν χρόνον τῆς τελέσεως τοῦ ἐγκλήματος, ἀπὸ ψυχικὴν ἢ πνευματικὴν ἀνωμαλίαν.

Μετὰ τὴν ἐξέτασιν καὶ τῶν λοιπῶν μαρτύρων, οἱ ἔνορκοι ἀπεσύρθησαν πρὸς σύσκεψιν καὶ μετὰ 20' διαδικασίαν ἐπανῆλθον εἰς τὰς θέσεις των καὶ εἶπον εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ δικαστηρίου ὅτι θεωροῦν τὸν κατηγορούμενον ἔνοχον φόνου.

Κατόπιν τούτου ὁ δικαστὴς ἀπήγγειλεν τὴν εἰς θάνατον καταδίκην τοῦ Griffiths. Ἡ αἴτησις χάριτος ἀπερρίφθη. Ἐν τούτοις ἡ δικογραφία ἐξητάσθη ἀπὸ τὸν Ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν ὅστις ὅμως ἀπεφάνθη ὅτι δὲν ἀνεῦρε ἐπαρκῆ στοιχεῖα διὰ νὰ δικαιολογήσῃ αἴτησίν του πρὸς βασιλικὴν ἐπέμβασιν καὶ τούτου ἕνεκα τὴν 19ην Νοεμβρίου τοῦ 1948 ὁ Griffiths ἐξετελέσθη εἰς τὰς φυλακὰς τῆς Λίβερπουλ δι' ἀπαγχονισμοῦ.

ΠΟΜΜΕΡΕΝΚΕ
(POMMERENKE)
Ο ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΟΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΣ

'Υπὸ τῶν ἀνωτέρων ἀξ/κῶν 'Αστυνομίας κ. κ. OTTO ZIZMANN καὶ RUDOLF GUT τῆς FREIBURG, κατὰ μετάφρασιν κ. **ΙΩΑΝΝΟΥ ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΟΥ**

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Μετὰ ἀπὸ τὴν ἀρνητικὴν ἀντιπαράστασιν τῶν ἐπιβατῶν τοῦ τραίνου D. 966 καὶ τοῦ Pommerenke, ποὺ ἔλαβε χώραν τὴν 23–6–1959 ἡ ἀνωτάτη διοίκησις συνεκέντρωσε τὰ ἑξῆς στοιχεῖα κατὰ τοῦ Pommerenke :

1ον. Κατὰ τὴν πρώτην κατάθεσιν τοῦ Pommerenke ποὺ ἔγινε εἰς τὰς φυλακὰς τοῦ Offenburg εἰς τὰς 20–6–1959, εἶχε ὁμολογήσει, ἐκτὸς ἀπὸ τὴν γνωστὴν εἰς τὸ Horberg ληστρικὴν ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ ταμείου τοῦ σταθμοῦ Kartsruhe Purlach καὶ ἄλλες κλοπές καὶ διαρρήξεις ὡς ἐπίσης καὶ μίαν ἀπόπειραν βιασμοῦ τὴν ὁποίαν εἶχε κάμνει τὸ 1955 εἰς τὴν 'Ελβετίαν καὶ διὰ τὴν ὁποίαν ἐτιμωρήθη καὶ ἀπηλάθη.

2ον. Τὰ διάφορα μέρη διαμονῆς τοῦ Pommerenke εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Baden συμφωνοῦσαν μὲ τὶς τοποθεσίες καὶ μὲ τὴν ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν εἶχαν λάβει χώραν τὰ σεξουαλικὰ ἐγκλήματα, καθὼς καὶ ἄλλες ἐγκληματικὲς πράξεις.

3ον. 'Η Giesela Pe, ἡ ὁποία εἰς τὸ Singen εἶχε δεχθῆ ἐπίθεσιν βιασμοῦ, εἶχεν ἀναγνωρίσει τὸν Pommerenke ὡς δράστην ἀπὸ τὴν φωτογραφίαν, ποὺ τῆς ἐπέδειξαν. Αὐτὸ φυσικὰ δὲν τὸ γνώριζε ὁ Pommerenke.

4ον. 'Η ἐξέτασις τῶν ρούχων τοῦ Pommerenke ἔφερε εἰς φῶς κηλῖδες αἵματος καὶ τρίχες.

5ον. 'Η ὁμοιότης τοῦ ἴχνους ἀπὸ μίαν σόλαν ἡ ὁποία εὑρέθη εἰς τὸν σταθμὸν τῶν αὐτοκινήτων τοῦ Rastatt, μὲ ἕνα ἄλλο ἴχνος σόλας τοῦ ὁποῖον εὑρέθη κατὰ τὴν δολοφονικὴν ἀπόπειραν τῆς Rosemarie Th, εἰς τὸ Rüppurch Karbruhc.

6ον. 'Η πολὺ φανερὴ ἀνησυχία τοῦ Pommerenke κατὰ τὴν ἀντιπαράστασιν μὲ τοὺς ἐπιβάτας τοῦ τραίνου D. 966 εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ Freihueg, ὅπου ὡς γνωστὸν ἡ ἀντιπαράστασις ἀπέβη ἀρνητική, διότι οὐδεὶς τὸν ἀνεγνώρισε καὶ μετὰ ἡ νευρικότης ἡ ὁποία τὸν κατέλαβεν, ὅταν ἔλαβον δεῖγμα ἀπὸ τὰ μαλλιά του.

—"Ολα τὰ μέχρι τοῦδε γνωστὰ στοιχεῖα κατὰ τοῦ Pommerenke ἔδιναν τὴν ἐντύπωσι, ὅτι δὲν ἔπρεπε νὰ τὸν ἀντιμετωπίζουν μόνον ὡς ἕνα κλέφτη καὶ διαρρήκτη, ἀλλὰ καὶ ὡς τὸν ἀπὸ καιρὸ καταζητούμενον σεξουαλικὸν ἐγκληματίαν.. 'Αλλὰ αὐτὸ δὲν ἦτο ἀρκετὸ διότι ἐχρειάζοντο ἀκόμα ἀποδείξεις γιὰ νὰ ἐπιβεβαιώσουν τὶς ὑποψίες. Αὐτὰ τὰ στοιχεῖα ἔδωσε αὐτὸς ὅταν ἀργότερα μίλησε διὰ τὴν παιδικήν του ζωή, διὰ τὸ πατρικόν του σπίτι, καὶ διὰ τὴν προηγουμένη ζωήν του, ποὺ εἶχε σχέσιν μὲ τὸν νόμον. 'Αλλὰ πρὶν ἀπὸ ὅλα ἔπρεπε νὰ δημιουργηθῆ μία προσωπικὴ σχέσις μεταξὺ τοῦ Pommerenke καὶ τοῦ ἀστυνομικοῦ ποὺ τὸν ἀνέκρινεν. Αὐτὸς κατὰ τὶς μεσημβρινὲς ὥρες πήγαινε εἰς τὴν φυλακὴν διὰ νὰ τὸν ἀνακρίνῃ καὶ ὁ Pommerenke ἀπαντοῦσε ἥσυχα, εὐγενικά, καὶ χωρὶς δισταγμούς. Εἰς τὰς ἐρωτήσεις τοῦ ἀνακριτοῦ ἐξιστόρησε πρόθυμα τὴν ἄχαρη καὶ χωρὶς στοργὴ παιδική του ζωὴ εἰς τὸ σπίτι τῶν γονέων του κατ' ἀρχὰς καὶ μετὰ εἰς τὸ σπίτι τῶν πάππων του. 'Η μητέρα δὲν ἐνδιεφέρετο καθόλου δι' αὐτόν, καθὼς καὶ διὰ τὴν ἀδελφήν του. 'Ο πατέρας του ὁ ὁποῖος εὑρίσκετο εἰς τὸν πόλεμο τοὺς εἶχε ἰδῆ μόνον δυὸ φορὲς κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἀδειῶν του. 'Ο γάμος τῶν γονέων του ἦταν ἄτυχος καὶ γρήγορα, μετὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου, κατέληξε εἰς διαζύγιον. Τότε μὲ τὴν κατὰ δύο χρόνια μικρότερη ἀδελφή του πῆγε εἰς τὸ σπίτι τοῦ παππού του,

ἐκεῖ ὅμως ἔπρεπε νὰ κοιμᾶται εἰς τὸ ἴδιο κρεβάτι μὲ αὐτήν, ὅπου μίαν φορὰν ἡμάρτησεν μαζί της. Ἡ ἀδελφὴ μετὰ ἀπὸ αὐτὸ πῆγε εἰς ἕνα σπίτι δι' ἐργαζόμενα παιδιά. Διηγήθηκε κατόπιν διὰ τὴν φυγήν του ἀπὸ τὴν S.B.Z., εἰς τὴν Ὁμοσπονδιακὴν Δημοκρατίαν τὸ ἔτος 1953. Εἰς τὴν ἐρώτησιν τοῦ ἀνακριτοῦ διατί ἐγκατέλειψε τὴν ἰδιαιτέραν του πατρίδα, ἀπήντησε ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ μείνῃ ἄλλο ἐκεῖ, διότι εἶχε γίνει γνωστὸς καὶ «τὸ κλῖμα δὲν τὸν σήκωνε». Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ αὐτὸ εἶχε καὶ τὴν μητέρα του ἐγκατεστημένην εἰς τὴν Ἑλβετίαν, ἔνθα εἶχεν ἔλθει εἰς νέον γάμον. Χωρὶς νὰ διστάσῃ ἐδιηγήθηκε μερικὰ παιδικὰ σφάλματα καὶ ἐγκλήματα κατὰ τῆς ἠθικῆς τὴν ἐποχὴν πρὶν ἀπὸ τὸ 1958. Ἀπὸ αὐτὰς τὰς ἀποτυχίας εἰς τὴν Ἑλβετίαν καὶ τὸ Hamburg ἄρχισαν τὰ ἐλεεινὰ παιδικὰ παραπτώματα. Ἡ ἔλλειψις μητρικῆς ἀγάπης, σπιτιοῦ καὶ καλῆς καθοδηγήσεως τὸν παρέσυραν εἰς τὸν κακὸν δρόμον.

Τὰ μέχρι τώρα γνωστὰ ἐγκλήματα κατὰ τῆς ἠθικῆς, ἡ αἱμομιξία μετὰ τῆς ἀδελφῆς του καὶ ἡ κακοποίησις μιᾶς ἑπταετοῦς κορασίδος εἰς τὸ Schaffhansen τῆς Ἑλβετίας, καθὼς ἐπίσης καὶ ἄλλαι ἐγκληματικαὶ πράξεις εἰς τὸ Hamburg τὸ 1957, ἐδημιούργουν τὴν ἐντύπωσιν ὅτι ὁ Pommerenke ἔπρεπε νὰ ἔχῃ ἄμεσον σχέσιν καὶ μὲ ἄλλας ἐγκληματικὰς πράξεις σεξουαλικῆς μορφῆς. Εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς Giesela Pe εἰς τὸ Singen εἶχεν ἤδη ἀναγνωρισθῇ ἀπὸ τὸ θῦμα. Ἀλλά, φυσικά, δὲν γνώριζε τίποτε περὶ αὐτοῦ.

Κατὰ τὴν πορείαν τῶν ἀνακρίσεων κατέθεσε ὁ Pommerenke καὶ ἄλλα στοιχεῖα, διὰ λῃστρικὰς ἐπιθέσεις, βιασμοὺς ἢ ἀποπείρας βιασμῶν εἰς βάρος διαφόρων γυναικῶν, μὲ λεπτομερείας. Ἔφθασε δὲ νὰ ὁμολογήσῃ, διαρρήξεις, κλοπές, καθὼς καὶ μίαν ἀπόπειραν βιασμοῦ τὴν ὁποίαν ἔκαμνε τὸ 1959 χωρὶς ὅμως νὰ πῇ τίποτε διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς Giesela Pe εἰς τὸ Singen.

Οἱ ἀνακριταὶ ἀντελήφθησαν ὅτι ὁ Pommerenke προσεπάθει μὲ τὰς ὁμολογίας του ὄχι σπουδαίων ἀδικημάτων, νὰ τοὺς ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τὰς σοβαρὰ ἐγκλήματα, τὰ ὁποῖα εἶχεν διαπράξει. Ἂν καὶ αἱ ἕως τώρα ὁμολογίαι ἔδιναν πολλὰς πιθανότητας, ὅτι αὐτὸς εἶναι ὁ δράστης τῶν τεσσάρων σεξουαλικῶν ἐγκλημάτων, δὲν εἶχεν ἔλθει ἀκόμη ἡ ὥρα νὰ τὸν ἀνακρίνουν δι' αὐτά. Ἐδῶ ἔπρεπε πρῶτα νὰ γίνουν γνωστὰ τὰ τῆς παραμονῆς τοῦ Pommerenke εἰς τὴν Karlsruhe, κατὰ τὴν ἐποχὴν μεταξὺ 15 Νοεμβρίου 1958 ἕως τὴν 28 Φεβρουαρίου 1959, καθὼς ἐπίσης καὶ διὰ τὴν νύχτα μεταξὺ 16 καὶ 17–11–1958 ὅπου εἰς μίαν σιδηροδρομικὴν γραμμὴν πλησίον τῆς Karlsruhe Durbach εἶχε λάβει χώραν μία ἀπόπειρα φόνου μετὰ βιασμοῦ κατὰ τῆς Elisabeth Ce.

Μετὰ ἀπὸ τὰς ἀρχικὰς ἀρνήσεις, ἤρχισεν ὁ Pommerenke νὰ ὁμολογῇ (ἀφοῦ τοῦ ἔγινε φιλικὴ προτροπὴ εἰς τὴν ἀρχὴν) δι' αὐτὴν τὴν περίπτωσιν. Διηγήθη τὸ περιστατικὸν χωρὶς νὰ δείχνῃ σημεῖα ψυχικῆς δυσφορίας. Τὸ πῶς ἐπετέθη εἰς τὸ θῦμα του καὶ πῶς τὸ παρέσυρε ἀπὸ τὸν δρόμον εἰς τὸ σιδηροδρομικὸν πρόχωμα καὶ μὲ ποῖον τρόπον τὸ ἔκαμνε νὰ χάσῃ τὰς αἰσθήσεις του. Μετὰ δὲ ἀπὸ αὐτό, τῆς ἔσχισε τὰ ροῦχα καὶ τὴν ἐβίασε, ἔπειτα δὲ ἀπὸ τὴν πρᾶξιν, ἄφησε τὸ θῦμα ἀναίσθητον καὶ ἐπέστρεψε εἰς τὸ σπίτι του. Ὅταν τὸν ἠρώτησαν, διατί εἶχε κάνει αὐτὴ τὴν πρᾶξιν, εἶπε ὅτι γύριζε ἀπὸ τὸν κινηματογράφον καὶ ὅτι εἶχεν ἐπηρεασθῇ πολὺ ἀπὸ τὸ ἔργον καὶ δὲν ἠδύνατο πιὰ νὰ χαλιναγωγήσῃ τὸν ἑαυτόν του καὶ κατὰ συνέπειαν δὲν ἐγνώριζε τί ἔκαμνε.

Τώρα εἶχε ἔλθει ἡ στιγμὴ νὰ τὸν ἐρωτήσουν διὰ τὴν περίπτωσιν τῆς Giesela Pe. Διὰ πρώτην φορὰν ὁ Pommerenke τὴν μέχρι στιγμῆς θαυμασίαν του ἠρεμίαν καὶ τὸν ἀνοιχτὸν τρόπον του μετέβαλε καὶ δὲν ἤθελε νὰ ἀπαντήσῃ, διότι τὴν ἐρώτησιν ἐξέλαβεν ὡς παγίδα. Μετὰ ὅμως ἀπὸ ἀρκετὴ προσπάθεια καὶ ἰδιαίτερα μετὰ ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσιν τῆς καταθέσεως τῆς Giesela Pe, ἡ ὁποία ἔλεγεν ὅτι τὸν εἶχε ἀναγνωρίσει ὡς δράστην τῆς ἐναντίον της ἀποπείρας βιασμοῦ, ἠναγκάσθη νὰ ὁμολογήσῃ τὴν ἐνοχήν του.

Κατὰ τὴν διάρκειαν ἑνὸς μικροῦ διαλείμματος ὁ ἀνακριτὴς πῆρε μία παληὰ ἐφημερίδα μέσα ἀπὸ τὰς δικογραφίας καὶ τὴν δίπλωσε κατὰ τέτοιον τρόπον, ὥστε ὁ Pommerenke νὰ μπορῇ νὰ διαβάζῃ τὰ μεγάλα γράμματα καὶ τοὺς τίτλους τῆς ἐφημερίδος. Εἰς τὴν ἐρώτησιν τοῦ ἀνακριτοῦ : «Διαβάζεις, φυσικά, ἐφημερίδες;» ὁ Pommerenke ἀπήντησε : «Γνωρίζω τί θέλετε νὰ πῆτε—καὶ χαμογέλασε μὲ τὸ χαρακτηριστικὸν χαμογελόν του—ἀλλὰ δὲν βαδίζετε καλά». Καὶ ἡ ἀνάκρισις συνεχίσθη ὡς ἑξῆς :

Ἀνακριτής : Δὲν σὲ τύπτει ἡ συνείδησις σου ; Ἂν γνωρίζῃς κάτι δι' αὐτό ;

Pommerenke : Ὄχι, διότι δὲν ἔχω καμμίαν σχέσιν μὲ τὰ ἐγκλήματα.

Ἀνακριτής : Ἔχεις μέχρι τώρα ὁμολογήσει πρόθυμα ἕνα πλῆθος ἀπὸ διάφορα παραπτώματα. Εἶναι αὐτὰ εἰς τὰ ἀλήθεια ὅλα ἢ ἔχεις καὶ ἄλλα ὡς παρακαταθήκην. Εἰς τὸ κάτω-κάτω, τί ἕνα παρὰ πάνω, τί ἕνα πάρα κάτω.

Pommerenke : (Μετὰ ἀπὸ μικρὴ σκέψι). Θὰ μποροῦσα νὰ ἔχω σχέσι μὲ μερικὲς ἀπόπειρες βιασμοῦ, τὰς ὁποίας ὅμως δὲν ἐνθυμοῦμαι, αὐτὴν τὴν στιγμήν. Ὁ ἀνακριτὴς ἄλλαξε τὸ θέμα καὶ ἠρώτησε τὸν Pommerenke τὸ τί ἔκαμνε τὸ 1959 εἰς τὸ Hamburg ὅπου ἐργαζόταν καὶ εἶπε αὐτὰ διὰ νὰ τὰ συνδέσῃ μὲ τὰ προηγούμενα. «Ἔχεις κάνει παντὸς εἴδους κατορθώματα ἀπὸ τὸ 1957 καὶ ἐδῶ, μᾶς διηγήθης καὶ διὰ κάποια ποινὴ φυλακίσεώς σου, ἴσως νὰ σοῦ διαφεύγῃ ἀκόμη κάτι ἀπὸ τοὺς καλοκαιρινοὺς μῆνες».

Pommerenkre : (Ἀφοῦ ἐσκέφθη συντόμως, ἔρριξεν ἕνα βλέμμα εἰς τὸν ἀνακριτὴν καὶ εἶπε) : Τὸ καλοκαίρι τοῦ 1957 ; Ἄ ναὶ τότε ἐργαζόμουνα ὡς ὑπηρέτης βαγονιοῦ, ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ Ἰουλίου ἕως τὸ τέλος Αὐγούστου, εἰς τὸν ἐκδρομικὸν σύλλογον Sch-H, ἀλλὰ ἐκεῖ δὲν ἔκαμνα τίποτε. Παρ' ὅλον ὅτι διεξήγετο λαθρεμπόριον οἴνου ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Ἑλβετίαν, ἀπὸ ἄλλους συναδέλφους.

Ἀνακριτής : Γιατί δὲν ξανάπιασες δουλειὰ εἰς αὐτὴν τὴν φίρμαν ;

Pommerenke : Διότι κάποιος μὲ ἀπέλυσε, ὅταν ἔδωσα σεντόνια εἰς τοὺς ταξιδιῶτες χωρὶς νὰ πάρω ἀπόδειξιν παραλαβῆς.

—Ὁ Pommerenke ἄρα ἐγνώριζε καλὰ τὶς συνθῆκες εἰς τὰς τραῖνα ἀπὸ προσωπικήν του πεῖραν. Δὲν ἔδιδε αὐτὸ καὶ μόνο μίαν σύνδεσιν εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς Dagner Klimek τὸν Ἰούνιο τοῦ 1959 εἰς τὸ Erbringen;

Ἀνακριτής : «Γιὰ πρόσεξε μιὰ στιγμή, Heinr (τὸ μικρὸ ὄνομα τοῦ Pommerenke) αὐτὸ εἶναι πολὺ ἐνδιαφέρον. Τώρα θέλω νὰ κουβεντιάσουμε μαζὶ διὰ τὸν χειμῶνα τοῦ 1958 ἕως 1959. Θέλω νὰ πῶ τὴν ἐποχή, ποὺ ἔγινε ἡ ἀπόπειρα βιασμοῦ κατὰ τῆς Elisabeth Ge, τὴν ὁποίαν εἰς τὴν ἀρχὴ ἐπίσης διέψευδες μέχρις ὅτου σοῦ βοήθησα τὴν μνήμην. Λοιπὸν ἂς ποῦμε ὅτι ἠργάζεσο ἐδῶ εἰς τὴν Karlsruhe μέχρι τὸ τέλος τοῦ Φεβρουαρίου τοῦ 1959. Θυμᾶσαι εἰς τὸ Durlach τὴν νύχτα ἀπὸ τὰς 26 ἕως 27-2-1959 τὴν γυναῖκα ἡ ὁποία ἐβιάσθη καὶ ἐδολοφονήθη ;

Pommerenke : Ἀφοῦ κοίταξε καλὰ τὸν ἀνακριτή, κούνησε τὸ κεφάλι του καὶ εἶπε : ψέματα. Μὲ αὐτὸ ἐγὼ δὲν ἔχω καμμία δουλειά.

Ἀνακριτής : Μά, Heinr, τὰ πράγματα ὁμιλοῦν καθαρὰ ἐναντίον σου Μὲ τὴν ἄρνησίν σου δὲν παίρνει ἀξίαν κανένα ψέμμα. Μόνον καταφέρνεις νὰ ἐπιδεινώνῃς τὴν θέσιν σου. Τὰ ἴδια ἔκαμνες ὅταν σὲ ἐρώτησα διὰ τὴν ἀπόπειραν βιασμοῦ ἡ ὁποία ἔγινε εἰς τὸ Singen ἐναντίον τῆς κορασίδος, ἀρχικῶς τὰ ἀμφισβητοῦσες ὅλα καὶ δὲν σοῦ χρησίμευσε εἰς τίποτε αὐτό. Λογικέψου ! Διότι δὲν κερδίζεις τίποτε.

Pommerenke : Ἄφησε τὸ κεφάλι του νὰ πέσῃ ἐπάνω εἰς τὸ τραπέζι τὸ σήκωσε ὅμως ἀμέσως καὶ εἶπε : Μὴ μὲ κατηγορῆτε δι' ἐγκλήματα, οὔτε εἰς τὴν Karlsruhe, οὔτε πουθενὰ ἀλλοῦ. Σᾶς τὰ εἶπα ὅλα, περισσότερα δὲν γνωρίζω.

Ἀ ν α κ ρ ι τ ή ς : Περισσότερα δὲν γνωρίζεις ; Λοιπὸν κατεστράφη εἰς τὰ ἀλήθεια ἡ μνήμη του ; Τί ἔγινε λοιπὸν εἰς τὸ Horubrg τὴν 25ην Μαρτίου τοῦ 1959, τί εἰς τὸ Ebringen τὴν 1ην Ἰουνίου, καὶ τί εἰς τὸ Oligheim τὴν 8ην Ἰουνίου ;

P o m m e r e n k e : Κούνησε τὸν ὦμο του καὶ εἶπε : Αὐτὸ δὲν μὲ ἐνδιαφέρει, δι' αὐτὰ ἐγὼ δὲν ἔχω ἰδέαν.

Μετὰ ὅμως ἀπὸ αὐτὸ ἄρχισε νὰ πηγαίνῃ ἐδῶ καὶ ἐκεῖ. Ὑπομονετικὰ ἐπέμεινεν εἰς τὰ ψεύδη του, ἀλλὰ συγχρόνως νευρίαζε ἀπὸ στιγμὴ εἰς στιγμήν, περισσότερον καὶ ἔχανε τὴν συνηθισμένην ἠρεμίαν του. Εἰς τὴν ἐρώτησιν : «Πῶς βρέθηκαν ἴχνη αἵματος εἰς τὸ παντελόνι του ;» εἶπε ὅτι κατὰ τὴν ἐπίθεσίν του ἐναντίον μιᾶς κοπέλλας εἶχεν πληγωθῆ. «Ἀπόπειρες βιασμοῦ ἔχω ἤδη ὁμολογήσει ὅτι ἔχω κάνει. Ἀλλὰ τί ἄλλο θέλετε ἐπὶ τέλους ;».

Ἀ ν α κ ρ ι τ ή ς : Θέλω ὅλην τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν θέλω ἀπὸ τὸ δικό σου στόμα. Μέχρι τώρα δὲν ἔλεγες ψέματα καὶ ἀνέφερες ὅλες τὶς πράξεις σου. Αὐτὸ ἦταν καλό, διότι ἔτσι μποροῦσα νὰ σὲ πιστεύω. Σὲ λίγες ὧρες ἔβγαλα τὸ συμπέρασμα, ὅτι ἐσὺ ἔχεις κάνει καὶ τὰ τέσσερα σεξουαλικὰ ἐγκλήματα. Ὄχι μόνον ἀπὸ τὰς μαρτυρίας καὶ ἀπὸ τὰ στοιχεῖα, ἀλλὰ ἀπὸ σὲ τὸν ἴδιον. Θέλεις, λοιπόν, εἰς ἐμέ, ὁ ὁποῖος κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἀνακρίσεων σὲ ἀντιμετώπισα μὲ κατανόησιν, νὰ φανῇς ὡς κουτὸς ψεύτης καὶ νὰ γίνῃς εἰς τὰ μάτια μου πρόστυχος καὶ ἀνεπιθύμητος ; Τότε τὸ μόνον ποὺ εἶναι σίγουρον, εἶναι ὅτι θὰ χάσῃς κάθε ἴχνος ἀνθρωπίνης συμπαθείας ἀπὸ ἐμέ.

Δι' ὀλίγα δευτερόλεπτα ἐπεκράτησε ἀπόλυτος ἡσυχία εἰς τὸ δωμάτιον. Ὁ Pommerenke ἵστατο μὲ τὸ βλέμμα καρφωμένον εἰς τὸ κενόν. Τί ἔγινε ἐκείνη τὴ στιγμὴ μέσα του ; Ξαφνικὰ ἔρριξε τὸ βλέμμα του ἐπάνω εἰς τὸ τραπέζι καὶ εἶπε : «Ναί, ναί. Ἐγὼ ἤμουν αὐτός. Παρακαλῶ, δόστε μου χαρτὶ καὶ μολύβι καὶ ἀφῆστε με μόνον νὰ γράψω, θὰ τὰ γράψω ὅλα. Αὐτὴ ἡ παράκλησίς του ἐγένετο ἀποδεκτὴ μόλις τὴν διετύπωσεν. Ἔτσι περιέγραψε, λεπτομερῶς, καὶ τὰ τέσσερα ἐγκλήματα, ὥστε νὰ μὴν ὑπάρχῃ καμμία ἀμφιβολία ὅτι αὐτὸς ἦταν ὁ δράστης. Μετὰ ἀπὸ μίαν ὥραν πρωτοκολλήθηκαν καὶ τὰ τέσσερα ἐγκλήματα. Ἦταν ὅμως σίγουρον, ὅτι ὁ Pommerenke εἶχε κάνει καὶ ἄλλες ἀξιόποινες πράξεις. Τοῦ ἔδωσαν περισσότερον χαρτὶ μὲ τὴν σκέψιν νὰ ἐξιχνιάσουν τὴν ζωή του ἀφ' ἑνὸς καὶ νὰ τοῦ δώσουν τὴν εὐκαιρία νὰ ἐλαφρώσῃ τὴν συνείδησίν του ἀφ' ἑτέρου.

(Συνεχίζεται)

Οἱ ἀστυνομικοὶ ποὺ μελετοῦν συνεχῶς προσφέρουν μεγάλη ὑπηρεσία στὴν κοινωνία καὶ στὸν ἑαυτό τους. Τὰ «ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ» σᾶς δίνουν ἐκλεκτὴ πνευματικὴ τροφή.

Η ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ

Ὑπὸ Ἀστυνόμου Β' κ. **Χ. ΠΑΤΣΟΥΡΗ**

(Συνέχεια καὶ τέλος)

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

4. Ἡ Ἀστυνομία καὶ ὁ πολίτης εἰς τρία «συμβάντα».
5. Ἀνάλυσις καὶ σύγκρισις αὐτῶν.
6. Αἱ νέαι κατευθύνσεις.
7. Τὸ ραδιοτηλεφωνικὸν κέντρον.
8. Ἀνακεφαλαίωσις.

***

4. Ἡ Ἀστυνομία καὶ ὁ πολίτης εἰς τρία «συμβάντα».

Τὸ πρῶτον συνέβη εἰς μίαν μεγάλην πόλιν τῆς Ἀγγλίας πρὸ ὀλίγων χρόνων. Ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ ἐν ὑπηρεσίᾳ Ὑπαστυνόμου εἰς τὸ Ραδιοτηλεφωνικὸν Κέντρον τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως. Ἀλλ' ἂς παραθέσωμεν αὐτουσίαν τὴν «ἱστοριούλα».

Ἦταν μεσημέρι περίπου μίας συννεφιασμένης φθινοπωρινῆς ἡμέρας. Αἱ κλήσεις τῶν πολιτῶν διὰ διάφορα ἀστυνομικῆς σημασίας θέματα διεδέχοντο ἡ μία τὴν ἄλλην καὶ ἡ κίνησις εἰς τὸ τηλεφωνικὸν καὶ ραδιοτηλεφωνικὸν δίκτυον ἦτο ἀρκετὰ μεγάλη. Ὁ προϊστάμενος τοῦ Κέντρου, σὰν νὰ μὴ ἔφθαναν οἱ «σκοτοῦρες» του, εἶχεν ἀναλάβει, ἂς ἐπιτραπῇ ἡ ἔκφρασις, τὴν «ἀστυνομικὴν ξενάγησιν» ἑνὸς ἐπισκέπτου ἀστυνομικοῦ ξένης χώρας. Ἀφοῦ λοιπὸν τοῦ εἶχε ἐξηγήσει τὴν λειτουργίαν τοῦ συστήματος, τοῦ διέθεσε μία γραμμὴν διὰ νὰ παρακολουθήσῃ μερικὰ ἀπὸ τὰ ἀναφερόμενα περιστατικὰ καὶ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον τὸ κάθε ἕνα ἐθεραπεύετο.

Εἰς μία στιγμὴν, μετὰ ἀπὸ μία κλῆσιν, ἠκούσθη μία «σπαραξικάρδια» γυναικεία φωνή.

«Κύριε Ἀξιωματικέ» εἶπεν, ὅπως συνηθίζουν εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ Ἡνωμένας Πολιτείας ν' ἀποκαλοῦν τοὺς ἀστυφύλακας, «τὸ σκυλάκι μου, τὸ καϋμένο μου τὸ σκυλάκι, ἂν τὸ βλέπατε.....». Καὶ συνέχισε περιγράφοντας τὴν ἀθλίαν κατάστασιν τοῦ ἀσθενοῦς σκύλου της, ἀφοῦ ἔδωσε τὸ ὀνοματεπώνυμον, τὴν διεύθυνσιν καὶ τὸν ἀριθμὸν τηλεφώνου της, τὰ ὁποῖα ὁ ἀστυφύλαξ κατεχώρισεν εἰς εἰδικὸν ἔντυπον.

«Μία στιγμὴ Κυρία Νόξ» ἀπήντησεν εὐγενικὰ ὁ τηλεφωνητὴς-ἀστυφύλαξ «νὰ σᾶς συνδέσω μὲ τὸν προϊστάμενόν μου». Καὶ ἀμέσως ἔκανε τὴν σύνδεσιν καὶ ἔθεσεν ὑπ' ὄψιν τοῦ Ὑπαστυνόμου τὸ ἔντυπον, τὸ ὁποῖον εἶχε συμπληρώσει.

«Πραγματικὰ τρομερὸ Κυρία μου» εἶπεν ὁ Ὑπαστυνόμος ἀφοῦ, ἐνημερώθη μὲ μία ματιὰ εἰς τὸ ἔντυπον. «Σὲ λίγα λεπτὰ θὰ ἔλθῃ νὰ σᾶς δῇ μία γυναῖκα-ἀστυφύλαξ καὶ θὰ κάνῃ ὅ,τι μπορεῖ γιὰ σᾶς».

Πρὶν ἀκόμη ἀφήσῃ ὁ Ὑπαστυνόμος τὸ ἀκουστικόν, ὁ ἀστυφύλαξ ὁ ὁποῖος παρακολουθοῦσε τὴν συζήτησιν, ἐτηλεφώνησεν εἰς τὸ «Γυναικεῖον Ἀστυνομικὸν Τμῆμα», τὸ ὁποῖον εὑρίσκετο κοντὰ εἰς τὸ σπίτι τῆς κυρίας Νόξ καὶ διεβίβασε τὸ συμβὰν μὲ τὴν σχετικὴν παράκλησιν τοῦ προϊσταμένου του.

Ὁ ξένος, ὅμως, ποὺ παρακολουθοῦσε τὴν συνδιάλεξιν καὶ ἤκουσε τὴν λύσιν, παραξενεύθηκε. Ἄφησε τ' ἀκουστικὰ καὶ ἐφρόντισε νὰ συγκρατηθῇ καὶ ν' ἀποφύγῃ τὰ σχόλια. Ἀλλὰ ὁ Ὑπαστυνόμος τὸν ἔβγαλε ἀπὸ τὴν προσπάθειάν του αὐτήν, καλῶντας τον νὰ βγοῦν ἔξω.

Λίγη ὥρα ἀργότερον οἱ δύο ἀστυνομικοὶ ἀπὸ διαφορετικὰς χώρας καὶ μὲ

διαφορετικὰς νοοτροπίας ὁ καθένας, ἔπιναν «ἀπὸ τὸν ἴδιον» καφὲ εἰς τὴν Λέσχην τῆς Διευθύνσεως. Ὁ φιλοξενούμενος δὲν μπόρεσε πλέον νὰ συγκρατήσῃ τὴν παρόρμησίν του καὶ ἠρώτησε τὸν φίλον του.

«Καλὰ μὲ τέτοια ἀσχολεῖται ἡ Ἀστυνομία ;».

«Γιὰ νὰ ἐξετάσουμε τὸ θέμα» εἶπεν ὁ ἄλλος, ποὺ περίμενε φαίνεται τὴν εὐκαιρία διὰ νὰ δώσῃ «ἕνα γερὸ μάθημα» εἰς τὸν συνομιλητήν του.

«Ἂς ὑποθέσωμεν ὅτι ὁ τηλεφωνητὴς ἔλεγε εἰς τὴν κυρίαν νὰ τὸν ἀφήσῃ ἡσυχον ἢ ἐγὼ τὴν ἔστελνα ἐκεῖ ποὺ συνήθως στέλνουμε ὅσους μᾶς γίνονται φορτικοί. Ποῖα θὰ ἦσαν τὰ ἀποτελέσματα ; Καὶ τὴν ἀπάντησιν εἰς τὸ ἐρώτημα αὐτὸ θὰ τὴν δώσῃ ἡ ἡρωΐδα μας μὲ τὴν προσωπικότητά της : Εἶναι γυναῖκα ποὺ διατηρεῖ σκυλάκι, προφανῶς ράτσας, καὶ ἀσχολεῖται μ' αὐτὸ τόσο ποὺ γιὰ μιά του «ἀρρώστεια» νὰ φθάνῃ νὰ τηλεφωνήσῃ στὴν ἀστυνομίαν, ὅπως ἀκούσατε. Θὰ πρέπει νὰ ἔχῃ μερικὲς φίλες, τρεῖς ἢ τέσσαρες, ποὺ θὰ τὶς καλέσῃ νὰ πάρουν τσάϊ μαζὶ τὸ ἴδιο ἀπόγευμα γιὰ νὰ τὴν παρηγορήσουν. Θὰ πρέπει ἐπίσης ν' ἀνήκῃ σὲ μία λέσχη, ποὺ θὰ πάῃ τὸ βράδυ γιὰ νὰ ξεσκάσῃ. Θέμα ἄλλο διὰ συζήτησι μὲ τὸν κύκλο της, ποὺ θὰ πρέπει ν' ἀποτελῆται ἀπὸ γυναῖκες τοῦ ἰδίου τύπου μ' αὐτή, καταλαβαίνετε ὅτι δὲν θὰ ὑπάρξῃ. Οἱ φίλες στὸ τσάϊ θὰ ἄκουγαν σαστισμένες τὴν ἔντονη περιγραφὴ τῆς κτηνωδίας καὶ τῆς «ἀπανθρωπιᾶς» τοῦ ἀστυνόμου, γιατὶ ἡ κυρία δὲν μιλᾷ μὲ Ὑπαστυνόμον ἢ ἀγνοεῖ τὸ βαθμό μου. Τὰ μέλη τῆς λέσχης τὸ βράδυ θὰ ἐπληροφοροῦντο ἀπὸ τὴν κυρία τὸ τρομερὸ γεγονὸς σὲ ἀρκετὰ βελτιωμένη καὶ χρωματισμένη ἔκδοσι, τῆς ὁποίας τὶς λεπτομέρειες θὰ συνεπλήρωναν οἱ φίλες της, ποὺ ἴσως μετετρέποντο σὲ αὐτόπτες μάρτυρες. Ἔτσι ὁλόκληρη ἡ πόλις αὔριο θὰ μιλοῦσε διὰ τὴν βαρβαρότητα τῶν ἀστυνομικῶν ποὺ στεροῦνται καὶ τῆς πιὸ στοιχειωδεστέρας ἀνθρωπιᾶς. Ἐνῷ τώρα τὰ πράγματα πῆραν τὴ θετική τους τροχιά. Χωρὶς κόπους καὶ χωρὶς θυσίες, χωρὶς εἰδικὲς δαπάνες, ἐπιτύχαμε νὰ ἐγκαταστήσουμε ἐντόνους διαφημιστικοὺς πομποὺς σ' ὅλη τὴν πόλι. Καὶ νὰ εἶσθε βέβαιος ὅτι μεγάλο μέρος τοῦ πληθυσμοῦ μας αὔριο θὰ συζητῇ μὲ ἱκανοποίησι τὸ συμβάν. Καὶ νὰ μὴ παραζενευθῆτε ἂν ἀκούσετε, ὅτι γιὰ τὸ ἄρρωστο σκυλάκι τῆς κυρίας κατέφθασεν εἰδικὸς κτηνίατρος».

Ἐδῶ τελειώνει τὸ πρῶτον «συμβάν». Ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐνέργειαν ἀστυνομικοῦ, διὰ τῆς ὁποίας προσεφέρθη, ἔστω καὶ ἐξεζητημένη, σκοπιμοτάτη ὅμως, ἐξυπηρέτησις. Ἂς ἀκούσωμεν ὅμως ἕνα φίλον ἰατρόν, ποὺ θὰ μᾶς διηγηθῇ τὸ δεύτερον :

«Πλησίαζαν μεσάνυκτα, ὅταν τὸ κουδούνισμα τοῦ τηλεφώνου διέκοψε τὴν συζήτησι ποὺ εἴχαμε μὲ κάτι φίλους στὸ σπίτι μου. Μία συγγενής μου μὲ παρακαλοῦσε, ἐπειδὴ σὰν γιατρὸς..... ἤξερα, νὰ τηλεφωνήσω στὸ Σταθμὸ Λ' Βοηθειῶν καὶ στὸ διανυκτερεῦον Νοσοκομεῖον, μήπως μάθω κανένα νέο γιὰ τὸ κόρη της, ποὺ δὲν εἶχε πάει στὸ σπίτι μέχρις ἐκείνη τὴν ὥρα. Θυμήθηκα τὴν ἀστυνομίαν καὶ ἐτηλεφώνησα στὸ Τμῆμα, ἐπειδὴ νόμισα ὅτι αὐτὸ θὰ ἔπρεπε νὰ ξέρῃ ἢ θὰ μποροῦσε νὰ μάθῃ εὐκολώτερα ἀπὸ μένα. Ὁ τηλεφωνητὴς μὲ ἄφησε νὰ τοῦ διηγηθῶ τὰ καθέκαστα, δὲν ξέρω πῶς, γιατὶ δὲν τὸν ἔβλεπα, ἀλλὰ ὅταν τὸν παρεκάλεσα νὰ κάνῃ κάτι γιὰ τὴν μητέρα καὶ συγγενῆ μου μ' ἀπήντησε: «Καὶ τί μπορῶ νὰ τῆς κάνω γὼ γιατρέ».

Ἂς προχωρήσωμεν τώρα εἰς τὸ τρίτον περιστατικόν, τὸ ὁποῖον ἀναφέρεται εἰς αἴτησιν ἐξυπηρετήσεως, ἀλλὰ καὶ ταὐτόχρονον αἴτησιν ἐφαρμογῆς κειμένων διατάξεων, παραθέτοντας αὐτουσίαν, τὴν διήγησιν τοῦ σεβασμίου γέροντος, ποὺ ὑπῆρξεν καὶ ὁ ἥρως του :

«Δὲν ἦταν μόνον ὁ ἀποκλεισμὸς τοῦ δρόμου καὶ τῆς ἰδιωτικῆς στοᾶς στὸ σπίτι μου ἀπὸ αὐτοκίνητα, μοτοσυκλέττες καὶ καρροσάκια, ἀλλὰ οἱ ἐκνευριστικοὶ θόρυβοι καὶ οἱ φωνασκίες, μὲ λέξεις ποὺ δὲν ἐπαναλαμβάνονται, ἀπὸ τὰ χαράματα μέχρις ἀργὰ τὸ βράδυ. Μ' ὅλα αὐτὰ ἡ ζωή μου εἶχε γίνει πραγματικὸ μαρτύριο.

Κατέφυγα στὴν 'Αστυνομία. 'Ανέβηκα παρ' ὅλα μου τὰ γεράματα τὰ σκαλιὰ καὶ ἀνέφερα στὸν ἁρμόδιο τὴν ἀθλία κατάστασί μου. «Εἶναι θέμα τροχαίας, ἀλλὰ κάνετέ μας μιὰ αἴτησι» ἦταν ἡ ἀπάντησι ποὺ πῆρα. Πῆγα σ' ἕνα γραφεῖο δακτυλογράφων ποὺ γράφουν αἰτήσεις, μοῦ ἔγραψαν τὴν αἴτησιν σὲ τρία ἀντίτυπα, βρῆκα καὶ ἀγόρασα τὰ ἀπαιτούμενα χαρτόσημα καὶ ξανὰ πάλι δρόμο γιὰ τὴν Τροχαία καὶ τὸ Τμῆμα. Ἔδωσα στὰ ἁρμόδια Γραφεῖα ἀπὸ ἕνα ἀντίτυπο ὅπως μοῦ εἶπαν. Βεβαίως μετὰ ἀπὸ λίγες ἡμέρες οἱ Ὑπηρεσίες αὐτὸς ἔλαβαν τὰ μέτρα ποὺ ἔπρεπε καὶ ἐμετριάσθηκε τὸ κακό, χωρὶς ὅμως νὰ θεραπευθῇ ἡ κατάστασις».

5. 'Ανάλυσις καὶ σύγκρισις αὐτῶν.

Ν' ἀναλύσωμεν ἢ νὰ μὴ ἀναλύσωμεν τὰ τρία ἀνωτέρω παραδειγματικῶς ληφθέντα περιστατικὰ ἐκ τῆς ἀστυνομικῆς ζωῆς ; Ἡ ἀνάλυσίς των εἶναι ἀπαραίτητος. Μόνον διὰ τὴν ἀναλυτικῆς μελέτης καὶ τῆς μεταξύ των συγκρίσεως θὰ ὁδηγηθῶμεν εἰς τὴν ὀρθὴν ὁδόν, ποὺ χαράσσει ἡ ἀστυνομικὴ δεοντολογία. Καὶ τοῦτο διότι πιστεύομεν ἀκραδάντως ὅτι οὐδεμία σημασίαν ἔχει τὸ ποῦ εὑρισκόμεθα. Τὸ πλέον σημαντικὸν εἰς τὴν προσπάθειάν μας εἶναι τὸ ποῦ θέλομεν νὰ ὑπάγωμεν, ἢ ποῖος εἶναι ὁ ἀπώτερος ἀλλὰ συγκεκριμένος σκοπός μας. Μὲ τὸ δεδόμενον τοῦτο κατὰ νοῦν, δίκην «θρησκευτικοῦ πιστεύω», τὰ πάντα εἶναι δυνατά, τὰ προβλήματα ἁπλοποιοῦνται καὶ μεταπίπτουν εἰς τὸ πεδίον τῶν θεμάτων, ἀπ' ὅπου ἕκαστον εὑρίσκει κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς ἡγεσίας καθωρισμένην προτεραιότητα τὴν λύσιν του. 'Αλλ' ἂς ἐπιτραπῇ νὰ σχολιάσωμεν τὰς προαναφερθέντα «συμβάντα» ἐκ τοῦ τελευταίου πρὸς τὸ πρῶτον.

Ὁ πολίτης ἔλαβεν ἀνάγκην τῆς 'Αστυνομίας. Κατὰ σύμπτωσιν ἡ περίπτωσις ἦτο ἐξ ἐκείνων ποὺ ἡ 'Αστυνομία εἶχεν ὑποχρέωσιν, ἂν ὄχι νὰ προλάβῃ, νὰ κατασστείλῃ τὴν δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν αὐτεπαγγέλτως. Παρ' ὅλον τοῦτο ὁ πολίτης μεταβαίνει εἰς τὸ 'Αστυνομικὸν Τμῆμα. Καλύπτει δηλαδὴ τὴν ἀπόστασιν μεταξὺ τμήματος καὶ συμβάντος πεζῇ. Ἡ ἡλικία του ἂς μὴ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν. Καλεῖται νὰ ὑποβάλῃ αἴτησιν δηλαδὴ ὁ παράγων χρόνος καὶ κόπος πάλιν παραγνωρίζεται. Ἡ ἐξυπηρέτησις προσφέρεται, ἀλλὰ μετὰ πάροδον ἡμερῶν.

Εἰς τὸ δεύτερον «συμβὰν» ὁ ἰατρὸς ἐχρησιμοποίησε τὸ τηλέφωνον. Ὁ παράγων χρόνος ἐλήφθη σαβαρῶς ὑπ' ὄψιν, διότι ἡ ἀπάντησις ἐδόθη ἀμέσως. Ἐξυπηρέτησις ὅμως μηδέν. Καὶ τοῦτο, ὄχι διότι ἦτο ἀδύνατος, ἀλλὰ διότι εἰς τὸ ἄλλον ἄκρον τοῦ σύρματος τὸ «οὖς δὲν ἦτο εὐήκοον». Ἴσως τὸ ὄργανον ποὺ ἀπήντησεν παρέβη τὸν Κανονισμὸν τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος, εἰς τὸ ὁποῖον ἀνῆκεν, ἀλλὰ καὶ ἀπέδειξεν ὅτι ἀπετέλει ἄψυχον ἢ ἀνόργανον **μέρος** ἑνὸς συνόλου. Τὸ «Καὶ τί μπορῶ νὰ τῆς κάνω γὼ γιατρὲ» εἶναι ἀδύνατον νὰ λεχθῇ ἀπὸ ἀστυνομικὸν ὄργανον ποὺ ἀποτελεῖ ὀργανικὸν **μέλος** τῆς ἀστυνομικῆς ὁλότητος τοῦ ζωντανοῦ ὀργανισμοῦ, ποὺ λέγεται 'Αστυνομία. Ἴσως ἡ ἀπάντησις τοῦ τηλεφωνητοῦ νὰ ἦτο ἀποτέλεσμα ἄλλων αἰτίων, ὡς ἡ ἀκαταλληλότης του κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τῆς ἐπιλογῆς τῶν προσλαμβανομένων ἀστυνομικῶν, ἢ ἐλλιπὴς ἐκπαίδευσις, ἢ κατεύθυνσις ἢ παρακολούθησις καὶ ἔλεγχος αὐτοῦ. Πάντως κάπου πρέπει ν' ἀναζητηθῇ ἡ εὐθύνη δι' ἕνα καὶ μόνον σκοπόν : Τὴν διάγνωσιν τοῦ ἐπιπέδου εἰς τὸ ὁποῖον εὑρισκόμεθα καὶ τὸν καθορισμὸν τοῦ τοιούτου πρὸς τὸ ὁποῖον τείνομεν. Καὶ μὲ ἀφετηρίαν τὸ πρῶτον νὰ ἐκκινήσωμεν τὸ ταχύτερον δυνατὸν διὰ τὴν ἄνοδόν μας πρὸς τὸ τελευταῖον.

Τὸ πρῶτον «συμβὰν» ἐσχολιάσθη κατὰ τὸ μάθημα ποὺ ἐδόθη ἀπὸ τὸν ξεναγόν του εἰς τὸν ξένον. 'Αποδεικνύει ὅμως σαφῶς πῶς, πρέπει νὰ σκέπτεται ὁ ἐκπροσωπῶν οἱονδήποτε, ἀλλ' ἰδίως 'Αστυνομικὸν 'Οργανισμὸν ζῶντα, σύγχρονον καὶ φιλοδοξοῦντα ν' ἀποτελῇ «τὸν καθρέπτην τοῦ πολιτισμοῦ ἑνὸς λαοῦ. Δὲν ἐκάλεσε τὴν κυρία Νόξ νὰ μεταβῇ εἰς τὸ Τμῆμα, ἀλλὰ κατανοήσας τὴν θέσιν, ποὺ τὸ τηλέφωνον ἔχει λάβει εἰς τὴν σημερινὴν ζωήν, ἐθεώρησεν αὐτὴν πλησίον του,

ὡς ἐὰν ἦτο ἀπέναντί του. Ἡ ἔναρξις τῆς ἐνεργείας ὀφείλεται εἰς τὸν τηλεφωνητὴν ἀστυφύλακα, ὁ ὁποῖος ἐξεπροσώπησεν τὸ Σῶμα ἐπαξίως. Ἡ συνέχεια ἐδόθη ὑπὸ τοῦ Ὑπαστυνόμου, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα ἦτο ἀκριβῶς τῆς ἰδίας ποιότητος. Ἡ ἀπάντησις ἐδόθη ἀμέσως. Ἡ ἐξυπηρέτησις—ἂν ὄχι ἀσφαλῶς—ἴσως ἦτο μηδέν, ἀλλὰ ἡ προσπάθεια, ἡ προθυμία καὶ ἡ εὐγένεια θὰ «ἐσκλάβωσαν» τὴν κυρίαν. Ἡ ἐνέργεια ἀπὸ οἱανδήποτε σκοπιὰν καὶ ἂν ἐξετασθῇ, προκαλεῖ θαυμασμὸν ἀστυνομικῆς πολιτικῆς, ἀστυνομικῆς ὀργανώσεως, ἀστυνομικῶν δημοσίων σχέσεων καὶ ἀστυνομικῆς διοικήσεως ἐν γένει.

6. Αἱ νέαι κατευθύνσεις.

Μετὰ τ' ἀνωτέρω δυνάμεθα νὰ ἀσχοληθῶμεν ἀκολούθως μὲ τὸ σύστημα ὀργανώσεως τῆς τηλεφωνικῆς ἐπικοινωνίας πολιτῶν καὶ ἀστυνομίας καὶ νὰ παραθέσωμεν τὸν μηχανισμόν, ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ τίθεται εἰς κίνησιν διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν ἑκάστης τηλεφωνικῶς γνωστοποιουμένης ἀνάγκης πολίτου εἰς τὴν Ἀστυνομίαν.

Ἂς καθορίσωμεν, ὅμως, κάπως «χειροπιαστὰ» τὸν ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τῆς χρησιμοποιήσεως τοῦ τηλεφώνου διὰ τὴν παροχὴν ἀστυνομικῆς ἐξυπηρετήσεως εἰς τοὺς πολίτας, λαμβάνοντες μερικὰ παραδείγματα μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὰ δύο τελευταῖα ἐκ τῶν προαναφερθέντων :

Περίπτωσις : α) Εἰς τὴν ὁδὸν Α οἱ ὁδηγοὶ παρανόμως σταθμευόντων φορτοταξὶ καὶ τρικύκλων φωνασκοῦν.

β) Ἡ Γ. Δ. ἀνησυχεῖ διὰ τὴν θυγατέρα της, ἥτις δὲν ἔχει ἐπιστρέψει μέχρι τοῦ μεσονυκτίου.

γ) Εἰς τὸν ὁδὸν Β ὁμὰς νεαρῶν παίζει ποδόσφαιρον κατὰ τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας.

δ) Εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Γ κατάστρωμα κάτι τὸ ἀσύνηθες συμβαίνει καὶ δημιουργοῦνται ὑποψίαι εἰς τὸν διερχόμενον Δ. Ε. τὴν 3ην πρωϊνήν.

Καὶ εἰς τὰ τέσσαρα αὐτὰ παραδείγματα ἀντιλαμβανόμεθα ὅτι ἂν ὑπῆρχεν ἀστυφύλαξ ἐπί τόπου θὰ ἐπελαμβάνετο ἀμέσως καὶ θὰ προέβαινεν εἰς τὰς δεούσας ἐνεργείας. Ἀλλὰ εἶναι δύσκολον νὰ ὑπάρχῃ ἀστυφύλαξ εἰς κάθε σημεῖον ὅπου ἡ παρουσία του καθίσταται ἀναγκαία, εἴτε διὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ καταστάσεις ἢ ν' ἀναφέρῃ ἁρμοδίως τὰς σοβαρωτέρας τοιαύτας. Ἂν ὅμως ἕνας ἐκ τῶν ἐνοχλουμένων κατοίκων τῆς ὁδοῦ Α, ἂν ἡ Γ. Δ. , ἂν ἕνας ἐκ τῆς ὁδοῦ Β, ἂν ὁ Δ. Ε. τηλεφωνοῦσαν εἰς τὴν ἀστυνομίαν, ποία θὰ ἦτο ἡ σημασία τοῦ τηλεφωνήματος ; Τὸ τηλεφώνημα θὰ ἐσήμαινεν ὅτι ἡ Ἀστυνομία εἶναι τόσον πλησίον μας, ὅσον καὶ ἡ τηλεφωνική μας συσκευή. Οὕτω δὲν θὰ ἐχάνετο ὁ διὰ τὴν αὐτοπρόσωπον μετάβασιν εἰς τὸ Τμῆμα ἀπαιτούμενος χρόνος.

Ἀλλὰ παρεδέχθημεν τὸ σημαντικὸν πλεονέκτημα τῆς τηλεφωνικῆς ἀναγγελίας τῆς ἀνάγκης τῶν ὡς ἄνω πολιτῶν εἰς τὴν ἀστυνομίαν. Εἰς ποίαν ὅμως Ἀστυνομικὴν Ὑπηρεσίαν ; Εἰς τὸ Ἀστυνομικὸν Τμῆμα τῆς περιοχῆς θὰ ἀπαντήσωμεν ἴσως. Ἀλλὰ ἐρωτᾶται :

— Εἶναι πάντοτε εἰς ὅλους τοὺς πολίτας γνωστὸν ποῖον Τμῆμα εἶναι τοπικῶς ἁρμόδιον ; ἢ μήπως ἀπαιτεῖται διαδικασία, ὄχι καὶ τόσον προσελκύουσα, διὰ τὴν ἀνεύρεσίν του ;

— Εἶναι πάντοτε προσιτὸν τὸ ἁρμόδιον Ἀστυνομικὸν Τμῆμα διὰ τοῦ τηλεφώνου ; ἢ μήπως τὸ πολυάσχολον καὶ ἴσως μοναδικὸν τηλέφωνόν του τὸ καθιστᾷ τηλεφωνικῶς ἀπρόσιτον ;

— Εἶναι πάντοτε τὸ Ἀστυνομικὸν Τμῆμα εἰς θέσιν νὰ μᾶς βοηθήσῃ ἀμέσως καὶ ἀποτελεσματικῶς ; ἢ μήπως διαδόσεις ἀποπειραθέντων κατὰ τὸ παρελθὸν νὰ αἰτήσουν τηλεφωνικῶς ἀστυνομικὴν συνδρομὴν ἀπ' αὐτὸ ἔχουν δημιουργήσει ψυχολογικὴν κατάστασιν τοιαύτην, ὥστε ν' ἀπαιτῆται διάφορος λύσις;

— Εἶναι πάντοτε δυνατὴ ἡ ἀπαραίτητος παρακολούθησις καὶ ὁ «ἐκ τῶν ὧν

οὐκ ἄνευ» ἔλεγχος τῶν ἐνεργειῶν διὰ τὴν κανονικὴν καὶ ἄμεσον θεραπείαν τῶν ἀναγγελλομένων περιπτώσεων ; ἢ μήπως ἀπαιτεῖται διάφορον στύστημα ;

Πάντα ταῦτα ἔλαβον ὑπ' ὄψιν ὅλαι σχεδὸν αἱ 'Αστυνομίαι τῶν μεγάλων πόλεων ὁλοκλήρου τοῦ πολιτισμένου κόσμου καὶ ὠργάνωσαν ἕνα τηλεφωνικὸν κέντρον, διὰ νὰ δέχεται τὰ πάσης φύσεως τηλεφωνήματα τοῦ κοινοῦ διὰ τὰς περιπτώσεις ἀστυνομικῶν ἀναγκῶν. Ὑπαναχωρήσασαι ἐκ τῆς ἐπιβληθείσης—πρὶν ἀπὸ τὰς τελευταίας τεχνικὰς προόδους—ἀρχῆς τῆς ἀποκεντρώσεως τῶν 'Αστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν, συνεπείᾳ τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ἡ διασπορὰ τῶν 'Αστυνομικῶν Τμημάτων, ἐπροχώρησαν εἰς τὴν διαμόρφωσιν νέας ὀργανώσεως, ἡ ὁποία βασίζεται εἰς τὰς κάτωθι βάσεις:

α) Συγκρότησιν Τηλεφωνικοῦ Κέντρου, διαθέτοντος ἱκανὸν ἀριθμὸν «γραμμῶν» καὶ δυναμένου νὰ κληθῇ δι' «ἁ π λ ο ῦ ἀ ρ ι θ μ ο ῦ», εὐκόλως συγκρατουμένου εἰς τὴν μνήμην τῶν πολιτῶν π.χ. 999, 1313 κλπ.

β) 'Εξασφάλισιν τηλεφωνικῆς ἐπικοινωνίας μετὰ τῶν 'Αστυνομικῶν Τμημάτων δι' ἰδίου τηλεφωνικοῦ δικτύου.

γ) Διαβίβασιν εἰς τὸ ἁρμόδιον 'Αστυνομικὸν Τμῆμα τῶν στοιχείων ἀναφερομένου συμβάντος ἢ ἀδικήματος ἵνα τοῦτο ἀποστείλῃ ποδηλάτην ἢ μοτοσυκλεττιστὴν διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν του.

δ) Περιορισμὸν τῶν δι' ἑκάστην ἀστυνομικὴν ἐνέργειαν ἐγγραφῶν, εἰς τὰς ἀπαιτουμένας διὰ δικαστικὴν καὶ ἀστυνομικὴν χρῆσιν τοιούτων διὰ τῆς τυποποιήσεως αὐτῶν.

ε) 'Ενάσκησιν δημιουργικοῦ ἐλέγχου ἐνεργειῶν διὰ τῆς ἐφαρμογῆς λογιστικοῦ συστήματος, στατιστικῶν μεθόδων καὶ κεντρικῆς παρακολουθήσεως αὐτῶν.

Ἂς ἐπανέλθωμεν ὅμως εἰς τὸ πρῶτον ἐκ τῶν προαναφερθέντων παραδειγμάτων καὶ ἂς ὑπολογίσωμεν τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς περιπτώσεως αὐτῆς :

Ὥρα 06,00′ — Παρόνομοι σταθμεύσεις – Φωνασκίαι.
» 06,15′ — Τηλεφώνημα ἐνοχληθέντος πρὸς Κέντρον.
» 06,15′ — Διαβίβασις στοιχείων παραβάσεως εἰς 'Αστυν. Τμῆμα.
» 06,20′ — 'Αναχώρησις ποδηλάτου—'Αστυφύλακος.
» 06,25′ — Κάλυψις 1,5 χιλ.—ἄφιξις—Συστάσεις κ.λ.π.
» 06,25′ — 'Επιστροφὴ εἰς Τμῆμα—'Αναφορά.

Ἂν διατεθοῦν σκοῦτερ εἶναι δυνατὴ ἡ ἀποστολὴ δύο ἀστυφυλάκων διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν σοβαρωτέρων καταστάσεων καὶ εἰς ταχύτερον χρόνον.

'Η ταχύτης ἐνεργείας ἐπετεύχθη. 'Ο γνωστὸς ἀριθμὸς τηλεφώνου καὶ τὸ «εὐήκουον οὖς» τοῦ Κέντρου ἐκίνησε τὸν ἀστυνομικὸν μηχανισμὸν καὶ ἡ διατάραξις τῆς κοινωνικῆς ζωῆς ἐπατάχθη ἀνωδύνως κατὰ τὴν ἔναρξίν της.

'Αλλὰ ὁ ἀστυφύλαξ ποὺ ἀνεχώρησε εἴτε μὲ ποδήλατον ἢ σκοῦτερ ἢ αὐτοκίνητον ἀπὸ τὸ Τμῆμα τήν 06,20′ ὥραν δὲν εἶχεν οὐδεμίαν ἐπαφὴν μ' αὐτὸ μετέπειτα. 'Εξ αὐτῆς τῆς ἐλλείψεως ἐγεννήθη ἡ ἀνάγκη ἐξασφαλίσεως συνεχοῦς ἐπαφῆς μετὰ ὀχημάτων, περιφερομένων συνεχῶς ἀνὰ τὴν περιφέρειαν ἑνὸς ἢ περισσοτέρων Τμημάτων. Τὴν ἀνάγκην αὐτὴν ἀντιμετώπισαν τὰ ραδιοχήματα, αὐτοκίνητα δηλαδὴ φέροντα ραδιοτηλέφωνον—ὡς εἶναι ὁ ἐπικρατέστερος ὅρος ἀντὶ τοῦ γνωστοῦ «ἀσύρματος»—καὶ δυνάμενα νὰ λαμβάνουν ἐντολὰς καὶ ν' ἀναφέρουν ἀπὸ οἱανδήποτε ἀπόστασιν ἐντὸς τῆς ἐμβελείας τοῦ Ραδιοτηλεφωνικοῦ Κέντρου, εἴτε ἐν στάσει εἴτε ἐν κινήσει, παρέχοντα οὕτω εἰς τὴν 'Αστυνομίαν ταχύτητα κινήσεως καὶ συνεχῆ ἐπικοινωνίαν.

7. Τὸ ραδιοτηλεφωνικὸν κέντρον.

«Ὅσον αὐξάνονται τὰ μέσα κινήσεως, τόσον πρέπει νὰ τελειοποιοῦνται τὰ μέσα ἐπικοινωνίας» λέγει ὁ κ. Μάϊλς Φερλόγκ, 'Αρχηγὸς τῆς ἐνταῦθα 'Αμερικα-

νικῆς Ἀστυνομικῆς Ἀποστολῆς, ὁ ὁποῖος καταβάλλει πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν διὰ νὰ βοηθήσῃ τὴν ἡγεσίαν μας εἰς τὸν τεχνικὸν ἐξοπλισμὸν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας. Πρὸς τοῦτο μία ἐκ τῶν ἀρχικῶν ἀναγκῶν αἱ ὁποῖαι ἀντιμετωπίσθησαν εἰς τὴν προσπάθειαν ἐκσυγχρονισμοῦ τοῦ Σώματος ἦτο ἡ ἐγκατάστασις Ραδιοτηλεφωνικοῦ Κέντρου εἰς τὴν Ἀστυνομικὴν Διεύθυνσιν Ἀθηνῶν, διὰ τοῦ ὁποίου ἐπιτυγχάνεται ἐπικοινωνία μετὰ τῶν περιπολούντων ραδιοχημάτων. Ἐκ παραλλήλου ἐγκατεστάθη εἰδικὴ τηλεφωνικὴ συσκευὴ διὰ τῆς ὁποίας εἶναι δυνατὸν ἡ κλῆσις τοῦ Κέντρου διὰ τοῦ συνδυασμοῦ «100». Τὸ Κέντρον τοῦτο προβλέπεται νὰ ἔχῃ ἱκανὸν ἀριθμὸν τηλεφωνικῶν γραμμῶν, ὥστε διὰ τοῦ «100» νὰ εἶναι πάντοτε ἐφικτόν. Εἰδικὸν τηλεφωνικὸν δίκτυον θὰ συνδέσῃ τὸ Κέντρον μετὰ τῶν Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν, ὥστε ἡ τηλεφωνικὴ ἐπικοινωνία νὰ εἶναι ἄμεσος καὶ πλήρης.

Παρ' ὅλον ὅτι τὸ Ραδιοτηλεφωνικὸν Κέντρον καὶ τὰ ραδιοχήματα εὑρίσκονται εἰς τὸ ἀρχικὸν στάδιον τῆς χρησιμοποιήσεώς των, πολλάκις ἐγράφησαν ἔπαινοι εἰς τὸν Ἀθηναϊκὸν τύπον, ἡ δὲ σημασία των εἰς τὸ ἀστυνομικὸν ἔργον ἀπεδείχθη σημαντικωτάτη, διότι καθιστοῦν τὴν ἀστυνομίαν ταχυκίνητον καὶ πανταχοῦ παροῦσαν.

Ἀλλά, ὁσονδήποτε καὶ ἂν ἡ χρῆσις των εἶναι στενῶς συνδεδεμένη μὲ τὸ Τηλεφωνικὸν Κέντρον, προτιμῶμεν νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ βασικὸν θέμα τοῦ παρόντος, διὰ νὰ τελειώσωμεν μὲ τὰ καθήκοντα τὰ ὁποῖα τὸ «100» ἐπιβάλλει εἰς τοὺς τηλεφωνητάς.

Τὸ «100» μὲ τὴν εὐχέρειαν κλήσεως τὴν ὁποίαν παρουσιάζει καὶ τὴν εὐρεῖαν γνωστοποίησίν του εἰς τὸ κοινόν, θὰ καταστῇ ταὐτόσημον μὲ τὴν ἀστυνομίαν. Αἱ κλήσεις αὐτοῦ θὰ αὐξηθοῦν εἰς ἀριθμὸν ἀρκούντως μεγάλον. Κατὰ συνέπειαν διὰ τοῦ «100» θ' ἀπαντᾶ ἡ Ἀστυνομία Πόλεων. Νέον σύστημα καθὼς εἶναι ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ θὰ πρέπει νὰ φθαρῇ. Καὶ ἡ φθορὰ εἶναι εὔκολος. Τὰ σοφὰ λόγια τοῦ πραγματικὰ μεγάλου ὄχι μόνον ἀστυνομικοῦ ἀλλὰ κυρίως ἡγέτου τὸ ἀποδεικνύουν σαφῶς. «Ἡ φήμη τοῦ Ἐφ-Μπὶ-Ἄϊ» λέγει ὁ Διευθυντὴς αὐτοῦ Ἔντγκαρ Χοῦβερ «εἶναι ἔργον ὄχι ἑνὸς ἀνθρώπου. Ἕνας ὅμως ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ τὴν καταστρέψῃ».

Ὁ τηλεφωνητής, συνεπῶς, μπορεῖ νὰ προκαλέσῃ φθορὰν ἀνεπανόρθωτον Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἡ ἐπιλογή, ἡ ἐκπαίδευσις καὶ ἡ συνεχὴς παρακολούθησίς του εἶναι ἄκρως ἐπιβεβλημέναι. Οἱοσδήποτε καὶ ἂν εἶναι ὁ καλῶν, ὁποτεδήποτε καὶ ἂν κληθῇ, οἱαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ αἰτία τῆς κλήσεως, θὰ γίνῃ δεκτὴ μετὰ τῆς αὐτῆς προθυμίας καὶ λεπτότητος.

Ἡ πρώτη φράσις ἡ ὁποία λέγεται ὅταν ἀνοίξῃ γραμμὴ εἶναι παγίως καθωρισμένη π.χ. «Παρακαλῶ Ἀστυνομία Ἀθηνῶν» καὶ ἀποσκοπεῖ :

α) Νὰ δηλώσῃ τὴν ταυτότητα τοῦ ὁμιλοῦντος.

β) Νὰ διαβεβαιώσῃ ἀκολούθως τὸν καλοῦντα περὶ τῆς ὀρθῆς κλήσεως.

γ) Νὰ δημιουργήσῃ «θερμὴν ἀτμόσφαιραν»—ἂν εὐσταθῇ ἡ λέξις—καὶ νὰ ἐμπνεύσῃ ἐμπιστοσύνην διὰ τὴν ἐπιδειχθησομένην κατανόησιν.

Ἡ πρώτη φράσις ἀρχίζει μὲ τὴν λέξιν «Παρακαλῶ» διότι καὶ γνωστὴ εἶναι καὶ ἠχητικῶς εἶναι εὐδιάκριτος. Προσέτι δὲ προετοιμάζει τὸν καλοῦντα εἰς τὸ ν' ἀντιληφθῇ τὰς δύο ἑπομένας λέξεις, αἱ ὁποῖαι εἶναι ὁ τίτλος τῆς Ὑπηρεσίας, ὅπως τὸ κοινὸν ἔχει συνηθίσει νὰ τὸν ἀκούῃ. Τ' ἀρχικὰ Ὑπηρεσίας ἢ ἄλλαι ἄγνωστοι λέξεις ἢ δυσνόητοι πρέπει ν' ἀποφεύγωνται εἰς τὴν ἀπάντησιν ἀστυνομικοῦ τηλεφώνου, ἰδίως τοῦ Κέντρου. Καλὸν παράδειγμα πρὸς τοῦτο ἀποτελεῖ ὁ τρόπος ποὺ ἀπαντοῦν καὶ αἱ λέξεις ποὺ χρησιμοποιοῦν αἱ τηλεφωνήτριαι ὡρισμένων ἀεροπορικῶν Ἑταιρειῶν ἢ μεγάλων Ἀθηναϊκῶν Ξενοδοχείων.

Μετὰ τὴν πρώτην ἀπάντησιν ὁ τηλεφωνητὴς θ' ἀκούσῃ τὸν καλοῦντα, καταγράφων τ' ἀπαραίτητα στοιχεῖα συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις «Ἐσωτερικῆς Λειτουργίας τοῦ Κέντρου». Εἰς περίπτωσιν ἀσκόπου μακρηγορίας τοῦ συνομιλητοῦ του, μετὰ τῆς προσηκούσης λεπτότητος, διακόπτει τοῦτον τεχνηέντως, μεριμνῶν νὰ τὸν

διαβεβαιώσῃ ὅτι θὰ ἐπιληφθῇ ταχέως διὰ τὴν θεραπείαν τῆς ἀναφερθησομένης ἀνάγκης ἢ περιπτώσεως.

Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ὁ τηλεφωνητὴς πρέπει νὰ ἔχῃ ὑπ' ὄψιν του ὅτι ἐκ τῶν ἀπαντήσεών του κρίνεται ὁλόκληρος ἡ Ἀστυνομία Πόλεων, καὶ ὅτι κριτής μας εἶναι τὸ ἀνώνυμον κοινόν, ποὺ εὔκολα δύναται νὰ λάβῃ τὴν θέσιν ἀδυσωπήτου κατηγόρου ἐκ μεταδοθεισῶν ὑπερβολῶν ἐξ ἀσημάντων ἴσως παραλείψεων.

Ὁ τηλεφωνητὴς πρέπει νὰ ἐνθυμῆται πάντοτε τὴν δύναμιν τῶν λεπτομερειῶν ὅταν αὐξάνωνται εἰς ἀριθμὸν ὅτε καὶ παρομοιάζονται πρὸς τὰ μικροσκοπικὰ «ψαράκια» τῶν ποταμῶν τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ ἐξαφανίσουν, «καταβροχθίζοντας», τὰς σάρκας ἀνθρώπων ἐντὸς δευτερολέπτου, ἀκριβῶς ἐπειδὴ ἐφώρμουν κατὰ ἑκατομμύρια.

8. Ἀνακεφαλαίωσις.

Σκοπός μας ἦτο ἡ παρουσίασις τῆς ἀνάγκης χρησιμοποιήσεως τοῦ τηλεφώνου διὰ τὴν ἀστυνομικὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινοῦ. Ἀνάγκη τὴν ὁποίαν αὐτὴ αὕτη ἡ κοινωνικὴ ζωὴ ἐπέβαλεν διὰ τῶν προόδων τοῦ τεχνικοῦ πολιτισμοῦ. Τὰ παρατεθέντα ἐπίσημα στοιχεῖα ἀποδεικνύουν τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ τηλέφωνον ἰδίως ἔχει καταστῇ τὸ νευρικὸν σύστημα, ποὺ συνδέει ὁλόκληρον τὸν πολιτισμένον κόσμον καὶ εἶναι ἐφικτὸν ὁπουδήποτε, ἰδίᾳ εἰς τὰς μεγάλας πόλεις.

Ἡ διὰ τῆς τοιαύτης ἁλματώδους ἐπεκτάσεως τοῦ τηλεφώνου ἐντὸς σχεδὸν μιᾶς 60ετίας, ἐδημιουργήθησαν ἀλλαγαί. Αἱ ἀποστάσεις ἐξεμηδενίσθησαν καὶ ὁ παράγων χρόνος ἔλαβεν σημασίαν πρωτεύουσαν. Ἡ Ἀστυνομία ἐμελέτησε τὸ τηλέφωνον, ὅπως καὶ οἱανδήποτε ἄλλην τεχνικὴν πρόοδον ὡς μέσον:

α) Τελέσεως ἢ ὁλοκληρώσεως ἀδικημάτων ἢ διαταράξεων τῆς κοινωνικῆς ζωῆς.

β) Παροχῆς ἀστυνομικῆς ἐξυπηρετήσεως πρὸς τὸ κοινόν.

Εἰς τὸ παρὸν ἠσχολήθημεν μὲ τὸ τηλέφωνον καὶ τὴν χρῆσιν του διὰ τὴν ἀστυνομικὴν προστασίαν καὶ ἐξυπηρέτησιν τοῦ κοινοῦ, ἤτοι ὡς μέσον τὸ ὁποῖον φέρει τὴν Ἀστυνομίαν κοντὰ εἰς τὸν πολίτην ὅσον καὶ ἡ τηλεφωνική του συσκευή.

Ἀκολούθως παρουσιάσαμε τὰς σχέσεις τῆς Ἀστυνομίας καὶ τῶν Πολιτῶν εἰς τρία «συμβάντα», ἐκ τῆς ἀναλύσεως καὶ συγκρίσεως τῶν ὁποίων κατεδείχθη ἡ ἀνάγκη τῆς ἐποχῆς μας, ὅπως ὅλοι καταστῶμεν μέλη καὶ —μέλη ὀργανικὰ— τοῦ ζωντανοῦ καὶ δυναμικοῦ ἀστυνομικοῦ μας ὀργανισμοῦ, ἀντὶ ν' ἀποτελῶμεν ἀνόργανα μέλη ἀνοργάνου συνόλου.

Ἀνελύσαμεν τὰς διαγραφομένας κατευθύνσεις διὰ τὸν τρόπον κινήσεως τοῦ ἀστυνομικοῦ μηχανισμοῦ πρὸς ταχεῖαν καὶ ἀποτελεσματικὴν ἀντιμετώπισιν ἀστυνομικῶν ἀναγκῶν, γνωστοποιουμένων τηλεφωνικῶς εἰς τὸ Τηλεφωνικὸν Κέντρον καὶ ἐν συνεχείᾳ διαβαζομένων εἴτε εἰς τὸ τμῆμα ἢ τὸ πλησιέστερον ραδιόχημα διὰ τὰ περαιτέρω.

Τέλος ἀνεπτύξαμεν τὴν ἀποστολὴν καὶ δυνατότητα τοῦ «100» καὶ τὰ καθήκοντα τοῦ τηλεφωνητοῦ ποὺ ἀπαντᾶ εἰς τοὺς καλοῦντας αὐτὸν πολίτας.

Μόνον ἂν συνειδητοποιήσωμεν τὴν πεποίθησιν ὅτι ἡ ἄμεσος, ταχεῖα καὶ πλήρης προστασία καὶ ἐξυπηρέτησις τοῦ κοινοῦ ἀποτελεῖ τὴν ὑπερτάτην ὑποχρέωσίν μας, καὶ ἂν ἀντικαταστήσωμεν τὸ «τί θέλετε» μὲ τὸ «σὲ τί μπορῶ νὰ σᾶς βοηθήσω».

—Τότε θὰ συμβάλωμεν ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν ὁλοκλήρωσιν τοῦ θαυμασίου Ἑλληνικοῦ Ἀστυνομικοῦ Οἰκοδομήματος, ἱκανοῦ νὰ καλύψῃ τὰς συγχρόνους ἀνάγκας καὶ ἑτοίμου νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἐπιτυχῶς τὸ ἄμεσον καὶ ἀπώτερον μέλλον.

Χ. ΠΑΤΣΟΥΡΗΣ

ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΟΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. **Ι. ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΗ**

ΠΕΡΙΛΗΨΕΙΣ

1. Εἰσαγωγή.
2. Τί εἶναι δικαίωμα προτεραιότητος.
3. Περιπτώσεις προτεραιότητος.
4. Τρόπος βεβαιώσεως παραβάσεων προτεραιότητος.
5. Στοιχεῖα τῆς παραβάσεως.

* * *

1. Εἰσαγωγή.

Οἱ κανόνες οἱ ρυθμίζοντες τὸ δικαίωμα προτεραιότητος, ὅπως καὶ πλεῖστοι κανόνες κυκλοφορίας, ἀποβλέπουν εἰς τὸ νὰ δημιουργήσουν συνθήκας καλῆς κυκλοφορίας ἤτοι : ἀσφάλειαν, οἰκονομίαν καὶ ταχύτητα εἰς τὴν κίνησιν πεζῶν καὶ ὀχημάτων. Σκοπὸς τῆς παρούσης μελέτης εἶναι νὰ ἐξηγήσῃ τὰ προβλήματα τῶν κανόνων τούτων καὶ νὰ χαράξῃ γενικὰς γραμμὰς ἐπὶ τῶν ὁποίων δέον νὰ βασίζωνται οἱ ἐφαρμόζοντες τούτους.

2. Τί εἶναι δικαίωμα προτεραιότητος.

Δικαίωμα προτεραιότητος εἶναι τὸ δικαίωμα τὸ παρεχόμενον πρὸς ἄμεσον χρῆσιν τῆς ὁδοῦ. Εἶναι τὸ δικαίωμα μιᾶς κυκλοφοριακῆς μονάδος νὰ προηγηθῇ καὶ νὰ προχωρήσῃ ὅταν συναντηθῇ μὲ μίαν ἄλλην μονάδα καὶ προβλέπεται κατάληψις τοῦ αὐτοῦ τόπου, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ παρὰ τῶν δύο μονάδων.

Ὅταν δύο μονάδες κυκλοφορίας πλησιάζουν ἡ μία τὴν ἄλλην ὑπὸ γωνίαν, ταχύτητα καὶ ἀπόστασιν, κατὰ τὰς ὁποίας εἶναι δυνατὸν νὰ προκληθῇ σύγκρουσις, ἡ μία τῶν μονάδων πρέπει νὰ παραχωρήσῃ τὸ δικαίωμα προτεραιότητος εἰς τὴν ἄλλην. Ἐὰν ἡ συμπεριφορὰ τῆς μονάδος, ποὺ καλεῖται νὰ παραχωρήσῃ προτεραιότητα εἶναι τοιαύτη ὥστε ἡ ἄλλη μονὰς πρέπει νὰ μειώσῃ ἢ νὰ αὐξήσῃ ταχύτητα, νὰ σταματήσῃ ἢ νὰ στρέψῃ διὰ ν' ἀποφύγῃ πιθανὴν σύγκρουσιν, τότε ἡ πρώτη μονὰς διαπράττει παράβασιν.

Δὲν εἶναι ἀναγκαῖον νὰ γίνῃ ἡ σύγκρουσις διὰ νὰ ὑπάρχῃ παράβασις. Εἶναι ἀρκετὸν τὸ γεγονὸς καὶ μόνον ὅτι ἡ ἔχουσα τὴν προτεραιότητα μονὰς ἠναγκάσθη νὰ προβῇ εἰς ἐνεργείας διὰ ν' ἀποφύγῃ τὴν πιθανότητα τῆς συγκρούσεως.

3. Περιπτώσεις προτεραιότητος.

Θέματα προτεραιότητος δημιουργοῦνται εἰς τὰς κάτωθι περιπτώσεις :

α) Εἰς διασταυρώσεις ἐλεγχομένας ὑπὸ τροχονόμου, φωτεινῶν σημάτων, πινακίδων ΣΤΟΠ ἢ προτεραιότητος.

Εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν τὸ δικαίωμα προτεραιότητος καθορίζεται σαφῶς καὶ τοιουτοτρόπως ἀναγνωρίζεται εὐχερῶς, τόσον ἐκ μέρους τῶν ἐνδιαφερομένων πεζῶν καὶ ὁδηγῶν, ὅσον καὶ ἐκ μέρους τῶν ἐντεταλμένων διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν σχετικῶν διατάξεων ἀστυνομικῶν. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ θὰ ἠθέλαμε νὰ τονίσωμεν τὴν σημασίαν τῶν πινακίδων «ΣΤΟΠ» καὶ προτεραιότητος, αἵτινες ἀτυχῶς δὲν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν ἐκ μέρους τῶν ὁδηγῶν ὀχημάτων. Ἡ πινακὶς «ΣΤΟΠ» σημαίνει ὅτι τὸ ὄχημα τὸ ὁποῖον ἀντιμετωπίζει ταύτην πρέπει νὰ ἔλθῃ εἰς πλήρη στάσιν πρὸ τῆς διασταυρώσεως καὶ ἐν συνεχείᾳ νὰ ξεκινήσῃ ἀφοῦ παραχωρήσῃ τὸ δικαίωμα προτεραιότητος εἰς τὰ ὀχήματα τῆς ἄλλης ὁδοῦ. Ἡ μὴ στάσις πρὸ τῆς διασταυρώσεως, ἀκόμη καὶ εἰς περίπτωσιν μὴ ὑπάρξεως ὀχημάτων ἐπὶ τῆς ἄλλης ὁδοῦ, ἀποτελεῖ παράβασιν. Ἡ πινακὶς προτεραιότητος σημαίνει ἀνακοπὴν τῆς πορείας πρὸ τῆς

διασταυρώσεως καὶ παραχώρησιν προτεραιότητος εἰς τὰ ὀχήματα τῆς ἄλλης ὁδοῦ.

β) Εἰς διασταυρώσεις μὴ ἐλεγχομένας.

ι) Διασταυρώσεις μεγάλων ὁδῶν (ἀρτηριῶν) μὲ δευτερευούσης σημασίας ὁδούς. Εἰς τὰς διασταυρώσεις ταύτας τὸ δικαίωμα προτεραιότητος ἀνήκει εἰς τὰ ὀχήματα τὰ κυκλοφοροῦντα ἐπὶ τῆς κυρίας ἀρτηρίας. Ἐπίσης ὀχήματα εἰσερχόμενα ἢ ἐξερχόμενα ἐκ κτιρίων ἢ ἰδιωτικῶν ὁδῶν πρέπει νὰ παραχωροῦν προτεραιότητα εἰς τὰ ὀχήματα τῶν κυρίων ὁδῶν.

«Διασταυρώσεις ὁδῶν τῆς αὐτῆς περίπου κυκλοφοριακῆς σημασίας. Εἰς τὰς διασταυρώσεις ταύτας τὸ δικαίωμα προτεραιότητος ἀνήκει εἰς τὸ ὄχημα τὸ ὁποῖον εἰσῆλθε πρῶτον εἰς τὴν διασταύρωσιν. Εἰς ἣν περίπτωσιν καὶ τὰ δύο ὀχήματα πλησιάσουν ταὐτοχρόνως τὴν διασταύρωσιν τὸ ἐκ δεξιῶν ἐρχόμενον ἔχει τὴν προτεραιότητα. Αἱ διασταυρώσεις τῆς κατηγορίας ταύτης, εἶναι ἓν ἐκ τῶν μεγαλυτέρων προβλημάτων τῆς κυκλοφορίας καὶ δέον νὰ λαμβάνωνται σοβαρῶς ὑπ' ὄψιν. Πλεῖστα ὅσα ἀτυχήματα συμβαίνουν εἰς τὰς ἐν λόγῳ διασταυρώσεις ἐκ τοῦ γεγονότος καὶ μόνον τῆς ἐσφαλμένης ἢ κακῆς χρήσεως τοῦ δικαιώματος τῆς προτεραιότητος. Ἡ κατάστασις εἰς τὰς διασταυρώσεις ταύτας εἶναι δυνατὸν ν' ἀντιμετωπισθῇ διὰ τοποθετήσεως πινακίδων «ΣΤΟΠ» ἢ προτεραιότητος ὁπότε καθορίζεται σαφῶς τὸ δικαίωμα προτεραιότητος.

γ) Εἰς κυκλικοὺς κόμβους.

Εἰς τοὺς κυκλικοὺς κόμβους τὸ δικαίωμα προτεραιότητος ἔχει τὸ ὄχημα τὸ ὁποῖον ἤδη κυκλοφορεῖ ἐπὶ τῆς κυκλικῆς ὁδοῦ.

δ) Εἰς διασταύρωσιν στροφὴ ἀριστερά.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην τὸ προτιθέμενον νὰ στρέψῃ ἀριστερὰ ὄχημα πρέπει νὰ παραχωρῇ προτεραιότητα εἰς τὰ ἀντιθέτως κατ' εὐθεῖαν ἐρχόμενα ὀχήματα, ἐφ' ὅσον ταῦτα εὑρίσκονται ἐντὸς τῆς διασταυρώσεως ἢ πλησίον ταύτης ὥστε νὰ δημιουργῆται κίνδυνος ἐκ τῆς ἀνακοπῆς τῆς πορείας των. Ἡ στροφὴ ἀριστερὰ πρέπει νὰ πραγματοποιῆται, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει κενὸν καὶ ἀπόστασις ἀρκετὴ ἐκ τῶν ἀντιθέτως ἐρχομένων ὀχημάτων τὰ ὁποῖα, εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, πρέπει νὰ παραχωροῦν προτεραιότητα εἰς τὸ στρέφον ὄχημα.

ε) Εἰς ὀχήματα ἐπειγούσης ἀνάγκης.

Προτεραιότης πρέπει νὰ παραχωρῆται εἰς τὰ ὀχήματα ἐπειγούσης ἀνάγκης (ἀσθενοφόρα—πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας—ἀστυνομίας καὶ γενικῶς ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔχουν ὁρισθῇ εἰδικῶς δι' ἀντιμετώπισιν ἐπειγουσῶν περιπτώσεων), ὅταν ταῦτα ἔχουν εἰς λειτουργίαν τὸ κόκκινον φῶς καὶ τὴν σειρῆνα των.

Αἱ περιπτώσεις αἱ ὁποῖαι χαρακτηρίζονται ὡς ἐπειγούσης ἀνάγκης καθορίζονται διὰ διαφόρων ἀποφάσεων.

Ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει ὀχήματος ἐπειγούσης ἀνάγκης, ἔχοντος ἐν λειτουργίᾳ τὸ κόκκινον φῶς καὶ τὴν σειρῆνα του, οἱ ὁδηγοὶ τῶν ἄλλων ὀχημάτων πρέπει νὰ σταματοῦν τὰ ὀχήματά των πλησίον τοῦ ρείθρου τοῦ πεζοδρομίου καὶ νὰ ἐλευθερώνουν τὰς διασταυρώσεις.

στ) Εἰς πεζούς.

ι) Εἰς ἃς διασταυρώσεις λειτουργοῦν φωτεινὰ σήματα, οἱ πεζοὶ ὑποχρεοῦνται νὰ συμμορφοῦνται πρὸς τὰς ἐνδείξεις τούτων καὶ νὰ διέρχωνται διὰ τῶν εἰδικῶν διαβάσεων. Ἐπίσης δέον νὰ συμμορφοῦνται πρὸς τὰ σήματα τῶν τροχονόμων εἰς ἃς διασταυρώσεις ὑπάρχουν. Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας τὸ θέμα προτεραιότητος πεζῶν καὶ ὀχημάτων καθορίζεται σαφῶς.

ιι) Εἰς ἃς διασταυρώσεις δὲν λειτουργοῦν φωτεινὰ σήματα ἢ δὲν ρυθμίζεται ἡ κυκλοφορία ὑπὸ τροχονόμου, οἱ ὁδηγοὶ τῶν ὀχημάτων πρέπει νὰ παραχωροῦν προτεραιότητα εἰς τοὺς πεζοὺς τοὺς διασχίζοντας τὸ κατάστρωμα τῶν ὁδῶν ἐπὶ κεχαραγμένων διαβάσεων, μειώνοντες τὴν ταχύτητα τῶν ὀχημάτων ἢ σταματῶντες

ταῦτα ἐν ἀνάγκῃ, εἰς ἣν περίπτωσιν οἱ πεζοὶ εὑρίσκονται ἐπὶ τῶν διαβάσεων. Οἱ πεζοὶ δὲν θὰ πρέπει νὰ ἐγκαταλείπουν αἰφνιδίως τὸ πεζοδρόμιον διὰ νὰ διασχίσουν τὸ κατάστρωμα τῆς ὁδοῦ παρεμβαλλόμενοι ἀποτόμως μεταξὺ τῶν κινουμένων ὀχημάτων.

ιιι) Τὸ δικαίωμα προτεραιότητος ἐκτὸς τῶν κεχαραγμένων διαβάσεων ἢ τῶν ἀντιστοίχων μὴ κεχαραγμένων, παρὰ τὰς διασταυρώσεις, τοιούτων, ἀνήκει εἰς τὰ ὀχήματα.

ιυ) Ὑποχρέωσις τῶν πεζῶν εἶναι νὰ βαδίζουν ἐπὶ τῶν πεζοδρομίων, εἰς ἃ δὲ σημεῖα δὲν ὑπάρχουν πρέπει νὰ βαδίζουν κατὰ μῆκος τῆς ὁδοῦ, πρὸς τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν ταύτης, ἀντιθέτως πρὸς τὸ ρεῦμα κινήσεως τῶν ὀχημάτων.

Οἱ ἀνωτέρω ἐκτεθέντες κανόνες προτεραιότητος πρέπει νὰ περιλαμβάνωνται λεπτομερῶς εἰς τὰς περὶ κυκλοφορίας διατάξεις. Αἱ νομοθεσίαι τῶν πλείστων Εὐρωπαϊκῶν Κρατῶν καὶ τῶν Η.Π.Α. ρυθμίζουν σαφῶς καὶ λεπτομερῶς τὸ θέμα μὲ βάσιν τὰς ὡς ἄνω γενικὰς ἀρχάς.

Ἀτυχῶς ἡ Ἑλληνικὴ νομοθεσία δὲν περιλαμβάνει λεπτομερῶς τοὺς κανόνας τούτους καὶ συνεπείᾳ τούτου δημιουργεῖται ἀσάφεια καὶ σύγχυσις. Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι ὁ ὑπὸ σύνταξιν Κῶδιξ Κυκλοφορίας θὰ περιλάβῃ λεπτομερείας ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ θέματος.

4. Τρόπος βεβαιώσεως παραβάσεων προτεραιότητος.

Διὰ νὰ ὑπάρξῃ παράβασις προτεραιότητος πρέπει νὰ ὑπάρξῃ πρᾶξις ἀποτρέπουσα κίνδυνον.

Ὅταν ἕνα ὄχημα καταλαμβάνῃ ἀντικανονικῶς μέρος τῆς ὁδοῦ τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ καταληφθῇ κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν παρ' ἑτέρου ὀχήματος, κάποια ἐνέργεια πρέπει νὰ γίνῃ, ἀπὸ τὸν ὁδηγὸν τοῦ δευτέρου ὀχήματος διὰ ν' ἀποφευχθῇ ἡ σύγκρουσις. Συνήθως ἡ ἐνέργεια αὕτη εἶναι βιαία, ἀλλὰ ὡρισμένες φορὲς δυσκόλως διακρίνεται.

Αἱ κάτωθι ἐνέργειαι ἀποτελοῦν ἐνδείξεις ὅτι ἐγένετο παράβασις προτεραιότητος:

α) Ἀπότομος μείωσις ταχύτητος ἢ σταμάτημα ὀχήματος διὰ ν' ἀποφευχθῇ ἀτύχημα. Ὁ γνωστὸς ἦχος τοῦ φρεναρίσματος, εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, δύναται νὰ ἀποσπάσῃ τὴν προσοχήν μας. Ἐπίσης ἀσυνήθης χρῆσις τοῦ ἠχητικοῦ ὀργάνου ἀποτελεῖ ἔνδειξιν τῆς διαπράξεως τοιαύτης παραβάσεως. Δυσκολώτερον εἶναι νὰ διαπιστωθῇ ἡ ἐνέργεια αὕτη ἐκ τῶν ὀπισθίωνφώτων «ΣΤΟΠ» τοῦ ὀχήματος. Ἀπαιτεῖται προσοχὴ διὰ νὰ μὴν παρεξηγηθῇ ἡ τοιαύτη ἐνέργεια τῆς μειώσεως τῆς ταχύτητος πρὸς ἀποφυγὴν ἀτυχημάτων μὲ τὴν παρομοίαν ἐνέργειαν μειώσεως ταχύτητος ἐκ μέρους προσεκτικῶν ὁδηγῶν εἰς τὰ ἐπικίνδυνα σημεῖα. Μερικοὶ ὁδηγοὶ συνηθίζουν νὰ μειώνουν πολὺ τὴν ταχύτητα τοῦ ὀχήματός των, ὅταν πλησιάζουν διασταυρώσεις, διὰ νὰ εἶναι περισσότερον ἀσφαλεῖς.

β) Ἀπότομος αὔξησις ταχύτητος πρὸς ἀποφυγὴν ἀτυχήματος. Τοῦτο συμβαίνει ὅταν ὁ ὁδηγὸς τοῦ κανονικῶς εὑρισκομένου ἐντὸς τῆς διασταυρώσεως ὀχήματος, ἀντιληφθῇ ὅτι ὁ ὁδηγὸς τοῦ ἑτέρου ὀχήματος τοῦ ἐρχομένου ἐκ τῆς ἄλλης ὁδοῦ δὲν τοῦ παρεχώρησε τὴν προτεραιότητα, κατὰ παράβασιν, καὶ ὑπάρχει κίνδυνος συγκρούσεως, ὁπότε ἀναγκάζεται νὰ ἐπιταχύνῃ διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ τὸν δρόμον τοῦ παραβάτου.

γ) Παρέκκλισις τῆς πορείας ἢ στροφὴ ἥτις συνήθως παρατηρεῖται ἐν συνδυασμῷ μὲ αὔξησιν ἢ μείωσιν τῆς ταχύτητος. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὑπάρχουν συνήθως καὶ ἄλλα ὀχήματα εἰς τὸ σημεῖον ἐκεῖνο καὶ τοιουτοτρόπως εἶναι ἡ μόνη κατάλληλος ἐνέργεια διὰ ν' ἀποφευχθῇ τὸ ἀτύχημα.

Ὁ διατιθέμενος πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν κανόνων προτεραιότητος ἀστυνομικός, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω, πρέπει νὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐκλέγῃ καὶ τὴν κατάλληλον θέσιν ἐξ ἧς θὰ παρατηρῇ τὰ ὀχήματα.

Κατὰ τὴν ἐπιλογὴν τῆς θέσεως πρέπει νὰ λαμβάνωνται ὑπ' ὄψιν οἱ κάτωθι παράγοντες :

ι) Ὁρατότης.

Εἰς τὰς περιπτώσεις προτεραιότητος εἶναι ἀνεμεμιγμέναι περισσότεραι ἀπὸ μίαν κυκλοφοριακαὶ μονάδες. Συνεπῶς ἡ ὁρατότης πρέπει νὰ εἶναι τοιαύτη ὥστε νὰ ἐπιτρέπῃ τὴν παρατήρησιν τῆς κινήσεως, εἰς μίαν διασταύρωσιν, ἐκ δύο κατευθύνσεων.

ιι) Ὄγκος καὶ κατεύθυνσις τῆς κυκλοφορίας.

Ὁ παράγων οὗτος ἔχει μεγάλην σημασίαν διὰ νὰ καθίσταται ἐφικτὴ ἡ παρατήρησις, τὸ σταμάτημα τοῦ παραβάτου ἢ ἡ καταδίωξις τούτου.

5. Στοιχεῖα τῆς παραβάσεως.

Τὰ στοιχεῖα διὰ τὴν ἀπόδειξιν τῆς παραβάσεως δύνανται νὰ καταταχθοῦν εἰς δύο κατηγορίας :

α) Στοιχεῖα κοινὰ δι' ὅλας τὰς παραβάσεις προτεραιότητος.

ι) Τὸ ὑπὸ κατηγορίαν πρόσωπον πράγματι ὡδήγει κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς παραβάσεως.

ιι) Ἡ παράβασις διεπράχθη εἰς δημοσίαν ὁδόν.

ιιι) Ἑτέρα κυκλοφοριακὴ μονὰς ἠναγκάσθη νὰ προβῇ εἰς ἐνέργειάν τινα διὰ ν' ἀποφύγῃ τὸν κίνδυνον, ὅστις ἐδημιουργήθη συνεπείᾳ τῆς μὴ παραχωρήσεως εἰς ταύτην προτεραιότητος.

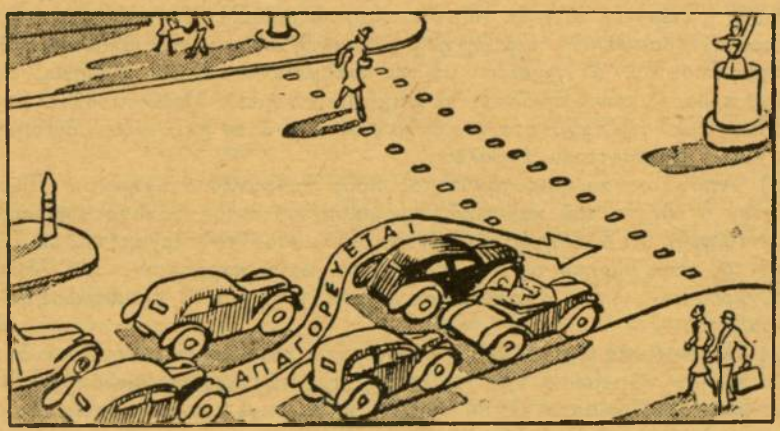
β) Στοιχεῖα τῆς συγκεκριμένης περιπτώσεως.

ι) Τὸ ὑπὸ κατηγορίαν πρόσωπον δὲν εἶχε τὸ δικαίωμα προτεραιότητος.

ιι) Ἡ ἑτέρα κυκλοφοριακὴ μονὰς δὲν εἶχε στερηθῇ αὐτοβούλως τοῦ δικαιώματος τούτου.

Ι. ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΗΣ

ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΟΔΗΓΟΥΣ

Ὅταν σᾶς σταματήσῃ ὁ ἀστυφύλαξ ἢ τὸ φωτεινὸ σῆμα, δὲν πρέπει νὰ προσπαθῆτε νὰ μπῆτε μέσα στὰ ἄλλα σταματημένα αὐτοκίνητα γιὰ νὰ ἐξασφαλίσετε τὴν προτεραιότητα κατὰ τὴν ἐκκίνησι. Αὐτὸ ἀπαγορεύεται καὶ προκαλεῖ συχνὰ δυστυχήματα.

* ΕΥΛΑΒΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΣΤΑ ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ
* Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ
* ΣΥΝΤΟΜΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΝΕΑ
* ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΣΥΝΕΡΓΕΙΩΝ ΣΤΗ ΔΙΑΘΕΣΗ ΤΩΝ ΣΩΜΑΤΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. **ΣΠΥΡΟΥ ΠΗΛΟΥ**

ΕΥΛΑΒΙΚΗ ΑΝΑΔΡΟΜΗ ΣΤΑ ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ

28 Μαΐου 1961.

...Εἶναι περασμένα πιὰ μεσάνυχτα... Κι' εἶναι μιὰ νύχτα γαληνεμένη καλοκαιριάτικη, ἀστροκέντητη... μ' ἕνα ὁλόγιομο φεγγάρι ψηλὰ στὸν οὐρανὸ νὰ πλημμυρίζῃ χρυσαφένιο φῶς τὴν κοιμισμένη πρωτεύουσα....

'Απ' τ' ἀνοιχτὸ παράθυρό μου βλέπω τὶς φεγγαριάτικες ἀχτίδες νὰ σκαρφαλώνουν πάνω στὶς ταράτσες, στοὺς μαντρότοιχους καὶ στὰ μικρούτσικα δεντράκια τῆς γραφικῆς γειτονιᾶς μου...

Ναί! Εἶναι περασμένα μεσάνυχτα! Καὶ βρίσκουμαι μονάχος στὴ φτωχικὴ κάμαρά μου, μὲ συντροφιὰ τοὺς ρυθμικοὺς κτύπους τοῦ ρολογιοῦ μου πάνω στὸ κομοδίνο... Μονάχος... Καὶ γράφω... Ὅπως τόσα βράδυα...

Μιὰ γάτα πρὶν λίγη ὥρα, πήδηξε στὸ παράθυρο καὶ κουλουριάστηκε στὸ πρεβάζι, κυττάζοντάς με ἐπίμονα, σὰν κάτι νὰ θέλῃ νὰ μοῦ πῇ... Ἔτσι, ἐγίναμε τρεῖς... ἐγώ, ἡ νύχτα, κι' αὐτὴ ἡ γάτα ἀπέναντί μου... Καὶ οἱ στιγμὲς κυλοῦν ἀργὰ-ἀργά, μέσα στὴν ἀπεραντωσύνη τῆς νυχτερινῆς σιωπῆς... ὥσπου ἀναπάντεχα μιὰ κακόηχη φωνὴ ταράζει τὴ σιγαλιά... Εἶναι ἕνας μεθυσμένος ποὺ τραγουδᾷ:

«...Ἂν παρῆλθον οἱ χρόνοι ἐκεῖνοι...».

«Οἱ χρόνοι ἐκεῖνοι!!!». Πόσες φορὲς ἄκουσα αὐτὲς τὶς τρεῖς λέξεις, ἀπὸ τότε ποὺ πρωτάρχισα νὰ καταλαβαίνω τὸν κόσμο!!! Καὶ πόσες φορὲς ἔνοιωσα μιὰ κρυφὴ νοσταλγία γιὰ μιὰ ἐποχὴ ποὺ δὲν γνώρισα, καὶ ποὺ ὅμως ἔμαθα νὰ τὴ σέβουμαι καὶ νὰ τὴν ἀγαπῶ ἀπ' τὰ παιδικά μου χρόνια!!!

Οἱ χρόνοι ἐκεῖνοι!!!... Κυττάζω τὸ ἡμερολόγιο... «28 Μαΐου 1961...» 1961...

Ὤ! Ἂν ἦταν δυνατὸν νὰ γύριζαν τὰ χρόνια πίσω!!! νὰ ἰδῶ, ν' ἀκούσω, νὰ ζήσω τὸ ὄνειρο μιᾶς περασμένης ἐποχῆς, ποὺ ζῇ στὴ θύμηση τῶν πιὸ μεγάλων σὰν φυλαχτό!!!

Ἂν ἦταν δυνατὸν νὰ ταξίδευα στὸ ἄγνωστο παρελθόν, ποὺ τὸ σκεπάζει τῶν χρόνων ἡ ὁμίχλη!!!

Σηκώνουμαι καὶ πλησιάζω στὸ παράθυρο, ἐνῷ τοῦ μεθυσμένου τὸ μεράκι ἐξακολουθεῖ πάντα νὰ καλῇ μὲ παράπονο τὴν ἀνάμνηση «τῶν χρόνων ἐκείνων» ποὺ παρῆλθον πιά.

Στέκω καὶ τὸν παρατηρῶ ποὺ περπατᾷ τρικλίζοντας... Στέκω ἔτσι ὥρα πολλή, ἐνῷ ἡ γάτα πηδᾷ στὴν αὐλὴ καὶ χάνεται κάτω ἀπ' τὴ σκιὰ ἑνὸς δέντρου.

Κι' ἡ νύχτα φεύγει ὁλόχαρη, ἐνῷ ξαφνικὰ ἕνα ἐλαφρὸ ἀεράκι περνᾷ ἀπὸ δίπλα μου, παρασέρνοντας στὸ διάβα του τὰ χαρτιὰ καὶ τὰ φύλλα τοῦ κήπου.

Κλείνω τὰ μάτια... Καὶ τότε, περίεργο!... Θαρρῶ πὼς ταξιδεύω...

Τ' ἀνάλαφρο ἀεράκι σπρώχνει τὴ μικρὴ βαρκούλα τῶν λογισμῶν μου καὶ τὴν κυλᾷ μέσα στὴν ἀπεραντωσύνη τῆς αἰωνιότητος... 'Αντίθετα ὅμως... Τὴν ταξιδεύει κόντρα στὰ χρόνια ποὺ πέρασαν... Ἔτσι, γυρίζω πίσω... Στὸ παρελθόν... Γίνουμαι νέος, παιδί... Μικραίνω... Γεμίζουν ξανὰ τὰ ἡμερολόγια ποὺ τ' ἄδειασεν ὁ χρόνος... Κι' ὅλα γυρίζουν πίσω... Στὸ χτές... Στὴν κατοχή... Στὴν προπολεμικὴ περίοδο... Κι' ἀκόμα πιὸ πίσω.

Κι' ἄξαφνα τὸ ταξίδι σταματᾷ... ἐνῷ τὸ καλαντάρι τοῦ χρόνου στέκει ἀνοιχτὸ σὲ μιὰ περασμένη σελίδα:

28 Μαΐου... Ναί! Σὰν σήμερα... Μά, ποιὰ χρονολογία;

28 Μαΐου 1923... Πρὶν 38 χρόνια δηλαδή...

Ποῦ εἶμαι; Ποῦ βρέθηκα; Ποιὸ εἶναι ἐτοῦτο τὸ λιμάνι, τὸ πολυθόρυβο, μὲ τοὺς παράξενους αὐτοὺς ἀνθρώπους, ποὺ εἶναι ντυμένοι ὅπως στὶς φωτογραφίες ποὺ ἔχει ὁ πατέρας μου σ' ἕνα παλιὸ ἄλμπουμ; Τί ἄμαξες εἶναι ἐτοῦτες; Τί περίεργα πλεούμενα στὸ λιμάνι;

Τότε κατάλαβα... Εὑρέθηκα τὸν Πειραιᾶ τοῦ 1923... Γιατὶ ἀράγε; Γιατὶ μὲ ὡδήγησεν ἐδῶ ἡ φαντασία μου; Γιὰ ποιὸν τάχα σκοπό; Ποιὰν ἐπέτειο μὲ προστάζει νὰ θυμηθῶ καὶ νὰ θυμίσω;

Πειραιεὺς 1923...

Χιλιάδες πτωχοὶ πρόσφυγες εἶχαν ἐγκατασταθῆ στὶς γειτονιές του... Κι' ἑκατοντάδες ναυτικοὶ ἔκαναν πολυθόρυβο τὸ ρυθμό του...

Κι' ἀνάμεσά του, σὲ πολλὲς συνοικίες, οἱ κουτσαβάκηδες καὶ οἱ παλληκαράδες, ποὺ ζοῦσαν ἀπ' τὸ ἔγκλημα, τὴ χαρτοπαιξία, τὸ λαθρεμπόριο καὶ τὴν ἐκμετάλλευση τῶν γυναικῶν...

Ἔτσι, τραυματισμοὶ καὶ φόνοι ἀνεστάτωναν καθημερινὰ τὴ ζωὴ τοῦ πρώτου Ἑλληνικοῦ λιμανιοῦ καὶ ἡ τρομοκρατία τῶν κακοποιῶν ἔρριχνε πάνω της τὸ σκοῦρο μανδύα τοῦ ἐγκλήματος...

Πειραιεὺς 1923...

...Ἡ κατάστασή του ἀπὸ ἀπόψεως ὑγιεινῆς καὶ καθαριότητος ἦταν ἀνησυχητική....

Ἀνοικτὰ τὰ μαγαζιά, σύμφωνα μὲ τὸ συμφέρον τῶν ἰδιοκτητῶν των... Κι' οἱ θόρυβοι στὴν ἡμερησία διάταξη...

...Ἦταν λοιπόν, μιὰ μέρα σὰν τὴ σημερινή... 28 Μαΐου καὶ τότε... 28 Μαΐου τοῦ 1923...

Καὶ τὸ θέμα τῆς ἡμέρας, ποὺ εὐρύτατα συνεζητεῖτο στοὺς κοσμικοὺς κύκλους, στὶς ἀγορὲς καὶ στὶς λαϊκὲς τάξεις, ἦταν ἡ ἄφιξη τῶν νέων ὀργάνων τῆς τάξεως... Ἡ ἐγκατάσταση τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων...

Ὁ νέος ἀστυνομικὸς θεσμὸς εἶχε προηγουμένως δοκιμασθῆ στὴν Κέρκυρα καὶ στὴν Πάτρα, μὲ ἐκπληκτικὰ ἀποτελέσματα... Στὴν Κέρκυρα ἐκέρδισε τὸ θαυμασμὸ καὶ τὴν εὐγνωμοσύνη, στὴν Πάτρα εἶχε κι' ὅλας, τὸ δεύτερο χρόνο τῆς ζωῆς του, τὸ πρῶτο θῦμα: τὸν ἀστυφύλακα Ἰωάννη Καζῆ, ποὺ βρῆκε τραγικὸ θάνατο σὲ μιὰ μεγάλη πυρκαγιά, στὴν προσπάθειά του νὰ σώσῃ τὰ πρόσωπα ποὺ κινδύνευαν καὶ νὰ σβήσῃ τὴ φωτιά...

...Κι' ὁ Πειραιεὺς ἀνυπομονοῦσε νὰ ἰδῇ κοντά του τοὺς νέους φρουροὺς τῆς τάξεως καὶ τῆς ἡσυχίας του, διψασμένος γιὰ ἀσφάλεια καὶ γιὰ δίκαιη ἀστυνόμευση...

Ἔτσι, στήριξε ἐπάνω στοὺς ἄνδρες τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ὅλες του τὶς ἐλπίδες καὶ τὴν ἐμπιστοσύνη...

Κι' ἐκεῖνοι δὲν τὸν διέψευσαν...

Καλὰ κατηρτισμένοι οἱ νέοι ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι, ἀκολουθοῦντες νέα συστήματα καὶ νέες μεθόδους, ἐπεδόθησαν μὲ πίστη καὶ ἐνθουσιασμὸ στὸ δύσκολο ἔργο τους...

Μὲ τὴν εὐγένεια καὶ τὶς φιλικὲς συστάσεις τους κατάφεραν θαύματα στὸν τομέα τῆς ὑγιεινῆς καὶ τῆς καθαριότητος.

Κι' ὕστερα ἐκινήθησαν μὲ γοργὸ ρυθμὸ καὶ μεθοδικότητα πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς προλήψεως καὶ τῆς καταστολῆς τοῦ ἐγκλήματος, μὲ ἀποτέλεσμα ν' ἀπαλλάξουν τὴν πόλη ἀπ' τοὺς λογῆς-λογῆς κακοποιούς, ποὺ ἐλυμαίνοντο ὡρισμένες συνοικίες, νὰ ἐμπεδώσουν τὴν τάξη καὶ τὴν ἀσφάλεια καὶ ν' ἀλλάξουν κυριολεκτικῶς τὴν ὄψη τοῦ Πειραιῶς.

Ἀλληλεγγύη, σύμπνοια, ἀφοσίωσις στὸ καθῆκον, ἐνθουσιασμός, ὑπηρεσιακὸς

ζῆλος καὶ ἀγάπη πρὸς τὸ ἐπάγγελμά των, διέκριναν τοὺς πρώτους ἀστυνομικούς, ποὺ ἐβάδισαν μὲ ἐγκαρτέρηση καὶ ἀποφασιστικότητα τὸν τραχὺ καὶ ἀνηφορικὸ δρόμο τῶν πρώτων χρόνων τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων.

Σ' ὅλους ἐκείνους τοὺς πρώτους ἐργάτες τοῦ ἀμπελῶνος τῆς ἀγάπης, εἴτε ζοῦν ἀνάμεσά μας, εἴτε ἀπῆλθαν τοῦ κόσμου τούτου, ἔχουμε ὑποχρέωση ἐμεῖς οἱ νεώτεροι νὰ στρέψουμε μ' εὐγνωμοσύνη τὴν σκέψη μας, μιὰ τέτοια μέρα σὰν κι' αὐτή, ποὺ ἑορτάζει ἡ 'Αστυνομία Πόλεων ἕνα ἀπὸ τοὺς πιὸ σημαντικοὺς σταθμοὺς τῆς ἱστορίας της.

Τὸ παράδειγμά τους ἂς ὁδηγῇ τὰ βήματά μας πάντοτε πρὸς τὰ ἐμπρός. Ὑπὸ οἱασδήποτε συνθήκας κι' ἂν ἐργαζώμεθα ἔχομε ὑποχρέωση νὰ σεβασθοῦμε τὶς πράξεις, τὶς θυσίες τους. Εἶναι χρέος μας αὐτὴ ἡ εὐλαβικὴ ἀναδρομὴ στὰ περασμένα. Μᾶς διδάσκει. Μᾶς ἐμπνέει. Μᾶς θυμίζει ὅσα ποτὲ δὲν πρέπει νὰ ξεχνοῦμε. Μᾶς κατευθύνει πρὸς τὰ ἐμπρός.

Γι' αὐτὸ καὶ ἡ στήλη ἐτούτη τακτικὰ θὰ μνημονεύῃ στιγμιότυπα ἀπὸ ἐκείνη τὴν ἐποχή. Καὶ παρακαλεῖ τοὺς παλαιοὺς ἀστυνομικοὺς νὰ τὴν βοηθήσουνε, στέλνοντας τὶς ἀναμνήσεις τους καὶ τὴ συνεργασία τους.

28 Μαΐου 1923...

...Μὲ τὰ μάτια τῆς φαντασίας βλέπω τοὺς πρώτους ἀστυφύλακες νὰ περνοῦν μὲ λεβέντικο παράστημα καὶ ἀργὸ βῆμα μέσα στοὺς δρόμους τοῦ Πειραιῶς, φέρνοντας μιὰ ἀνοιξιάτικη πνοὴ στὴν ταραγμένη ζωή του..

Τοὺς βλέπω νὰ ἐκτελοῦν τὶς ὑπηρεσίες τους καὶ τοὺς καμαρώνω, καὶ νοιώθω περηφάνεια γιατὶ φορῶ τὴν ἴδια στολὴ μ' αὐτοὺς καὶ αἰσθάνουμαι εὐγνωμοσύνη γιὰ ὅσα προσέφεραν στὸν ἀστυνομικὸ βωμὸ τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς ἀγάπης.

...Μά, τώρα τὸ ἀεράκι σταμάτησε... Κι' ἀπότομα ξαναβρέθηκα στὰ χρόνια τὰ δικά μας... 'Ανοίγω τὰ μάτια καὶ βλέπω τὴ νύχτα, τ' ἀστέρια, τ' ὁλόγιομο φεγγάρι ψηλὰ στὸν οὐρανό... Κι' ἀνάβοντας ἕνα τσιγάρο κάνω νὰ ξαναγυρίσω μέσα, στὴν κάμαρά μου...ὅταν ἕνας θόρυβος μὲ καθηλώνει στὴ θέση μου... Κυττάζω ἐκεῖ ἀπέναντι, καὶ βλέπω ἕνα παλληκάρι μὲ ἀστυνομικὴ στολή, ἕνα λεβέντη ἀστυφύλακα, μὲ τὸ φακὸ στὸ χέρι, νὰ περπατᾷ ἀργὰ-ἀργὰ μέσα στῆς νύχτας τὴ σιγαλιά. Εἶναι ὁ σκοπὸς τοῦ 4ώρου 2-6, ποὺ κάθε τέτοια ὥρα περνᾷ ἔξω ἀπὸ τὰ κλειστὰ σπίτια τῶν κοιμισμένων συνανθρώπων του, γιὰ νὰ φρουρήσῃ τὰ ἀγαθά τους...

Τὸν βλέπω καὶ ἡ καρδιά μου ἀναστατώνεται ἀπ' τὴ συγκίνηση... Εἶναι αὐτὸς ὁ ἴδιος, ὁ χτεσινός, ὁ προχτεσινός, ὁ ἀστυφύλακας τοῦ 1923, ὁ ἀστυφύλακας τοῦ Πειραιῶς, ὁ συνάδελφος τοῦ ἀπανθρακωμένου Καζῆ, ὁ ὡραῖος συνεχιστὴς μιᾶς εὐγενικῆς παραδόσεως...

Τότε θυμᾶμαι τὸ τραγουδάκι:

«...Κι' ἂν παρῆλθον οἱ χρόνοι ἐκεῖνοι!!!».

Ναί! Τί κι' ἂν παρῆλθον οἱ χρόνοι ἐκεῖνοι; Ἔχει κι' ἡ ἐποχή μας τὸ δικό της ὑπέροχο μεγαλεῖο, καθὼς συνεχίζεται ἡ ἀτέλειωτη ἀστυνομικὴ ἱστορία...

Καὶ θὰ συνεχίζεται πάντοτε, ὅσο ὑπάρχουν ἄνθρωποι...

28 Μαΐου 1961...

Μιὰ ἀλησμόνητη ἐπέτειο ἑορτάζει σήμερα ὁ ἀστυνομικὸς κόσμος... Τὴν ἐγκατάσταση τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων στὸν Πειραιᾶ...

Πέρασαν ἀπὸ τότε 38 ὁλόκληρα χρόνια... Καὶ μέσα σ' ἐτοῦτα τὰ χρόνια, μὲ θυσίες, μὲ στερήσεις, μὲ κακουχίες καὶ μὲ ἀγάπη, ἐστερεώθηκε περισσότερο ὁ θεσμὸς τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων. Καὶ ἐκέρδισε τὴν εὐγνωμοσύνη τοῦ λαοῦ μας. Καὶ ἐδικαίωσε τὶς προσδοκίες του.

Εἰς ἀνάμνησιν λοιπόν, αὐτῶν τῶν κοπιαστικῶν χρόνων τῆς ἀδιάκοπης δημιουργίας ἂς σταθοῦμε νὰ δώσουμε ἕνα ὅρκο πάνω στὰ μνημεῖα τῶν ἀθανάτων παραδόσεών μας: Ὅτι, δηλαδή, θὰ ἀνεβάσουμε ἀκόμα περισσότερο τὸ 'Αστυνομικὸ Σῶμα καὶ θὰ τὸ παραδώσουμε στοὺς ἐπιγενομένους πιὸ σφριγηλὸ ἀπὸ τὸ χτές.

Ἂς ἔρθουμε τώρα στὴν ἐποχή μας καὶ στὰ γεγονότα της...

***

Ο ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΠΟΛΕΩΝ

—Ἡ ἀθλητικὴ ἰδέα καλλιεργεῖται μὲ ἰδιαίτερη ἐπιμέλεια καὶ ἀναπτύσσεται κατὰ ἀξιόλογο τρόπο στὸ Ἀστυνομικὸ Σῶμα. Ἔτσι, ἡ Ἀστυνομία Πόλεων ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἕνα πλούσιο ἀπολογισμὸ ἀθλητικῶν πεπραγμένων καὶ μιὰ ἀποδοτικὴ καὶ εὐγενικὴ ἅμιλλα μεταξὺ τῶν ἀθλητῶν ἀστυφυλάκων, οἱ ὁποῖοι εἶναι πολλοὶ καὶ διεκρίθησαν κατὰ τὰς συναντήσεις των μὲ τὰ διάφορα ἀθλητικὰ Σωματεῖα τῆς χώρας μας.

Τὸ Τμῆμα Σωματικῆς Ἀγωγῆς τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων δικαι-

Ὁ πρωταθλητὴς τῆς Ἑλλάδος ὑπαρχιφύλαξ κ. Σύλλης τερματίζει πρῶτος εἰς τὸν δρόμον τῶν 200 μέτρων, μὲ δεύτερον τὸν ἐπίσης πρωταθλητὴν ἀστυφύλακα κ. Κόρμαλην.

οῦται νὰ εἶναι ὑπερήφανο γιὰ τὰ ἐπιτεύγματά του στὸν νευραλγικὸ ἐτοῦτο τομέα τῆς ἀστυνομικῆς δραστηριότητος.

Θὰ ἀναφέρουμε σήμερα χρονογραφικῶς, καὶ ὑπὸ μορφὴν ἐπικαιρότητος, δυὸ σημαντικὲς πρόσφατες ἐπιτυχίες τῆς Ἀστυνομικῆς Ἀθλητικῆς Ὁμάδος, στὸ ποδόσφαιρο καὶ στὸν στίβο.

ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟ: Πρὶν λίγες μέρες, στὸ γήπεδο Περιστερίου, ἡ ποδοσφαιρικὴ Ὁμὰς τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων συνηντήθη, σὲ φιλικὸ ἀγῶνα, μὲ τὴν ποδοσφαιρικὴ Ὁμάδα τοῦ «Ἀτρομήτου» Ἀθηνῶν (Α' Κατηγορίας).

Νικήτρια τῆς ἐνδιαφερούσης καὶ ἀξιολόγου αὐτῆς συναντήσεως, ποὺ παρουσίασε συναρπαστικὲς φάσεις καὶ ἄψογη τεχνική, ἀνεδείχθη ἡ Ἀστυνομικὴ Ὁμάς, ἐπιβληθεῖσα τῆς ἀντιπάλου της δι' ἑνὸς τέρματος, ποὺ ἐπέτυχεν ὁ ἀστυφύλαξ Ἰωσηφίδης.

Ἡ νικήτρια ἠγωνίσθη ὑπὸ τὴν ἑξῆς σύνθεσιν: Πριονᾶς—Κούτσης—Κάϊλας—Μπαλαξίδης—Εὐσταθίου—Καροῦσος—Βουρλιωτάκης—Περιβόλας—Ἰωσηφίδης—Παλαιολόγος—Πανόπουλος—Καταραχιᾶς.

ΣΤΙΒΟΣ: Τὴν περασμένη ἑβδομάδα ἡ Ἀθλητικὴ Ὁμὰς Στίβου συνηντήθη

μὲ τὴν ἀντίστοιχον ἀθλητικὴν ὁμάδα τοῦ Πανελληνίου Γυμναστικοῦ Συλλόγου.

Νικήτρια τῶν ἀγώνων ἀνεδείχθη ἡ 'Αστυνομικὴ 'Ομὰς μὲ 84 βαθμούς, ἔναντι, 67 τοῦ Π.Γ.Σ., σημειώσασα θαυμάσια ρεκόρ.

'Η 'Αστυνομικὴ 'Ομὰς ἐπρώτευσε στὰ ἀκόλουθα ἀγωνίσματα: Στὸ δρόμο 100 μέτρων, διὰ τοῦ ἀστυφύλακος Σίλλη. Στὸν ἀκοντισμὸ διὰ τοῦ ἀστυφύλακος Παπαγεωργίου, μὲ δεύτερον τὸν ἐπίσης ἀθλητὴν ἀστυφύλακα Κοκμωτόν.

Στὰ 1500 μέτρα, διὰ τοῦ ἀστυφύλακος Μεσημέρτζη.

Στὰ 110 μέτρα μετ' ἐμποδίων διὰ τοῦ ἀστυφύλακος Κατσέρη, μὲ δεύτερον τὸν ἀστυφύλακα Καράλαν.

Στὴ σφαῖρα διὰ τοῦ ἀστυφύλακος 'Αμπατζῆ.

'Ο πρωταθλητὴς τοῦ στίβου ἀστυφύλαξ κ. Παρασκευᾶς ὅστις ἐπρώτευσεν εἰς τὸ ἅλμα εἰς μῆκος.

Στὰ 200 μέτρα διὰ τοῦ ἀστυφύλακος Σίλλη, μὲ δεύτερον τὸν ἀστυφύλακα Κόρμαλην.

Στὴ δισκοβολία, διὰ τοῦ ἀστυφύλακος 'Αμπατζῆ.

Στὰ 800 μέτρα, διὰ τοῦ ἀστυφύλακος Μεσημέρτζη.

Στὸ μῆκος διὰ τοῦ ἀστυφύλακος Παρασκευᾶ, μὲ δεύτερον τὸν ἀστυφύλακα Κατσέρην.

Καὶ στὸ τριπλοῦν, διὰ τοῦ ἀστυφύλακος Κατσέρη.

'Επίσης στὴν σκυταλοδρομία 4Χ400 νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ 'Ομὰς τῆς 'Αστυνομίας Πόλεων.

Τὸ ἀθλοθετηθὲν ὑπὸ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ 'Αστυνομικοῦ Σώματος κυρίου Θεοδώρου Ρακιντζῆ, βαρύτιμον κύπελλον ἀπενεμήθη, τιμῆς ἕνεκεν, εἰς τὴν 'Ομάδα τοῦ Πανελληνίου Γυμναστικοῦ Συλλόγου, ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ 'Αρχηγείου 'Αστυνομίας Πόλεων κ. 'Αποστόλου Καθάρειου.

—Συγχαίρουμε τοὺς ἀθλητὰς ἀστυφύλακας καὶ τοὺς εὐχόμεθα «πάντα νίκες».

ΣΥΝΤΟΜΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΝΕΑ

—Τὴν 26/5/1961, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ἀπὸ 11ης-12ης ὥρας, ἐδόθη, εἰς τόν, ἐν Χολαργῷ, Κινηματογράφον τοῦ Γενικοῦ 'Επιτελείου Στρατοῦ, διάλεξις μὲ

ὁμιλητὴν τὸν Διοικητὴν τῶν Ἀστυνομικῶν Σχολῶν, Ἀστυνομικὸν Διευθυντὴν Α' κ. Ἐμμανουὴλ Ἀρχοντουλάκην, ὁ ὁποῖος, ἐνώπιον μικτῆς ὁμάδος Ἀξιωματικῶν τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων καὶ τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, ἀνέπτυξε τὸ θέμα: «Περὶ ὀργανώσεως καὶ ἀποστολῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ περὶ τῶν προβλημάτων τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν σήμερον τὸ Ἀστυνομικὸν Σῶμα».

Εἰς τὴν διάλεξιν ταύτην, ἡ ὁποία ἐσημείωσεν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν καὶ ἐθεωρήθη ὡς ἄκρως διαφωτιστικὴ καὶ λίαν ἐνδιαφέρουσα, παρέστησαν, ἐκτὸς τῶν κ.κ. Ἀξιωματικῶν τῶν διαφόρων ὅπλων καὶ Σωμάτων καὶ οἱ Ἀστυνομικοὶ Διευθυνταὶ κ.κ. Μπαρδόπουλος, Χανδρινὸς καὶ Τασιγιῶργος.

Ὁ πλοῦτος τῶν ἐπιχειρημάτων τοῦ ὁμιλήσαντος, ἡ ἐνάργεια, σαφήνεια καὶ παραστατικότης τῶν εἰκόνων αὐτοῦ καὶ ἡ λογοτεχνικὴ χάρις τοῦ περιεχομένου τῆς διαλέξεως, προυξένησαν ἐντύπωσιν καὶ ἐνεθουσίασαν τὸ πολυπληθές, ἐκλεκτὸν ἀκροατήριον.

*

—Κατόπιν προσκλήσεως τῆς Βρεταννικῆς Κυβερνήσεως, ἐπραγματοποίησαν 15νθήμερον ταξίδιον ἐπαγγελματικῆς ἐνημερώσεως εἰς Ἀγγλίαν, ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς Ἀστυνομίας Πόλεων παρὰ τῷ Ὑφυπουργείῳ Ἐσωτερικῶν κ. Θωμᾶς Νούσιας καὶ ὁ Ὑποδιοικητὴς Γενικῆς Ἀσφαλείας Ἀθηνῶν Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Β' κ. Κων. Τασιγιῶργος.

Οὗτοι ἐνημερώθησαν, ἐπὶ θεμάτων ὀργανώσεως τῆς Μητροπολιτικῆς Ἀστυνομίας τοῦ Λονδίνου, ἐκπαιδεύσεως ἀστυνομικοῦ προσωπικοῦ εἰς τὴν Σχολὴν τοῦ Χέντον, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν συγχρόνων μεθόδων τῆς Σκώτλαντ Γυάρντ, διὰ τὴν ἐξερεύνησιν τοῦ ἐγκλήματος καὶ μεταχείρισιν τοῦ ἐγκληματίου.

*

—Τὴν 13/5/1961, ὑπὸ τὴν Προεδρίαν τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κυρίου Θεοδώρου Ρακιντζῆ, ἔλαβε χώραν εἰς τὸ Ἀρχηγεῖον Ἀστυνομίας Πόλεων, σύσκεψις τῶν ἡγετικῶν στελεχῶν τοῦ Σώματος καὶ τῶν προϊσταμένων τῶν Ἀστυνομικῶν Ὑπηρεσιῶν. Κατ' αὐτὴν ἐξητάσθησαν διάφορα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα.

*

—Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ Ἀρχηγοῦ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος κ. Θεοδώρου Ρακιντζῆ, ἐπετεύχθη ὅπως ἐφοδιασθοῦν ὅλοι οἱ ἀστυνομικοὶ ὑπάλληλοι διὰ θερινοῦ ὑφάσματος νέου τύπου ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἰουνίου, ὥστε ἡ ἐμφάνισίς των νὰ εἶναι ὁμοιόμορφος.

*

—Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν ὑπενθυμίζει, δι' ἀνακοινώσεώς του, ὅτι ἡ προθεσμία διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν νέων ταυτοτήτων λήγει τὴν 31-12-1961 καὶ δὲν θὰ χορηγηθῇ οὐδεμία παράτασις, οἱ τυχὸν δὲ μὴ ἐφοδιασθησόμενοι θὰ διώκωνται καὶ θὰ τιμωροῦνται διὰ ποινῆς φυλακίσεως 3 μηνῶν ἕως ἑνὸς ἔτους.

*

—Τὸ Ἀρχηγεῖον Ἀστυνομίας Πόλεων ἐκοινοποίησε τὸν πίνακα τῶν 1274 ἀστυφυλάκων καὶ ὑπαρχιφυλάκων, οἱ ὁποῖοι ἐκρίθησαν ἱκανοὶ διὰ συμμετοχὴν εἰς τὰς ἐξετάσεις τῆς Σχολῆς Ἀρχιφυλάκων, αἱ ὁποῖαι θὰ διεξαχθοῦν τὴν 2αν Ἰουλίου ἐ.ἔ.

Ἐν συνεχείᾳ ἐκοινοποίησεν ἕτερον πίνακα τῶν δικαιουμένων συμμετοχῆς εἰς τὰς ἐξετάσεις τῆς Σχολῆς Ὑπαστυνόμων, αἱ ὁποῖαι θὰ διεξαχθοῦν τὴν 9ην Ἰουλίου ἐ.ἔ.

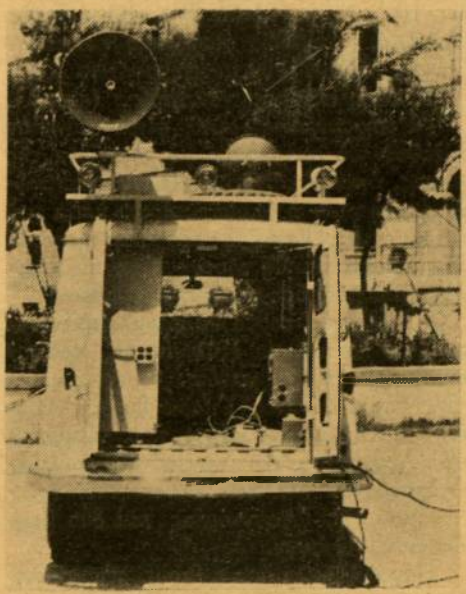
—Τὴν 3ην Μαΐου ἐπραγματοποιήθη ἐκπαιδευτικὴ ἡμερησία ἐκδρομὴ ὑπαλλήλων τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύνσεως Πειραιῶς, οἱ ὁποῖοι, μὲ ἑπτὰ πούλμαν, ἐπεσκέφθησαν τὰς ἀρχαιότητας τοῦ Ναυπλίου καὶ τὸ Ἄργος, ὅπου ἐπεσκέφθησαν τὰ ἀξιοθέατα τῆς πόλεως.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΣΥΝΕΡΓΕΙΟΝ ΣΤΗ ΔΙΑΘΕΣΗ ΤΩΝ ΣΩΜΑΤΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

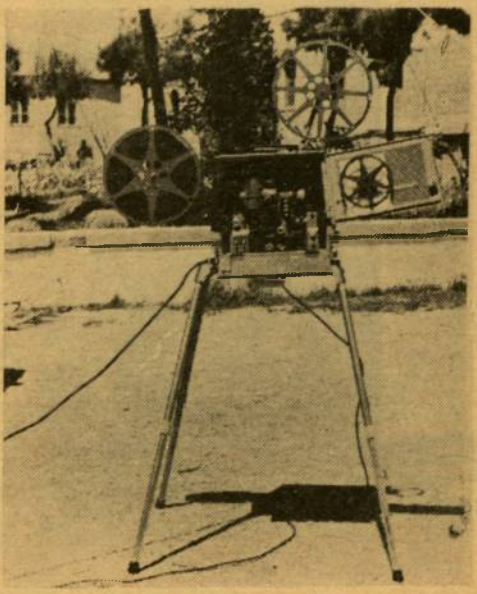
—Ἡ ἐν Ἑλλάδι Ἀμερικανικὴ Ἀστυνομικὴ Ἀποστολὴ παρεχώρησεν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν τὸ κατωτέρω εἰκονιζόμενον ὄχημα προβολῆς κινηματο-

Εἰκ. 1. Ἐξωτερικὴ ὄψις τοῦ ὀχήματος κινηματογραφικῶν προβολῶν τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας.

Εἰκ. 2

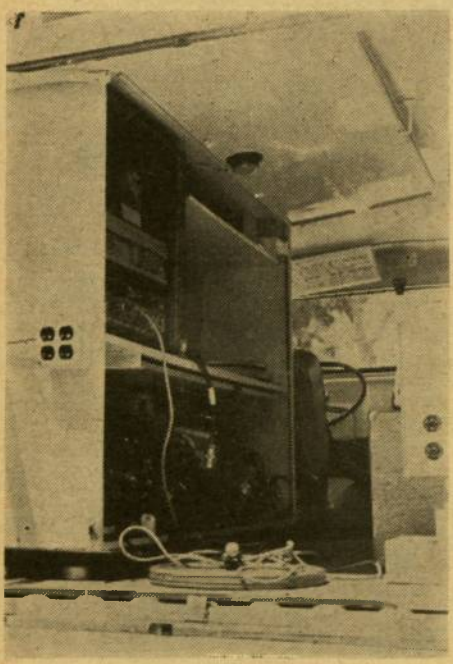

Εἰκ. 3

γραφικῶν ταινιῶν, διὰ νὰ χρησιμοποιηθῇ ἐκ μέρους τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας πρὸς ἐκπαίδευσιν τῶν ἀνδρῶν τούτων καὶ ἀνάπτυξιν σχέσεων μετὰ τοῦ κοινοῦ (εἰκ. 1).

Εἰκ. 4

Εἰκ. 5

Τὸ ὄχημα τοῦτο εἶναι ἐφωδιασμένον διὰ: 1) πλήρους μικροφωνικῆς καὶ μεγαφωνικῆς ἐγκαταστάσεως (εἰκ. 2), 2) κινηματογραφικῆς μηχανῆς προβολῆς τῶν 16 μιλιμέτρ (εἰκ. 3), 3) κινητῆς ὀθόνης, 4) μηχανῆς προβολῆς φωτεινῶν εἰκόνων (Slides), 5) μαγνητοφώνου (εἰκ. 4) καὶ 6) ἠλεκτρικῆς γεννητρίας (εἰκ. 5).

Τὰ μηχανήματα αὐτὰ εἶναι δυνατὸν νὰ τεθοῦν σὲ λειτουργία μὲ τὸ ρεῦμα τῆς πόλεως, ὅπως ἐπίσης καὶ μὲ τὴν ἠλεκτρικὴν γεννήτριαν ἡ ὁποία ὑπάρχει μέσα στὸ αὐτοκίνητον. Ἔτσι, ἡ προβολὴ ἠμπορεῖ νὰ πραγματοποιηθῇ τόσον μέσα σὲ κλειστὲς αἴθουσες, ὅσον καὶ στὸ ὕπαιθρον.

—Τὸ ὄχημα τοῦτο θὰ παραλαμβάνεται ἀπὸ τὴν Ἀστυνομία Πόλεων τὸ πρῶτον δεκαήμερον κάθε μηνός, θὰ παραμένῃ στὴν Μηχανοκίνητον Ὑποδιεύθυνσιν Ἀθηνῶν καὶ θὰ κινῆται βάσει προγράμματος τοῦ Ἀρχηγείου Ἀστυνομίας Πόλεων, ἐπανδρούμενον διὰ τοῦ ἐκφωνητοῦ Ὑπαστυνόμου τῆς Ἀστυνομίας καὶ δύο βοηθῶν ἀστυφυλάκων.

Παραλλήλως, ὅμως, πρὸς τὴν τακτι-

κὴν αὐτὴν κίνησιν τοῦ ὀχήματος, ἠμποροῦν καὶ ἐκτάκτως αἱ 'Αστυνομικαὶ 'Υπηρεσίαι νὰ ζητοῦν τὴν χρησιμοποίησίν του, ὅταν ὑπάρχουν εἰδικοὶ λόγοι, ἀπευθυνόμενοι εἰς τὸ ἁρμόδιον Τμῆμα Ραδιοφωνικῶν 'Εκπομπῶν τοῦ 'Αρχηγείου 'Αστυνομίας Πόλεων (ἀριθ. τηλεφώνου 529.793), εἰς τὸ ὁποῖον εὑρίσκονται πλεῖσται ὅσαι ταινίαι, ποικίλου περιεχομένου καὶ αἱ κάτωθι φωτειναὶ εἰκόνες (Slides):

1) 'Αναγνώρισις τύπων καὶ μοντέλων αὐτοκινήτων.
2) Σημασία φωτογραφίας διὰ τὴν ἐξερεύνησιν τῶν τροχαίων ἀτυχημάτων.
3) Πινακίδες Τροχαίας.
4) Σχηματισμοὶ πρὸς διάλυσιν συγκεντρώσεων.
5) Χρησιμοποίησις τῆς 'Αστυνομικῆς ράβδου.
6) 'Εκπαίδευσις ὁδηγῶν καὶ ἀντιμετώπισις κινδύνων κατὰ τὴν ὁδήγησιν.

—Λεπτομερὲς δρομολόγιον τῆς κινήσεως τοῦ ὀχήματος θὰ ἀνακοινοῦνται ὑπὸ τοῦ 'Αρχηγείου 'Αστυνομίας Πόλεων, ἕκαστον μῆνα.

Σ. ΠΗΛΟΣ

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΠΑΘΗΜΑ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ

'Ο Φρειδερῖκος ὁ Μέγας πῆγε κάποτε ἕνα βράδυ εἰς τὴν αἴθουσαν ὑποδοχῆς τοῦ πύργου του, εἰς τὸ Πότσδαμ. Κανεὶς δὲν ἦταν εἰς τὴν αἴθουσαν, ἐκτὸς ἀπὸ ἕναν ἐργάτην, ποὺ ἠσχολεῖτο, ἀνεβασμένος ἐπάνω σὲ μιὰ σκάλα, νὰ κατεβάσῃ τὸ ρολόγι τοῦ τοίχου.

'Αλλὰ ἡ σκάλα δὲν ἤθελε νὰ στερεωθῇ ἐπάνω εἰς τὸ γυαλιστερὸ δάπεδο καὶ ἔφευγε δεξιὰ καὶ ἀριστερά.

'Ο βασιλεὺς μὲ τὸ πρακτικό του μυαλὸ τὸ εἶδε καὶ ρώτησε τὸν ἐργάτη τί ἤθελε νὰ κάμῃ.

Αὐτὸς ἀτάραχος τοῦ ἀπάντησε: «Εἶμαι ἐπιδιορθωτὴς καὶ πρέπει νὰ φτιάξω τὸ ρολόγι. Γιὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἤθελα νὰ τὸ κατεβάσω, ἀλλὰ ἡ σκάλα δὲν στηρίζεται καλὰ ἐπάνω εἰς τὰ γυαλιστερὰ πλακάκια.

'Ο βασιλεὺς διέταξε τὸν ἐργάτην ν' ἀνέβῃ εἰς τὴ σκάλα. Θὰ τὴν κρατοῦσε αὐτός. Ἔτσι καὶ ἔγινε. 'Ο ἐπιδιορθωτὴς κατέβασε γρήγορα τὸ ρολόγι, τὸ πῆρε κάτω ἀπὸ τὴ μασχάλη του καὶ κάτω ἀπὸ τὴν ἄλλη μασχάλη τὴν σκάλα, ὑπεκλίθη, τὸν εὐχαρίστησε καὶ ἀπεμακρύνθη. 'Ο Φρειδερῖκος τὸν παρηκολούθησε μὲ τὴν ἱκανοποίησιν ὅτι εἶχε φανῇ χρήσιμος εἰς ἕναν ἄνθρωπον.

Τὴν ἑπομένην ἔλαβεν ὁ βασιλεὺς ἔγγραφον ἀναφοράν ὅτι ἀπὸ τὴν αἴθουσαν ὑποδοχῆς εἶχε κλαπῇ τὸ ρολόγι τοῦ τοίχου. 'Ο βασιλεὺς κατάλαβε ἀμέσως τί εἶχε συμβῇ. Αὐτὸς εἶχε κρατήσει τὴ σκάλα εἰς τὸν κλέφτη. Τὸ κωμικὸν τοῦτο γεγονὸς τὸν διεσκέδασε τόσο, ὥστε ἔγραψε εἰς τὸ περιθώριον τῆς ἀναφορᾶς, χωρὶς νὰ θυμώσῃ: «'Αφῆστε τον νὰ φύγῃ, ἐγὼ τοῦ κράτησα τὴ σκάλα, εἶμαι συνεργός του καὶ ἐγώ».

Κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ

ΙΣΤΟΡΙΚΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ι. ΡΑ·Ι·ΚΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Τοπωνυμικὰ τῶν ὁδῶν Ἀθηνῶν κατ' ἀλφαβητικὴν σειράν

Γοβιοῦ Ἀγγέλου.

Βρίσκεται στὴ Πλ. Ἀττικῆς κι' εἶναι πάροδος τῆς ὁδοῦ Πιπίνου 122.

Ὁ Γοβιὸς ἢ Γοβγίνας ἢ Γοβρίνας Ἀγγελῆς τοῦ Νικολάου, ἀγωνιστὴς τοῦ 1821, γεννήθηκε στὴ Λίμνη τῆς Εὐβοίας. Πῆρε μέρος στὴ μάχη ποὺ ἔγινε στὸ Χάνι τῆς Γραβιᾶς. Ἀργότερα ἔγινε ἀρχηγὸς τοῦ Εὐβοέων καὶ τὸ 1822 ἐπὶ κεφαλῆς 300 ἀνδρῶν συνῆψε μάχην μὲ τὸν Ὀμὲρ Βρυώνην, τὸν ὁποῖο καὶ ἐνίκησε. Σκοτώθηκε σὲ κάποια συμπλοκὴ μὲ τοὺς τούρκους.

Γοργίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀναπαύσεως 15, στὸ Α' Νεκροταφεῖο.

Ὁ Γοργίας, σοφιστὴς καὶ ρήτωρ ἀπὸ τὸ Λεόντιον τῆς Σικελίας, γυιὸς τοῦ Λεοντίνου Χαρμαντίδου, γεννήθηκε γύρω στὸ 483 π. Χ. Σύγχρονος τοῦ Πρωταγόρα, ὑπῆρξε μαθητὴς τοῦ Ἐμπεδοκλέους. Κατὰ τὸ 427 π. Χ. ἵδρυσε στὴν Ἀθήνα ρητορικὴ σχολή, στὴν ὁποία φοίτησαν ὁ Θουκυδίδης, ὁ Κριτίας, ὁ Ἀλκιβιάδης, ὁ Ἰσοκράτης κ.ἄ. Ἀσχολήθηκε καὶ μὲ τὴν φιλοσοφία, ἀκολουθῶντας τὶς θεωρίες τῆς Ἐλεατικῆς σχολῆς. Μεταξὺ τῶν σοφιστῶν οἱ ὁποῖοι συνετέλεσαν στὴ φιλοσοφικὴ κίνησι τῆς ἀρχαιότητος, ὁ Γοργίας κατέχει ξεχωριστὴ θέσι, ἐπιβαλλόμενος μὲ τὴν προσωπικότητά του καὶ παραστατικότητα τοῦ ὕφους του, ὡς καὶ μὲ τὴν ἰσχυρή του σκέψι.

Γορδίου.

Βρίσκεται κοντὰ στὴ πλατεῖα Ἁγ. Κων/νου (Κολωνοῦ) κι' εἶναι πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἐπιδαύρου 29.

Τὸ Γόρδιον, παλαιὰ πρωτεύουσα τῆς Φρυγίας, ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ Σαγγαρίου, εἶναι γνωστὸ διὰ τὸν ὁμώνυμο «δεσμό». Ὅταν ὁ Γόρδιος, μυθικὸς οἰκιστὴς τοῦ Γορδίου, ἔγινε ἀρχηγὸς τῆς δυναστείας τῶν Φρυγῶν βασιλέων, ἀφιέρωσε τὴν ἅμαξά του στὸν Δία. Ὁ ζυγὸς τῆς ἁμάξης εἶχε δεσμὸ ἀπὸ φλοιὸ κρανέας, χωρὶς νὰ φαίνεται οὔτε ἡ ἀρχὴ οὔτε τὸ τέλος του. Σύμφωνα μὲ τὸν χρησμό, ἐκεῖνος ποὺ

θὰ ἔλυε τὸν δεσμὸ τοῦ ζυγοῦ τῆς ἁμάξης, θὰ ἐξουσίαζεν ὅλης τῆς Ἀσίας. Ὁ Μ. Ἀλέξανδρος, ὅταν ἔφθασε στὸ Γόρδιο, προσεπάθησε νὰ λύσῃ τὸ δεσμό, χωρὶς ὅμως ἀποτέλεσμα. Γιὰ νὰ μὴ προκληθῇ ὅμως δυσάρεστη ἐντύπωσι στὸ λαό, κατ' ἄλλους μὲν ἔκοψε μὲ τὸ ξίφος του τὸν δεσμὸ στὸ μέσον, ἰσχυρισθεὶς ὅτι ἐλύθη, κατὰ δὲ τὴν Ἀριστόβουλον ἀφῆρεσε τὸν πάσσαλο, ποὺ συνεκράτει τὸν δεσμό. Αὐτὸ εἶναι τὸ καὶ ἱστορικὸ τοῦ «Γορδίου δεσμοῦ».

Γόρδωνος.

Βρίσκεται κοντὰ στὴ Πάντειο Σχολὴ κι' εἶναι πάροδος τῆς ὁδοῦ Κόχραν 17.

Ὁ Θωμᾶς Γόρδων, στρατηγὸς φιλέλλην ἐκ Σκωτίας, διεκρίθη κατὰ τὸν ἀγῶνα τῆς Ἑλληνικῆς ἀνεξαρτησίας, παίρνοντας μέρος σὲ πολλὲς μάχες. Μετὰ τὴ λῆξι τῆς ἐπαναστάσεως, ἐπέστρεψε τὸ 1832 στὴν Ἀγγλία καὶ δημοσίευσε ἱστορίαν «περὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως». Τὸ 1835, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Ἀρμανσμπεργκ, ἦλθε στὴν Ἑλλάδα ξανὰ καὶ ἀνέλαβε τὴν ἐμπέδωσι τῆς τάξεως στὴν Στερεὰ Ἑλλάδα. Ἀργότερα ἀνέλαβε τὴ στρατιωτικὴ διοίκησι τῆς Πελοποννήσου καὶ ἐν συνεχείᾳ διωρίσθη πρῶτος ἀρχηγὸς τοῦ σώματος γενικῶν ἐπιτελῶν. Τελικὰ διαφωνήσας μὲ τὸν προσκαλέσαντα αὐτόν, ἔφυγε γιὰ τὴν Σκωτία ὅπου καὶ πέθανε τὴν 20 Ἀπριλίου 1841.

Γόρτυνος.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Σίφνου 18, στὰ Κάτω Πατήσια.

Μὲ τὴν ὀνομασία αὐτὴ εἶναι γνωσταὶ δύο ἀρχαῖες πόλεις: 1) Ἡ μιὰ στὴ Κρήτη (Μεσαρᾶ) καὶ ἡ ἄλλη στὴν Ἀρκαδία κοντὰ στὴν Καρύταινα.

Γούβας.

Διασχίζει τὸν ὁμώνυμο συνοικισμὸ κι' εἶναι πάροδος τῆς ὁδοῦ Βουλιαγμένης 143.

Ἡ λέξις Γούβα εἶναι παραποίησις τῆς λέξεως «Γούρνα», ποὺ σημαίνει μέρος χαμηλὸν, λάκκον, βαθούλωμα.

Γουβέλη.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Κασομούλη 42, στοῦ Κυνοσάργους.

Ὀφείλει τὴν ὀνομασία στὴν ἐκ τοῦ Προυσοῦ τῆς Εὐρυτανίας καταγομένην ὁμώνυμον οἰκογένειαν, τῆς ὁποίας πολλὰ μέλη διεκρίθησαν στὴν ἐξέγερσι τοῦ 1821 καθὼς καὶ στὰ μετὰ τὴν ἐπανάστασι χρόνια.

Γούδα.

Προτελευταία διασταύρωσις τῆς ὁδοῦ Καστριώτου, στὸν Ἅγιο Στυλιανὸ τοῦ Γκύζη.

Ὁ Γούδας Ἀναστάσιος, γιατρός, πολιτικὸς καὶ ἱστορικός, γεννήθηκε στὴν Ἤπειρο τὸ 1816 καὶ πέθανε τὸ 1882. Εἶναι ὁ πρῶτος, ὅστις ἐνεγράφη στὴν ἰατρικὴ σχολὴ τοῦ νεοϊδρυθέντος Πανεπιστημίου, κατὰ τὸ 1835, καὶ ἀνεκηρύχθη διδάκτωρ τὸ 1843. Ἐκτὸς τῆς ἰατρικῆς, ἐπεδόθη μὲ ἀξιόλογη ἐπιτυχία καὶ στὴ πολιτικήν.

Γουέμπστερ.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ρ. Γκάλι 27, κάτω ἀπὸ τὸ Θέατρον Ἡρώδου τοῦ Ἀττικοῦ. Ὁ Γουέμπστερ ἢ Οὐέμπστερ Δανιὴλ (1782-1855), ἀμερικανὸς νομομαθὴς καὶ πολιτικός, ὑπῆρξεν φιλέλλην καὶ ὑπεστήριξεν ἔνθερμα τὸν Ἑλληνικὸν ἀγῶνα τοῦ 21.

Γουλιμῆ. (Σήμερα εἶναι γνωστὴ ὡς ὁδὸς Ἥρας).

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἀγλαονίκης 26, κοντὰ στὸν Ἅγιο Παντελεήμονα Ἰλισοῦ. Ὀφείλει τὴν ὀνομασία στὴν ὁμώνυμη Μεσολογγίτικη οἰκογένεια ἁρματωλῶν, τῆς ὁποίας πολλὰ μέλη διεκρίθησαν κατὰ τὴν ἐπανάστασι τοῦ 21.

Γουμενίτσης ἢ Γουμενίσσης,

Βρίσκεται στὴν Ἁγία Τριάδα τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κι' εἶναι πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἄρτης 7.

Ἡ Γουμένιτσα, κωμόπολις τῆς Μακεδονίας, ἕδρα τῆς ἐπαρχίας Παιονίας στὸ Νομὸ Κιλκίς, φημίζεται γιὰ τὰ ἐξαιρετικά της σταφύλια, στὰ ὁποῖα ὀφείλεται τὸ ὀνομαστό της κρασί. Ἡ κωμόπολις αὐτὴ δὲν ἔχει καμμιὰ σχέσι μὲ τὴν Ἡγουμενίτσα τοῦ νομοῦ Θεσπρωτίας.

Γουναράκη Φωτίου.

Βρίσκεται στὸ τέρμα τῆς λεωφορειακῆς γραμμῆς Ἁγίου Γεωργίου κι' εἶναι πάροδος τῆς ὁδοῦ Κρητῶν 69.

Πῆρε τὴν ὀνομασία αὐτὴ πρὸς τιμὴν ὁμωνύμου προκρίτου τῶν Ἀθηνῶν, ὁ ὁποῖος, μαζὶ μὲ τὸ γυιό του, συνελήφθησαν ὡς ὅμηροι ἀπὸ τοὺς Τούρκους καὶ ἐθανατώθησαν.

Γούσιου Γεωργίου.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Λιοσίων 260, στὴ συνοικία Θυμαράκια.

Ὁ Γούσιος Γεώργιος (1843–1898), τραπεζίτης τῆς Αἰγύπτου ἀπὸ τὴν Χαλκίδα, διεκρίθη γιὰ τὴν κοινωφελῆ καὶ πατριωτική του δρᾶσι. Πῆρε μέρος κατὰ τοὺς πολέμους τοῦ 1878 καὶ 1896 ἐπὶ κεφαλῆς ἐθελοντικῶν σωμάτων, στοὺς ὁποίους ἔχασε καὶ τὸ ἕνα του μάτι. Ἡ Ἐθνικὴ συμφορὰ τοῦ 1897 τὸν ἔκανε νὰ παραιτηθῇ ἀπὸ τὴ θέσι τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἀγγλοαιγυπτιακῆς Τραπέζης καὶ νὰ πεθάνῃ ἀπογοητευμένος ἐξ αἰτίας τῶν ἐθνικῶν ἀτυχιῶν.

Γραβιᾶς.

Πάροδος τῆς ὁδοῦ Ἐμ. Μπενάκη 33, στὴ Ζωοδόχο Πηγὴ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας.

Ἡ Γραβιά, χωριὸ τῆς ἐπαρχίας Παρνασσίδος τοῦ νομοῦ Φωκίδος, βρίσκεται κοντὰ στὸν ἀμαξιτὸ δρόμο Μπράλλου–Ἀμφίσσης, καὶ στὴν ἴδια περίπου θέσι ποὺ βρισκόταν ἡ ἀρχαία κωμόπολις Κορφία, τῆς ὁποίας διετήρησε παρεφθαρμένο τ' ὄνομα.

Ἐκεῖ κοντὰ στὸ χωριὸ τῆς Γραβιᾶς βρίσκεται τὸ ξακουστὸ Χάνι, ὅπου ὁ Ὀδυσ. Ἀνδροῦτσος μὲ τοὺς λίγους πολεμιστάς του κατετρόπωσε τοὺς Τούρκους. Στὴ μάχη αὐτὴ πῆραν μέρος οἱ : ὁπλαρχηγοὶ Γκούρας, Τράκας, Μάρος, Νικολάου, Μπουτούνης καὶ Παπᾶ-Ἀνδρέας. Ἀπὸ τοὺς 120 ὑπερασπιστὰς τοῦ Χανιοῦ, σκοτώθηκαν 6, μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ Θανάσης Καπλάνης καὶ ὁ Θανάσης Σεφέρης. Οἱ τοῦρκοι εἶχαν 300 νεκροὺς καὶ 600 περίπου τραυματίας.

Στὴ Γραβιά, σ' ἀνάμνησι τῆς παράτολμης ἐκείνης μάχης, ἀνηγέρθη μνημεῖο, τ' ἀποκαλυπτήρια τοῦ ὁποίου ἔγιναν τὸ 1888, παρουσία τοῦ Βασιλέως Γεωργίου Α' καὶ δύο ἐπιζώντων ἀγωνιστῶν τοῦ Χανιοῦ. Μὲ τὴν ἴδια ὀνομασία ὑπάρχουν πολλοὶ δρόμοι σὲ διάφορες συνοικίες.

Γρανικοῦ.

Βρίσκεται κοντὰ στὴν Ἁγία Τριάδα τοῦ Κεραμεικοῦ κι' εἶναι πάροδος τῆς ὁδοῦ Θερμοπυλῶν 15.

Πρόκειται γιὰ τὸν γνωστὸ ἀπὸ τὴν ἱστορία ποταμὸ τῆς Μ. Ἀσίας ποὺ σήμερα ὀνομάζεται ἀπὸ τοὺς Τούρκους Κοτζὰ–Μπάς. Τὸ 334 π. Χ. ὁ Μ. Ἀλέξανδρος, θέλοντας νὰ περάσῃ τὸ Γρανικό, ἔδωσε νικηφόρο μάχη κατὰ τῶν Περσῶν. Οἱ Πέρσαι εἶχαν σὰν ἀπώλειες, 1.000 ἱππεῖς, 18.000 πεζοὺς καὶ 2.000 αἰχμαλώτους. ἐνῷ οἱ Ἑλληνομακεδόνες, 85 ἱππεῖς καὶ 30 πεζούς. Στὴ μάχη αὐτὴ ἐκινδύνευσε νὰ σκοτωθῇ ὁ ἴδιος ὁ Μ. Ἀλέξανδρος ἀπὸ τὸν Πέρση ἡγεμόνα Σπιθριδάτην, ὁ ὁποῖος ὕψωσε ἐκ τῶν ὄπισθεν τὸ ξίφος του. Ὁ Κλεῖτος ὅμως πρόλαβε μὲ τὸ σπαθί του κι' ἔκοψε τὸν βραχίονα τοῦ Σπιθριδάτου, σώζοντας ἔτσι τὴ ζωὴ τοῦ βασιληᾶ του.

(Συνεχίζεται)

Ὑπὸ QIL. CESBRON, κατὰ μετάφρασιν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν»

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ προηγούμενο)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΧΙ

ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΣΕ ΔΕΚΑ ΧΡΟΝΙΑ

Ὁ Πάουλο κι' ὁ Μερλερὲν ἀτιμάσθηκαν... Τὸ παραδέχουμαι... Ἀλλά, ὁ Μάρκ θέλησε ἀκριβῶς νὰ μὴν «ἀτιμάσῃ» τὸν ὅρκο του.

«Μιλᾷς γιὰ ὅρκο ποὺ δόθηκε σ' ἕνα παληάνθρωπο» μουρμουρίζει ἕνας ἄλλος «ἔνορκος».

—«Ναί! Ἀλλά, ὅταν τὸν ἔδωσε ὁ Μάρκ, ἐπεμβαίνει ὁ «Ἄσπρο Δόντι» ἤσυχα, δὲν εἶχεν ἴσως τὶς ἴδιες ἰδέες ποὺ ἔχει σήμερα. Δὲν μπορεῖ κανεὶς νὰ κατηγορήσῃ ἕναν ἄλλον, ἐπειδὴ μένει πιστὸς στὸν ὅρκο του, ὑπὸ ὁποιεσδήποτε συνθῆκες κι' ἂν τὸν ἔδωσε».

Μάρκ, σὲ παρακαλῶ βγὲς μιὰ στιγμὴ ἔξω»...

Ὁ Μάρκ βγαίνει. Ἀλλ' ὄχι γιὰ «μιὰ στιγμή». Γιατὶ τὰ παιδιὰ μέσα συζητοῦν γερά... Ἄλλοι προτείνουν παραδειγματικὲς κυρώσεις κι' ἄλλοι χάρη.

...Στὸ μεταξὺ ὁ Μάρκ ὀργώνει ἔξω τὸν διάδρομο... Ἐν τέλει τὸν καλοῦν.

«Μάρκ» τοῦ λέει ὁ «Ἄσπρο Δόντι» «κάποιος εἶχε μιὰν ἰδέα ποὺ ὅλος ὁ κόσμος τὴ βρίσκει καλή. Λοιπόν, ἐσὺ μόνος σου θ' ἀποφασίσῃς γιὰ τὴν τιμωρία σου, κι' ἐμεῖς δεχόμαστε τὴν ἀπόφασή σου ἐκ τῶν προτέρων...

Ὁ Μάρκ νοιώθει ἕνα κόμπο στὸ λαιμό... Κλαίει... Μετανοιώνει εἰλικρινά... Νοιώθει εὐγνωμοσύνη γιὰ τὴν ἀγάπη τους... Ἔτσι ἀποφασίζει νὰ ἐφαρμόσῃ στὸν ἑαυτό του μιὰ ὑπερβολικὴ ποινή...

—«Ἀπαγορεύω στὸν ἑαυτό μου κάθε ἐπίσκεψη καὶ κάθε ἔξοδο γιὰ δύο μῆνες, προφέρει μὲ ὑπόκωφη φωνή.

—«Ὄχι» τὸν διακόπτει ὁ «Ἄσπρο Δόντι» μὲ καλωσύνη... «Ὄχι δυὸ μῆνες... Δυὸ βδομάδες μόνο».

Τὸ ἴδιο βράδυ ὁ «Ἄσπρο Δόντι» ρωτᾷ τὸν Ἀλὲν Ρομπὲρ ἂν δέχεται νὰ γίνῃ ὁ νονὸς τοῦ Πασκάλ...

Ἐκεῖνος πνίγεται ἀπὸ χαρά, ἀπὸ περηφάνεια... Θέλει νὰ σκουπίσῃ τὴ μύτη του... Κλαψουρίζει... Κι' ὕστερα κλαίει... Γιὰ πρώτη φορὰ κλαίει ἀπὸ χαρά...

Ἔτσι, ὁ κύριος Λαμὺ ἀπὸ μακρυά, κερδίζει βῆμα μὲ βῆμα τὴν μεγάλη μάχη...

Τρεῖς ἑβδομάδες ὕστερα ἔγινε ἡ δίκη τοῦ Πάουλο καὶ τοῦ Μερλερέν...

Κι' ὁ κύριος Λαμὺ δικάζοντας τὸν Πάουλο ἔνοιωθε ὅτι ἐδίκαζε μαζὶ ὁλόκληρη τὴν κοινωνία... ὅλο τὸ βρώμικο περιβάλλον τοῦ παιδιοῦ, ποὺ ἦταν ὑπεύθυνο γιὰ τὸ κατάντημά του...

Ἐνόμιζε ὅτι ἐδίκαζε τὸν ταβερνιάρη ὅπου ὁ παπποῦς τοῦ Πάουλο ἀσώτευε... τὸν μεγαλέμπορο ποὺ ἔφερνε χονδρικῶς τοὺς βορειοαφρικανοὺς ἀγαπητικοὺς τῆς μητέρας του... τὸν Διευθύνοντα Γενικὸ Σύμβουλο, ὁ ὁποῖος μὲ τὴν προοπτικὴ κάποιας σχέσεως παραγωγικότητος, εἶχε κλείσει τὸ ἐργαστήριο τοῦ πατέρα του, χωρὶς

νὰ πολυσκοτισθῇ ἂν ἔτσι ἐβύθιζε σὲ ἀνείπωτη δυστυχία μιὰ οἰκογένεια... τὸν Ὑπουργὸ ποὺ εἶχε καταργήσει τοὺς μόνους ἀντιαλκοολικοὺς νόμους ποὺ ἦσαν ἱκανοὶ νὰ σώσουν αὐτὸν τὸν τόπο, ἀλλὰ ποὺ εἶχαν ἐκδοθῇ κάτω ἀπὸ ἄλλη Κυβέρνηση... τὸν παραγωγὸ ταινιῶν «ἀκαταλλήλων» ἀλλὰ μόνον γιὰ μικροτέρους τῶν δέκα ἕξ χρόνων..... τὸν ἀρχισυντάκτη ἑνὸς περιοδικοῦ μὲ διάφορα συνταρακτικὰ γεγονότα...

Αὐτοὶ ἦσαν ἄνθρωποι ἰσχυροί, στολισμένοι, ποὺ πήγαιναν τακτικὰ στὴν ἐκκλησία..... Αὐτοὺς δίκαζεν ὁ Λαμύ, ἀλλὰ—δυστυχῶς !—τὸν μικρὸ κατεδίκασε. Ὅσο γιὰ τὸν Μερφερὲν Πιέρ, ὁ δικαστὴς ἀπεφάσισε νὰ τὸν παραδώσῃ στὸ «Ἁπλωμένο Χέρι».

Ἀλλά, ὁ κύριος Ντουμπλὲ ἀνησύχησε.... Ἀνησύχησε γιατὶ ὁ διευθύνων αὐτῆς τῆς ἑστίας εἶχε κλίσεις φιλοκομμουνιστικές...

Ἔτσι, τὸ «Ἄσπρο Δόντι» ἀπεφάσισε τα πάῃ νὰ τὸν ἰδῇ γιὰ νὰ τοῦ μιλήσῃ γιὰ τὸν Κάϊδ...

Τὸν βρῆκε μέσα σ' ἕνα γυμνὸ δωμάτιο, μπροστὰ σ' ἕνα ἀκατάστατο τραπέζι. Ἀλληλοκυττάχθηκαν χαμογελώντας.

Κι' ἡ συζήτηση ἄρχισε μὲ θέμα τὸν Κάϊδ, γιὰ νὰ γενικευθῇ ὕστερα γύρω ἀπὸ τὸ ἐκπαιδευτικὸ σύστημα καὶ νὰ καταλήξουν στὸ τέλος σὲ ζωηρὴ διαφωνία...

—»Ἂς μιλήσουμε εἰλικρινὰ» εἶπεν ὁ «Ἄσπρο Δόντι» ἀνάβοντας τὴν πίπα του «εἶμαι χριστιανός, παλαιὸς πρόσκοπος καὶ ἐσεῖς εἶσθε κομμουνιστὴς... Οἱ ἀντιλήψεις μας, λοιπόν, πρέπει νὰ σᾶς φαίνωνται.....».

—«Αἰσθηματικές, πολὺ αἰσθηματικές» τὸν διέκοψεν ὁ διευθύνων τὴν ἑστίαν «ἕνα μάτι στὰ παιδιὰ κι' ἕνα μάτι στὸν Οὐρανό..... Αὐτὸ πιστεύετε ἐσεῖς..... Ἀλλά, ἔτσι κοντεύετε νὰ ἀλλοιθωρίσετε.....».

—«Ὄχι δά..... Τὸ ἕνα μάτι τὸ ἔχουμε καρφωμένο πάνω σ' αὐτὸ ποὺ πρέπει νὰ γίνῃ καὶ τὸ ἄλλο πάνω σ' αὐτὸ ποὺ γίνεται σήμερα.... Αὐτὸ ξεκουράζει καὶ τὴν ὅρασή μας.....».

—«Ἐν πάσει περιπτώσει τὰ παιδιὰ ἔχουν λιγώτερη ἀνάγκη ἀπὸ ὀργανωτὰς παιγνιδιῶν καὶ περισσότερη ἀπὸ συντρόφους στὴ δουλειά».

«Ἔτσι, νομίζετε ; Θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ διαφωνήσω. Ὁ ἄνθρωπος δὲν ἔχει μονάχα σῶμα φτιαγμένο γιὰ δουλειὰ ἔχει καὶ πνεῦμα καὶ ψυχή..... Δὲν εἶναι μηχανή, δὲν εἶναι ἀριθμὸς δὲν εἶναι μονάχα «ἐ ρ γ ά τ η ς». Εἶναι, πρῶτα ἀπ' ὅλα, ἄ ν θ ρ ω π ο ς.

Τί νὰ τὸν κάνουμε τὸν μηχανικὸ πολιτισμὸ χωρὶς τὴν πίστη ;..... Ἔχω ἕνα παράδειγμα πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα..... Στὸ πρῶτο Κέντρο, λοιπόν, ποὺ ἐργάσθηκα ἐπικρατοῦσε ἡ ἀντίληψή σας. Ὑμῆρχεν ἐκεῖ ἕνα ἐργαστήριον κλειθροποιῶν καὶ ἀπένειμαν διπλώματα στοὺς καλύτερους μαθητευομένους ἐργάτες. Τὴν ἡμέρα, ὅμως, τῆς διανομῆς τοῦ διπλώματος ἀκούστηκε μιὰ συντροφιὰ παιδιῶν νὰ λέῃ : «Τώρα τὰ χρηματοκιβώτια εἶναι δικά μας !». Τί ὠφέλησε, λοιπόν, ἡ τέχνη, δίχως τὴν πίστη καὶ τὸ φρόνημα ;».

Ὁ διευθύνων τὴν ἑστία βρέθηκε σὲ δύσκολη θέση.... Ἄναψε κι' αὐτὸς τὴν πίπα του καὶ ὕστερα εἶπε, χαμηλώνοντας τὰ μάτια: «Ἔχετε δίκηο.... τὰ παιδιὰ χρειάζονται στοργὴ..... πατρικότητα..... ἀγάπη....».

—«Τώρα μιλᾶμε σὰν χριστιανοὶ.....».

—«Μὰ κι' ὁ Χριστός, κομμουνιστὴς πρέπει νὰ ἦταν.....».

—«Κομμουνιστής ; Ἔ ! τότε γιατὶ τὸν καταδιώκετε καὶ περιφρονεῖτε τὴ θρησκεία του ; Γιατί εἰρωνεύεσθε τὴν ἐντολὴ τῆς ἀγάπης ; Γιατί ζῆτε μέσα στὸ μῖσος καὶ τὴ σκληρότητα ; Ἔ ! Γιὰ πέστε μου Γιατί ;».

(Συνεχίζεται)

ΕΙΔΗΣΕΙΣ & ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ

ΠΡΟΑΓΩΓΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν προήχθη εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ Ἀνθυπαστυνόμου ὁ Ἀρχιφύλαξ κ. Παπάζαρκάδας Δημήτριος ἐκ τῶν ἐν ἰσχύϊ πινάκων τοῦ ἔτους 1961, κατ' ἐκλογήν, πρὸς πλήρωσιν ὑφισταμένης κενῆς ὀργανικῆς θέσεως.

***

ΠΑΡΑΙΤΗΣΕΙΣ—ΔΙΑΓΡΑΦΑΙ

—Παρητήθησαν τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος οἱ: 1) Ἀρχιφύλακες κ.κ. Διαούρτας Ἀλέξανδρος καὶ Τόμπρος Παναγιώτης, πρὸς οὓς ἐξεφράσθη ἡ εὐαρέσκεια τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τῆς Ἀστυνομίας διὰ τὴν ὑπερεικοσιπενταετῆ εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν των ἐν τῷ Ἀστυνομικῷ Σώματι καὶ 2) Ἀστυφύλακες κ.κ. Γρηγοριάδης Γεώργιος, Καραβέλος Ἰωάννης, Σαραντάκος Σπυρίδων, Λουλάκης Δημήτριος, Κυριαζῆς Ἀναστάσιος, Γεώργακας Ἀθανάσιος, Δρακωνάκης Ἰωάννης, Γεωργίου Τρύφων, Τζιάνης Ἰωάννης, Κυριάκου Ἰορδάνης, Δημόπουλος Νικόλαος καὶ Πάφος Ἐμμανουήλ. Εἰς τὸν τελευταῖον, διὰ τὴν ὑπερεικοσαετῆ πραγματικὴν εὐδόκιμον ὑπηρεσίαν του ἐν τῷ Ἀστυνομικῷ Σώματι, ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκειάν του.

—Διεγράφησαν ἐκ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, διὰ λόγους πειθαρχίας, οἱ Ἀστυφύλακες: κ.κ. Βεράνης Γεώργιος, Πιτσιλῆς Ξάνθος, Κονίδης Παναγιώτης, Κριτσωτάκης Χρῆστος καὶ Μουρελᾶτος Φιλιππογιάννης.

—Ἀπελύθη τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σώματος, διὰ λόγους ὑγιείας, ὡς καταστὰς σωματικῶς ἀνίκανος πρὸς περαιτέρω ἐκτέλεσιν ἀστυνομικῆς ὑπηρεσίας, ὁ Ἀστυφύλαξ κ. Θέμελης Κωνσταντῖνος.

***

ΑΜΟΙΒΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

—Δι' ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἀπενεμήθη ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς: 1) Ἀστυνόμον Α' κ. Μανέτταν Στέφανον, 2) Ἀστυνόμον Β' κ. Γιαννακόπουλον Ἐλευθέριον καὶ 3) Ὑπαστυνόμον Α' κ. Πιπερόπουλον Νικόλαον, ἠθικὴ δὲ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς: 1) Ὑπαστυνόμον Α' κ. Οἰκονομόπουλον Νικόλαον καὶ 2) Ἀστυφύλακας κ.κ. Φαμέλον Κωνσταντῖνον, Τσιογκρῆν Φανούριον, Διονέλην Νικόλαον, Μελᾶν Κυριάκον, Κουτσουβέλην Ἰωάννην, Στάην Ἀριστείδην, Τσιτσίρην Γεώργιον καὶ Μάντζαρην Ἰωάννην, διότι ἐργασθέντες μετὰ ζήλου καὶ προθυμίας, πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, ἐπιδείξαντες ἅμα ἐξαιρετικὴν πρωτοβουλίαν, ἔκτακτον δραστηριότητα καὶ ἀφοσίωσιν πρὸς τὸ καθῆκον, ὑπὸ τὴν προσωπικὴν καθοδήγησιν καὶ ἐπίβλεψιν τοῦ Ἀστυνόμου Α' κ. Μανέττα Στεφάνου, ὡς Ἐπόπτου Παραρτημάτων, ἐπέτυχον τὴν ἐξιχνίασιν κλοπῆς καὶ λαθρεμπορίας 54.007 κυτίων σιγαρέττων ὡς καὶ 270 κυτίων παιδικῶν ἐνδυμάτων ἀμερικανικῆς προελεύσεως ἐκ τῆς στρατιωτικῆς ἀποβάθρας Πειραιῶς καὶ εἰς βάρος τῆς ἐν Ἑλλάδι Ἀμερικανικῆς Στρατιωτικῆς Ἀποστολῆς, πραχθείσης τὰς ἀπογευματινὰς ὥρας τῆς 12/12/1960, ὑπὸ τεσσάρων Ἑλλήνων ὑπαλλήλων τῆς, ὡς ἄνω, Ἀποστολῆς, ἑνὸς ἐργάτου τοῦ Ο.Λ.Π. καὶ ἑνὸς σωφὲρ καὶ ἰδιοκτήτου φορτηγοῦ αὐτο-

κινήτου καὶ οὕτω ἀπεφεύχθη ζημία εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ἐκ τῶν διαφυγόντων εἰσαγωγικῶν τελωνειακῶν δασμῶν καὶ τοῦ φόρου καταναλώσεως καπνοῦ.

—Ἐπίσης δι' ἄλλης ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἀπενεμήθη ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς: 1) Ὑπαστυνόμον Α' κ. Καραθανάσην Χρῆστον καὶ 2) Ἀρχιφύλακα κ. Δημητρόπουλον Δημήτριον, ὡς καὶ ἠθικὴ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τοὺς Ἀστυφύλακας κ.κ. Τσατσᾶν Ἰωάννην καὶ Νιώτην Ἰωάννην, διότι ἐργασθέντες μετὰ προσοχῆς, ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὸ καθῆκον καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, συνέτειναν ἀποτελεσματικῶς εἰς τὴν ἐξιχνίασιν πλείστων κλοπῶν καὶ ἀνεύρεσιν τῶν κλαπέντων, ὑπὸ τοῦ συλληφθέντος σεσημασμένου κακοποιοῦ Βουδούρη Βασιλείου, ἀντικειμένων.

—Ὡσαύτως δι' ἑτέρας ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἀπενεμήθη ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ὑπαστυνόμον Α' κ. Καρυώτην Λέανδρον, ἠθικὴ δὲ καὶ ὑλικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ἀστυφύλακα κ. Μιχαλόπουλον Νικόλαον, διότι ὁ τελευταῖος, πληροφορηθεὶς ὅτι ὁ σεσημασμένος κακοποιὸς Στεργίου Νικόλαος εἶχε διαπράξει κλοπὰς ἐξ ἀρτοποιείων καὶ ἐργασθεὶς μετὰ προσοχῆς, ἐξαιρέτου ζήλου, μεθοδικότητος καὶ εὐσυνειδησίας, ἀνεγνώρισε καὶ συνέλαβε τοῦτον βάσει τῶν χαρακτηριστικῶν τῆς φωτογραφίας του, τὴν 11.30' ὥραν τῆς 10/1/1961, εἰς τὴν διασταύρωσιν τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου μετὰ τῆς πλατείας Ὁμονοίας, ὁ δὲ Ὑπαστυνόμος ἐξετάσας μετὰ προσοχῆς καὶ μεθοδικότητος τὸν συλληφθέντα κακοποιόν, ἐπέτυχε τὴν ἐξιχνίασιν τριάκοντα τριῶν (33) κλοπῶν διὰ ρήξεως καταστημάτων, ἃς ὁ εἰρημένος εἶχε διαπράξει εἰς περιφερείας Ἀθηνῶν καὶ Προαστίων.

—Τέλος δι' ἑτέρας ἀποφάσεως τοῦ κ. Ὑφυπουργοῦ Ἐσωτερικῶν, ἀπενεμήθη ὑλικὴ καὶ ἠθικὴ ἀμοιβὴ εἰς τὸν Ἀστυφύλακα κ. Παπαποστόλου Ἀπόστολον, διότι ὑπηρετῶν εἰς τὴν ὁμάδα Ἀναζητήσεων τοῦ Τμήματος Τροχαίας Κινήσεως Πειραιῶς καὶ ὢν ἐπιφορτισμένος μὲ τὴν ἐκτέλεσιν ἀποφάσεων διαφόρων Ταμείων τοῦ Κράτους, ἀφορωσῶν τὴν ἀφαίρεσιν ἀδειῶν κυκλοφορίας καὶ ἐνδεικτικῶν πινακίδων ἀναγνωρίσεως αὐτοκινήτων δυστρόπων ἢ ἀγνώστου διαμονῆς ὀφειλετῶν τελῶν κυκλοφορίας τούτων καὶ ἐργασθεὶς μετὰ μεθοδικότητος, ἐξαιρετικῆς ἐπιμελείας, ζήλου καὶ καρτερικότητος πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, ὑποβληθεὶς πολλάκις καὶ εἰς ἐκτάκτους δαπάνας, ἐπέτυχεν, ὅπως εἰσπραχθῶσι σημαντικὰ χρηματικὰ ποσὰ καθυστερουμένων τελῶν κυκλοφορίας αὐτοκινήτων καὶ νὰ περιορισθῶσιν εἰς τὸ ἐλάχιστον τὰ καθυστερούμενα τοιαῦτα, προκαλέσας οὕτω τὴν ἔγγραφον ἔκφρασιν τῆς εὐαρεσκείας τῶν Διευθυντῶν τῶν ἐν Πειραιεῖ Β', Γ', Δ' καὶ Ε' Ταμείων.

—Ὁ κ. Ἀρχηγὸς τῆς Ἀστυνομίας, διὰ διαταγῆς του, ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκειάν του πρὸς τὸν Ἀστυφύλακα κ. Μπακούρην Γρηγόριον, διότι οὗτος, ἐργασθεὶς μετ' ἄλλων συναδέλφων του, μὲ ζῆλον, μεθοδικότητα καὶ πολὺ πέραν τῶν κεκανονισμένων ὡρῶν ἐργασίας, ἐπέτυχε τὴν ἐμπέδωσιν πλήρους τάξεως καὶ ἀσφαλείας εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ ΛΒ' Παραρτήματος Ἀσφαλείας, εἰς τὴν δύναμιν τοῦ ὁποίου ἀνήκει.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΤΕΧΝΙΚΗ

Ἡ παρακολούθησις καὶ ἡ ἀντιπαρακολούθησις, ὑπὸ κ. Ν. Ἀρχιμανδρίτου 9343

ΠΟΙΝΙΚΟΝ ΔΙΚΑΙΟΝ

Ἡ ποινικὴ νομοθεσία τοῦ λήξαντος ἔτους, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Δ. Ντζιώρα (συνέχεια) 9349

ΞΕΝΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

Griffiths, ὁ διεστραμμένος ἐγκληματίας, κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ, ὑπὸ Ἀστυνόμου Β' κ. Δ. Κατσιμαγκλῆ (συνέχεια καὶ τέλος) 9353

Πομμερένκε, ὁ σεξουαλικὸς ἐγκληματίας, ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων ἀξ/κῶν Ἀστυνομίας κ. κ. O. Zizmann καὶ R. Gut τῆς Freiburg, κατὰ μετάφρασιν κ. Ἰωάννου Γιαννακάκου (συνέχεια) 9360

ΤΕΧΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ

Ἡ Ἀστυνομία καὶ τὸ τηλέφωνον, ὑπὸ Ἀστυνόμου Β' κ. Χ. Πατσούρη (συνέχεια καὶ τέλος) 9364

ΘΕΜΑΤΑ ΤΡΟΧΑΙΑΣ

Τὸ δικαίωμα προτεραιότητος, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ι. Ἀθανασούλη 9371

ΝΕΑ ΤΟΥ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΥ

Εὐλαβικὴ ἀναδρομὴ στὰ περασμένα—Ὁ ἀθλητισμὸς στὴν Ἀστυνομία Πόλεων—Σύντομα ἀστυνομικὰ νέα—Κινηματογραφικὸν συνεργεῖον στὴ διάθεση τῶν Σωμάτων Ἀσφαλείας, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Β' κ. Σ. Πηλοῦ 9375

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Πάθημα Αὐτοκράτορος Φρειδερίκου τοῦ Μεγάλου 9383

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Ἱστορικοὶ περίπατοι στοὺς δρόμους τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, ὑπὸ Ὑπαστυνόμου Α' κ. Ἰωάννου Ράϊκου (συνέχεια) 9384

ΔΙΕΘΝΗΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

Χαμένα σκυλιά, χωρὶς περιλαίμιο, ὑπὸ Qil Cesbron, κατὰ μετάφρασιν «Ἀστυνομικῶν Χρονικῶν» (συνέχεια) 9387

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ 9389

ΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ ΑΠΗΧΟΥΝ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ ΤΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΚΑΙ ΤΑΣ ΓΝΩΜΑΣ ΑΥΤΩΝ

Τὸ περιοδικὸν ἐκτυποῦται εἰς τὰ Τυπογραφικὰ Καταστήματα Ἀδελφῶν Γ. ΡΟΔΗ Κεραμεικοῦ 40—Ἀθῆναι (Τηλ. 522-512)

Κάθε Σάββατο

Ὥρα 12.30′ - 1 μ.μ.

Παρακολουθῆτε τὴν Ἐκπομπὴ τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων ἀπὸ τὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ τῶν Ἐνόπλων Δυνάμεων.